

UNIA EUROPEJSKA

PARLAMENT EUROPEJSKI

RADA

**Strasburg, 22 listopada 2023 r.
(OR. en)**

**2018/0193 (COD)
LEX 2278**

**PE-CONS 38/1/23
REV 1**

**PECHE 255
CODEC 1206**

**ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
ZMIENIAJĄCE ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1224/2009,
A TAKŻE ZMIENIAJĄCE ROZPORZĄDZENIA RADY
(WE) NR 1967/2006 I (WE) NR 1005/2008
ORAZ ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
(UE) 2016/1139, (UE) 2017/2403 I (UE) 2019/473
W ODNIESIENIU DO KONTROLI RYBOŁÓWSTWA**

**ROZPORZĄDZENIE
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) .../...**

z dnia 22 listopada 2023 r.

**zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009,
a także zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006 i (WE) nr 1005/2008
oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady
(UE) 2016/1139, (UE) 2017/2403 i (UE) 2019/473
w odniesieniu do kontroli rybołówstwa**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą²,

¹ Dz.U. C 110 z 22.3.2019, s. 118.

² Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 17 października 2023 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 13 listopada 2023 r.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Cele wspólnej polityki rybołówstwa oraz wymogi w zakresie kontroli rybołówstwa i egzekwowania przepisów dotyczących rybołówstwa zostały określone w art. 2 i 36 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013¹. Udane wdrożenie wspólnej polityki rybołówstwa zależy od skutecznego, efektywnego, nowoczesnego i przejrzystego systemu kontroli i egzekwowania.
- (2) Rozporządzeniem Rady (WE) nr 1224/2009² ustanowiono unijny system kontroli rybołówstwa, który przewiduje między innymi ośrodki monitorowania rybołówstwa, lokalizowanie statków rybackich, obowiązki w zakresie raportowania połowów, uprzednie powiadomienia, upoważnienia do przeładunku w państwach trzecich, publikację informacji o zamykaniu łowisk, kontrolę zdolności połowowych, krajowe programy kontroli, kontrolę połowów rekreacyjnych, kontrole w łańcuchu dostaw produktów rybołówstwa i akwakultury, ważenie produktów rybołówstwa, dokumenty przewozowe, deklaracje wyładunkowe, dokumenty sprzedaży i deklaracje przejęcia, inspekcje i audyty, karanie naruszeń oraz dostęp do danych.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

² Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

- (3) Rozporządzenie (WE) nr 1224/2009 zostało jednak przyjęte przed przyjęciem rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w celu kontroli i egzekwowania obowiązujących wówczas przepisów wspólnej polityki rybołówstwa. W związku z tym należy je zmienić, aby lepiej odnieść się do wymogów dotyczących kontroli i egzekwowania wspólnej polityki rybołówstwa zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1380/2013, aby wykorzystać nowoczesne i bardziej efektywne kosztowo technologie kontroli oraz uwzględnić najnowsze ustalenia naukowe w celu zapewnienia w perspektywie długoterminowej zrównoważenia środowiskowego działalności połowowej i działalności w zakresie akwakultury. Zmiany te powinny być również spójne z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii, w tym zobowiązaniami wynikającymi z Umowy Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa z 2009 r. o środkach stosowanych przez państwo portu w celu zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zatwierdzonymi przez Unię decyzją Rady 2011/443/UE¹.
- (4) Unijny system kontroli rybołówstwa powinien ponadto wspierać uczciwą konkurencję między operatorami we wszystkich państwach członkowskich, przyczyniając się jednocześnie do osiągnięcia pozostałych celów wspólnej polityki rybołówstwa.

¹ Decyzja Rady 2011/443/UE z dnia 20 czerwca 2011 r. w sprawie zatwierdzenia w imieniu Unii Europejskiej Umowy o środkach stosowanych przez państwo portu w celu zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania (Dz.U. L 191 z 22.7.2011, s. 1).

- (5) W rozporządzeniu (WE) nr 1224/2009 należy wprowadzić odniesienie do definicji zawartych w rozporządzeniu (UE) nr 1380/2013 oraz w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013¹. W celu zachowania jasności i spójności niektóre definicje w rozporządzeniu (WE) nr 1224/2009 należy uchylić lub zmienić, a także należy dodać nowe definicje.
- (6) Definicja „przepisów wspólnej polityki rybołówstwa” powinna zostać zmieniona w celu wyjaśnienia, że jej zakres obejmuje całe prawo Unii w obszarach ochrony żywych zasobów morza, zarządzania nimi i ich eksploatacji, akwakultury, a także przetwarzania, przewozu i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury. Obejmuje to przepisy dotyczące środków technicznych i środków ochrony w odniesieniu do żywych zasobów morza, zarządzania flotami Unii eksploatującymi takie zasoby i ich kontroli oraz przetwarzania, przewozu i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury, a także unijnego systemu zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom (zwanym dalej „połowami NNN”) oraz ich powstrzymywania i eliminowania. Definicja ta powinna również obejmować zobowiązania międzynarodowe w tych obszarach, które są wiążące dla Unii i państw członkowskich, w tym – w odniesieniu do operatorów – międzynarodowe zobowiązania Unii, które można od nich egzekwować.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 1).

- (7) Definicję „danych z systemu monitorowania statków” należy zastąpić dokładniejszym pojęciem „dane dotyczące pozycji statku”. Definicja „danych dotyczących pozycji statku” nie powinna już odnosić się do przekazywania danych przez satelitarne urządzenia lokacyjne, ponieważ obecnie dostępne są różne technologie w zakresie lokalizacji statków i przekazywania danych dotyczących pozycji statku.
- (8) Definicję „partii” należy dostosować do definicji „partii” określonej w unijnym prawie żywnościowym.
- (9) Definicję „planów wieloletnich” należy zaktualizować w celu uwzględnienia odpowiednich przepisów rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
- (10) W definicjach „licencji połowowej”, „obszaru ograniczonych połowów” i „połowów rekreacyjnych” pojęcie „żywe zasoby wodne” należy zastąpić pojęciem „żywe zasoby morza” w celu dostosowania tych definicji do terminologii używanej w rozporządzeniu (UE) nr 1380/2013.

- (11) Aby zapewnić spójność z przepisami dotyczącymi środków technicznych określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241¹, należy wprowadzić definicję „gatunków wrażliwych”.
- (12) Aby lepiej zrozumieć niekorzystny wpływ działalności połowowej na gatunki wrażliwe i zapobiegać mu, w tym ograniczyć lub wyeliminować przypadkowe połowy gatunków zagrożonych wyginięciem, należy usprawnić zbieranie danych na temat przypadkowych połowów gatunków wrażliwych. W tym celu w dzienniku połowowym należy odnotowywać dodatkowe informacje dotyczące przypadkowych połowów gatunków wrażliwych.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie zachowania zasobów rybnych i ochrony ekosystemów morskich za pomocą środków technicznych, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006, (WE) nr 1224/2009 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013, (UE) 2016/1139, (UE) 2018/973, (UE) 2019/472 i (UE) 2019/1022 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 894/97, (WE) nr 850/98, (WE) nr 2549/2000, (WE) nr 254/2002, (WE) nr 812/2004 i (WE) nr 2187/2005 (Dz.U. L 198 z 25.7.2019, s. 105).

- (13) Chociaż większość przepisów rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 dotyczy statków łowczych, skuteczny unijny system kontroli rybołówstwa wymaga, aby w niektórych przypadkach objęte nim były również inne statki wykorzystywane w komercyjnej eksploatacji żywych zasobów morza. W tym celu definicję „statku rybackiego” zawartą w tym rozporządzeniu należy zastąpić bardziej szczegółową definicją, która wyjaśnia, że pojęcie to obejmuje statek łowczy, a także każdy inny statek wykorzystywany do komercyjnej eksploatacji żywych zasobów morza, w tym statki pomocnicze, statki przetwórcze, statki biorące udział w przeładunkach, holowniki, statki pomocnicze rybołówstwa i statki transportowe wykorzystywane do transportu produktów rybołówstwa, ale z wyłączeniem kontenerowców i statków wykorzystywanych wyłącznie do akwakultury. Ponadto należy wprowadzić definicję „statku łowczego”.
- (14) Należy wprowadzić definicję „operacji połowowej” w celu wyjaśnienia znaczenia tego pojęcia i odróżnienia go od pojęcia „działalność połowowa”, który ma szerszy zakres.
- (15) Powodowanie wyslizgiwania się jest praktyką, w przypadku której ryby są celowo uwalniane z narzędzi połowowych przed wprowadzeniem połowu na pokład, co może stanowić naruszenie obowiązku wyciągnięcia i zatrzymania na pokładzie gatunków podlegających obowiązkowi wylądunku. W związku z tym należy wprowadzić definicję „powodowania wyslizgiwania się”.

- (16) Należy zaktualizować i doprecyzować przepisy dotyczące licencji połowowych i upoważnień do połowów. Aby zapewnić kompleksową kontrolę, unijnym statkom rybackim innym niż statki łowcze należy zezwolić na prowadzenie działalności połowowej tylko wtedy, gdy otrzymały na to zezwolenie od swojego państwa członkowskiego bandery. Należy zatem wprowadzić nowy przepis dotyczący upoważnień do połowów dla unijnych statków rybackich innych niż statki łowcze.

(17) Porzucone, zagubione lub w inny sposób wyrzucone narzędzia połowowe, w szczególności te wykonane z tworzyw sztucznych, stanowią jedną z najbardziej szkodliwych form odpadów morskich, a także odpadów z tworzyw sztucznych w morzu. Aby ograniczyć długoterminowy i znaczący wpływ porzuconych, zagubionych lub w inny sposób wyrzuconych narzędzi połowowych na organizmy i ekosystemy morskie, zasadnicze znaczenie ma zapewnienie, aby narzędzia połowowe pod koniec ich eksploatacji były ponownie wprowadzane na brzeg w celu poddania ich obróbce w portowych urządzeniach do odbioru ustanowionych w tym celu na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/883¹. Umożliwiłoby to również państwom członkowskim składanie Komisji sprawozdań na temat narzędzi połowowych stanowiących odpady, w tym narzędzi pod koniec ich eksploatacji, które zbierają co roku na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904². W tym celu należy przewidzieć możliwość przyjęcia procedur zapewniających, aby kapitanowie unijnych statków rybackich zgłaszali właściwym organom swoje wycofane z eksploatacji narzędzia połowowe oraz zwracali je do portowych urządzeń do odbioru odpadów lub innych równoważnych systemów zbierania.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/883 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów ze statków, zmieniająca dyrektywę 2010/65/UE i uchylająca dyrektywę 2000/59/WE (Dz.U. L 151 z 7.6.2019, s. 116).

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz.U. L 155 z 12.6.2019, s. 1).

- (18) W celu zapewnienia, aby działalność połowowa była zrównoważona środowiskowo w perspektywie długoterminowej oraz aby zapobiec poważnemu ryzyku dla ekosystemów morskich, różnorodności biologicznej i zdrowia ludzi stwarzanemu przez nielegalne usuwanie na morzu narzędzi połowowych i innych narzędzi lub jednostek wykorzystywanych do połowów, w szczególności narzędzi wykonanych z tworzyw sztucznych, takie usuwanie ze statków rybackich należy uznać za poważne naruszenie na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.
- (19) Tradycyjne łodziowe rybołówstwo przybrzeżne odgrywa ważną rolę w Unii z biologicznego, gospodarczego i społecznego punktu widzenia. Biorąc pod uwagę potencjalny wpływ tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego na stada, duże znaczenie ma zapewnienie, aby działalność połowowa i nakład połowowy mniejszych statków były zgodne z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa. W związku z tym państwa członkowskie powinny mieć możliwość lokalizacji wszystkich statków rybackich, w tym statków rybackich o długości całkowitej poniżej 12 metrów, oraz otrzymywania od nich danych dotyczących pozycji w regularnych i wystarczająco krótkich odstępach czasu. Aby jeszcze bardziej ułatwić stosowanie systemów lokalizacji małych statków, Komisja powinna opracować, na wniosek jednego lub większej liczby państw członkowskich, system lokalizacji statków o długości całkowitej poniżej 12 metrów. Państwa członkowskie powinny jednak mieć możliwość zwolnienia niektórych małych statków z obowiązku lokalizacji w ograniczonym okresie, aby zapewnić wystarczająco dużo czasu na przygotowanie do stosowania nowych narzędzi dla tych statków. W każdym przypadku wdrożenie tych środków powinno być wyważone i proporcjonalne do realizowanych celów oraz nie powinno pociągać za sobą nadmiernego obciążenia dla floty, w szczególności dla floty łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, która może być objęta wsparciem z Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1139¹.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1139 z dnia 7 lipca 2021 r. ustanawiające Europejski Fundusz Morski, Rybacki i Akwakultury oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/1004 (Dz.U. L 247 z 13.7.2021, s. 1).

- (20) Na podstawie art. 32 ust. 2 i art. 38 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403¹ statek rybacki państwa trzeciego upoważniony do połowów na wodach Unii ma przestrzegać przepisów dotyczących kontroli operacji połowowych prowadzonych przez statki unijne, w tym przepisów dotyczących systemu monitorowania statków. Aby zapewnić kompleksową kontrolę, do wszystkich statków rybackich państw trzecich upoważnionych do prowadzenia działalności połowowej na wodach Unii, w tym statków prowadzących działalność połowową inną niż operacje połowowe i nieobjętych zakresem rozporządzenia (UE) 2017/2403, powinien mieć zastosowanie obowiązek posiadania na pokładzie w pełni funkcjonującego urządzenia monitorującego statek, które umożliwia automatyczną lokalizację statku i jego identyfikację przez system monitorowania statków, który jest częścią tych przepisów dotyczących kontroli.
- (21) W celu doprecyzowania roli ośrodków monitorowania rybołówstwa przepisy rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 dotyczące tych ośrodków należy umieścić w osobnym artykule.
- (22) Do celów skutecznej kontroli rybołówstwa i nadzoru w Unii należy zobowiązać ośrodki monitorowania rybołówstwa do posiadania odpowiedniego personelu i wyposażenia oraz wprowadzenia co najmniej automatycznego systemu ostrzegania lub dyżuru pracowniczego w godzinach wolnych od pracy.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi oraz uchylecia rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81).

- (23) Należy określić przepisy dotyczące stosowania systemów automatycznej identyfikacji (AIS) dla unijnych statków rybackich. Aby uwzględnić wyjątkowe okoliczności związane z bezpieczeństwem lub ochroną załogi statku rybackiego, należy przewidzieć, pod pewnymi warunkami, odstępstwo od obowiązku nieprzerwanego działania systemu AIS, o którym mowa w art. 6a dyrektywy 2002/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹.

¹ Dyrektywa 2002/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiająca wspólnotowy system monitorowania i informacji o ruchu statków i uchylająca dyrektywę Rady 93/75/EWG (Dz.U. L 208 z 5.8.2002, s. 10).

(24) Rozporządzenie (WE) nr 1224/2009 zmieniono rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/812¹, aby dostosować niektóre jego przepisy do obowiązku wyładunku określonego w rozporządzeniu (UE) nr 1380/2013. Aby zapewnić skuteczność unijnego systemu kontroli rybołówstwa, w szczególności w odniesieniu do monitorowania zgodności z obowiązkiem wyładunku, konieczne jest wyposażenie, na podstawie oceny ryzyka, niektórych statków łowczych w systemy zdalnego monitorowania elektronicznego (REM) na pokładzie. Systemy te powinny obejmować kamery telewizji przemysłowej (CCTV). Dane z CCTV nie powinny być transmitowane na żywo. Aby zagwarantować prawo do prywatności i ochrony danych osobowych, rejestrowanie materiałów wideo za pośrednictwem CCTV powinno być dozwolone wyłącznie w odniesieniu do narzędzi i tych części statków, na których produkty rybołówstwa są wprowadzane na pokład, przetwarzane i przechowywane lub w których może dojść do odrzutów. Działalność rejestracyjna powinna być ograniczona do sytuacji, w których narzędzia są aktywnie eksploatowane, takich jak wydawanie narzędzi lub wybieranie lub usuwanie narzędzi z wody, oraz w których połów jest zabierany na pokład i obsługiwany przez załogę lub w których może dojść do odrzutów. Możliwość identyfikacji poszczególnych osób w nagranych materiałach wideo powinna być w miarę możliwości ograniczona, a w razie potrzeby dane powinny być anonimizowane. W celu zapewnienia jasności i spójności należy ustanowić przepisy dotyczące dostępu właściwych organów do danych z tych systemów REM. Materiały z CCTV powinny być udostępniane wyłącznie do celów kontroli i inspekcji określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1224/2009 organom wyszczególnionym w tym rozporządzeniu.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/812 z dnia 20 maja 2015 r. zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 850/98, (WE) nr 2187/2005, (WE) nr 1967/2006, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 254/2002, (WE) nr 2347/2002 i (WE) nr 1224/2009 oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 i (UE) nr 1380/2013 w odniesieniu do obowiązku wyładunku oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1434/98 (Dz.U. L 133 z 29.5.2015, s. 1).

- (25) Aby ułatwić korzystanie z systemów REM na zasadzie dobrowolności, państwa członkowskie powinny mieć możliwość tworzenia zachęt w tym celu.
- (26) Wiarygodność i kompleksowe zbieranie danych dotyczących połowów ma ogromne znaczenie dla osiągnięcia celów wspólnej polityki rybołówstwa.
- (27) Przekazywanie danych rejestracyjnych z połowów w formacie papierowym doprowadziło do tego, że raportowanie jest niepełne i niewiarygodne, a ostatecznie do tego, że raportowanie połowów przez operatorów do państw członkowskich i przez państwa członkowskie do Komisji odbywa się w sposób nieodpowiedni, a także utrudniło wymianę informacji między państwami członkowskimi. Konieczne jest zatem, aby kapitanowie zapisywali dane dotyczące połowów w sposób zdigitalizowany i przekazywali je drogą elektroniczną, w szczególności jeżeli chodzi o dzienniki połowowe, deklaracje przeładunkowe i deklaracje wyładunkowe.
- (28) Aby ułatwić kontrolę wdrażania planów wieloletnich, połowy stad dennych objętych takimi planami należy sztautować oddzielnie, tak aby różne złowione stada były łatwe do zidentyfikowania na pokładzie statku rybackiego do celów inspekcji. Wprowadzenie większej liczby planów wieloletnich zwiększyło jednak liczbę przypadków, w których w pewnych okolicznościach kapitanowie mogliby mieć trudności z wypełnieniem tego obowiązku z powodów takich jak ograniczona przestrzeń na pokładzie, wiele gatunków w małych ilościach zatrzymanych na pokładzie, połowy przechowywane na pokładzie w zbiornikach ze schłodzoną wodą morską, liczba różnych stad złowionych w ramach danego łowiska lub kwestia bezpieczeństwa załogi. W takich przypadkach powinna istnieć możliwość wprowadzenia wyłączeń z obowiązku oddzielnego sztautowania połowów.

- (29) Brak obowiązków w zakresie raportowania połowów nałożonych na kapitanów statków o długości całkowitej poniżej 10 metrów doprowadził do tego, że dane dotyczące rejestracji połowów takich statków są niepełne i niewiarygodne, ponieważ dane dotyczące tych statków zbierano głównie na podstawie planów kontroli wrywkowej. W związku z tym ważne jest wprowadzenie wymogu raportowania połowów w przypadku wszystkich statków rybackich niezależnie od ich wielkości. Działanie to pozwoli również uprościć przepisy, poprawić ich przestrzeganie oraz usprawnić kontrolę.
- (30) W celu zwiększenia skuteczności kontroli ważne jest, aby informacje zawarte w dzienniku połowowym były bardziej szczegółowe i w związku z tym zawierały – w przypadku statków łowczych o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 12 metrów – dane dotyczące połowów w podziale na operacje połowowe. W przypadku statków łowczych o długości całkowitej poniżej 12 metrów elektroniczny dziennik połowowy i przekazywanie zawartych w nim informacji nie powinny pociągać za sobą nieproporcjonalnego obciążenia dla kapitanów tych statków. Zatem w przypadku statków łowczych o długości całkowitej poniżej 12 metrów kapitanowie powinni być zobowiązani do przekazywania informacji zawartych w dzienniku połowowym dopiero po zakończeniu ostatniej operacji połowowej i przed rozpoczęciem wylądunku.
- (31) Kapitanowie unijnych statków łowczych o długości całkowitej poniżej 12 metrów powinni mieć możliwość wypełniania i przekazywania elektronicznego dziennika połowowego w sposób uproszczony.

- (32) Aby ułatwić wdrażanie i stosowanie elektronicznych dzienników połowowych dla wszystkich statków, Komisja powinna opracować, na wniosek jednego lub większej liczby państw członkowskich, system zapisu i raportowania połowów dla statków łowczych o długości całkowitej poniżej 12 metrów, dostosowany do specyfiki mniejszych statków.
- (33) W celu wzmocnienia kontroli połowów gatunków wrażliwych w dzienniku połowowym należy zapisywać dodatkowe informacje dotyczące odrzutów takich gatunków.

- (34) Należy zmienić przepisy dotyczące marginesu tolerancji w szacunkach z dziennika połowowego dotyczących ilości ryb zatrzymanych na pokładzie, aby odpowiedzieć na wyzwania związane z dokładnym oszacowaniem połowów na pokładzie w podziale na gatunki w odniesieniu do mniejszych ilości połowów oraz w odniesieniu do niesortowanych wyładunków pochodzących z połowów małych gatunków pelagicznych, połowów przemysłowych i połowów tuńczyka tropikalnego okrężnicą. Te same zmiany należy wprowadzić do przepisów dotyczących marginesu tolerancji w deklaracji przeładunkowej. W odniesieniu do odstępstw przyznanych w przypadku wyładunków niesortowanych w ramach połowów małych gatunków pelagicznych, połowów przemysłowych i połowów tuńczyka tropikalnego okrężnicą należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w celu zapewnienia dalszych szczegółów dotyczących jednolitych warunków wyładunku i ważenia produktów rybołówstwa w portach wymienionych w wykazie, takich jak udział akredytowanych niezależnych stron trzecich, które mogą zagwarantować dokładność raportowania połowów przy wyładunku, lub wymogi dotyczące operacji kontroli wyrywkowych i ważenia. Warunki te powinny zapewniać odpowiednią kontrolę nad takimi operacjami. Komisja powinna – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć wykaz portów, które spełniają te jednolite warunki. To samo mogłoby mieć zastosowanie do umieszczenia w wykazie portów w państwach trzecich, w tym portów wyznaczonych w ramach regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem, pod warunkiem zapewnienia niezbędnej kontroli ze strony odpowiednich właściwych organów danego państwa trzeciego oraz współpracy z nimi.

- (35) Po wypłynięciu statku łowczego powinien on natychmiast rozpocząć prowadzenie elektronicznego dziennika połowowego, a rejs ten powinien otrzymać niepowtarzalny numer identyfikacyjny rejsu połowowego. W dzienniku połowowym, deklaracjach przeładunkowych i deklaracjach wyładunkowych należy zamieścić odniesienie do tego niepowtarzalnego numeru identyfikacyjnego rejsu połowowego, aby umożliwić wzmocnioną kontrolę, a także udoskonalić zatwierdzanie danych przez państwa członkowskie oraz identyfikowalność produktów rybołówstwa w łańcuchu dostaw.
- (36) Aby usprawnić i uprościć przekazywanie właściwym organom państw członkowskich informacji o narzędziach połowowych i o utracie narzędzi połowowych, dziennik połowowy powinien obejmować informacje o narzędziach połowowych i utraconych narzędziach połowowych. Komisja powinna co roku publikować na swojej stronie internetowej zestawienie przekazanych przez państwa członkowskie informacji dotyczących utraconych narzędzi połowowych.
- (37) W rozporządzeniu (UE) 2017/2403 określono przepisy dla statków rybackich państw trzecich prowadzących operacje połowowe na wodach unijnych. Na podstawie art. 38 ust. 1 tego rozporządzenia statki rybackie państw trzecich upoważnione do prowadzenia połowów na wodach unijnych mają przestrzegać przepisów w zakresie kontroli regulujących operacje połowowe statków unijnych na obszarze połowowym, na którym prowadzą operacje. W celu uniknięcia powtórzeń i zapewnienia jasności należy uchylić niektóre przepisy rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 określające szczegółowo przepisy dotyczące statków rybackich państw trzecich.

- (38) Upřednie powiadamianie o wyladunkach umożliwia lepszą kontrolę zgodności z przepisami dotyczącymi rejestrowania połowów i działalności połowowej. W celu poprawy zgodności z przepisami dotyczącymi rejestracji połowów przepisy dotyczące upředniego powiadamiania powinny mieć zastosowanie do wszystkich statków o długości całkowitej co najmniej 12 metrów, a nie tylko do statków rybackich, których celem są stada objęte planami wieloletnimi. Nadbrzeżne państwa członkowskie powinny mieć jednak możliwość ustanawiania krótszego terminu upředniego powiadomienia dla niektórych kategorii statków, o ile nie zmniejsza to zdolności ich właściwych organów do przeprowadzania inspekcji statków po ich przybyciu.
- (39) Unijne statki rybackie dokonujące wyladunku produktów rybołówstwa w państwach trzecich powinny upřednio powiadomić swoje państwa członkowskie bandery. Unijne statki rybackie dokonujące przeładunku produktów rybołówstwa na wodach państw trzecich lub na morzu pełnym powinny uzyskać upoważnienie od swoich państw członkowskich bandery. Takie upřednie powiadomienia i upoważnienia są wymagane, biorąc pod uwagę obowiązki państw członkowskich bandery w zakresie zapobiegania wprowadzaniu na rynki międzynarodowe produktów rybołówstwa pochodzących z połowów NNN.
- (40) Przepisy dotyczące zapisywania danych dotyczących połowów i nakładu połowowego przez państwa członkowskie powinny zostać zmienione, aby uwzględnić dane zawarte w rejestrach ważenia, deklaracjach przejęcia i dokumentach przewozowych.
- (41) Przepisy dotyczące przekazywania Komisji zagregowanych danych dotyczących połowów i nakładu połowowego powinny zostać uproszczone, przewidując jedną datę dla wszystkich przekazywanych danych.

- (42) W celu zapewnienia, aby Komisja otrzymywała najdokładniejsze dane dotyczące połowów, państwa członkowskie powinny korygować dane zagregowane przekazane Komisji, w przypadku gdy wcześniej przekazały jedynie szacunki, gdy wykryły niespójności po zatwierdzeniu danych lub gdy Komisja wykryje niespójności.
- (43) Należy wyjaśnić, że połowy należące do danego gatunku, stada lub danej grupy stad objętych kwotą odlicza się od kwot mających zastosowanie do państw członkowskich wyłącznie, gdy jest to wymagane na podstawie art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
- (44) Przepisy dotyczące publikacji przez Komisję decyzji o zamknięciu łowisk w przypadku wykorzystania kwoty lub osiągnięcia maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego należy uprościć, aby umożliwić terminową publikację takich informacji o zamknięciach. Przepisy te należy ponadto zharmonizować z przepisami dotyczącymi obowiązku wyładunku ustanowionego w rozporządzeniu (UE) nr 1380/2013.
- (45) Przepisy dotyczące zdolności połowowej należy zaktualizować, aby odnosiły się do rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

- (46) Jeżeli statki łowcze działają przy użyciu silnika, którego moc przekracza certyfikowaną moc silnika określoną w licencji połowowej i zarejestrowaną w unijnym rejestrze floty rybackiej, nie jest możliwe zapewnienie zgodności z pułapami zdolności połowowej ustanowionymi w rozporządzeniu (UE) nr 1380/2013. W związku z tym należy doprecyzować przepisy dotyczące weryfikacji mocy silnika. Ponadto ważne jest zapewnienie możliwości skutecznego kontrolowania mocy silników niektórych statków łowczych, które stwarzają wysokie ryzyko nieprzebrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa dotyczących mocy silników lub działających na określonych obszarach, na przykład za pomocą urządzeń do ciągłego monitorowania mocy silnika. Ponadto należy uprościć przepisy dotyczące weryfikacji pojemności statków łowczych do celów kontroli zdolności połowowej.
- (47) Aby zapewnić przestrzeganie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, każde państwo członkowskie powinno być zobowiązane do ustanowienia i regularnej aktualizacji rocznego lub wieloletniego krajowego programu kontroli obejmującego wszystkie przepisy wspólnej polityki rybołówstwa. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby kontrola była przeprowadzana na podstawie analizy ryzyka niezgodności.

- (48) W celu zapewnienia przejrzystości w zakresie kontroli i inspekcji rybołówstwa każde państwo członkowskie powinno raz w roku publikować na swojej stronie internetowej sprawozdanie roczne zawierające określone minimalne informacje przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 1224/2009, takie jak dane dotyczące zasobów dostępnych na potrzeby kontroli i inspekcji, przeprowadzonych kontroli i inspekcji, wykrytych i potwierdzonych naruszeń oraz nałożonych kar. Każdego roku Komisja powinna publikować zestawienie odpowiednich informacji zgłoszonych przez państwa członkowskie.
- (49) W celu zapewnienia większej jasności należy zmienić definicję „obszaru ograniczonych połowów”. Definicja ta powinna obejmować konkretne określone geograficznie obszary morskie w obrębie jednego basenu morskiego lub większej ich liczby, w tym chronionych obszarów morskich, na których wszystkie lub niektóre rodzaje działalności połowowej są czasowo lub na stałe ograniczone lub zakazane w celu poprawy ochrony żywych zasobów morza lub ochrony ekosystemów morskich zgodnie z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa, takimi jak te, o których mowa w art. 12, 17 i 21 oraz w załączniku II, części C załączników V–VIII, części B załącznika XI oraz części C i D załącznika XII do rozporządzenia (UE) 2019/1241 oraz w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2124¹, oraz podobne obszary określone w innych przepisach wspólnej polityki rybołówstwa. Ponadto należy udoskonalić przepisy dotyczące kontroli na obszarach ograniczonych połowów, w tym poprzez wprowadzenie wymogu publikowania przez państwa członkowskie na ich oficjalnych stronach internetowych wykazu obszarów ograniczonych połowów i odpowiednich ograniczeń.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2124 z dnia 4 października 2023 r. w sprawie niektórych przepisów dotyczących połowów na obszarze objętym porozumieniem Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM) (Dz.U. L Dz.U. L, 2023/2124, 12.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2124/oj>)

- (50) Działalność polegająca na komercyjnej eksploatacji żywych zasobów morza bez użycia statku łowczego wchodzi w zakres wspólnej polityki rybołówstwa. Taka działalność obejmowałaby na przykład zbieranie skorupiaków, połowy podwodne, połowy pod lodem i połowy z brzegu, w tym połowy ręczne. W związku z tym, aby zharmonizować kontrolę takiej działalności w całej Unii, w rozporządzeniu (WE) nr 1224/2009 należy wprowadzić definicję „połowów bez statku” oraz szczególne środki kontroli w odniesieniu do takich działań, z uwzględnieniem, w razie potrzeby, specyfiki tych połowów, w tym specyfiki regionalnej.
- (51) Połowy rekreacyjne odgrywają ważną rolę w Unii, zarówno z biologicznego, gospodarczego, jak i społecznego punktu widzenia. Biorąc pod uwagę znaczący wpływ połowów rekreacyjnych na niektóre stada, konieczne jest ustanowienie konkretnych przepisów umożliwiających skuteczną kontrolę połowów rekreacyjnych przez państwa członkowskie, w tym odpowiedni system kar w przypadku nieprzestrzegania przepisów. Zbieranie wiarygodnych danych dotyczących połowów w ramach niektórych połowów rekreacyjnych jest konieczne do zapewnienia państwom członkowskim i Komisji informacji niezbędnych do skutecznego zarządzania żywymi zasobami morza i ich kontroli. W tym celu państwo członkowskie powinno wprowadzić system skutecznej kontroli połowów w ramach niektórych połowów rekreacyjnych, w tym działalności niehandlowej prowadzonej przez poszczególne osoby przy użyciu statków rybackich lub działalności zorganizowanej przez podmioty handlowe w sektorach turystyki lub zawodów sportowych.

- (52) Szereg specjalnych środków ochronnych mających zastosowanie do połowów rekreacyjnych ustanowiono już w ramach wspólnej polityki rybołówstwa, w szczególności w rozporządzeniach Rady ustalających uprawnienia do połowów w odniesieniu do niektórych stad ryb lub grup stad ryb. Stosowane już specjalne środki ochronne obejmują limity połowów, limity ilościowe oraz zakazy połowów w niektórych okresach, w niektórych obszarach lub określonymi narzędziami. Ochrona poszczególnych gatunków może w przyszłości wymagać zastosowania innych środków niż już te, które już są stosowane. Egzekwowanie środków ochronnych mających zastosowanie do połowów rekreacyjnych wymaga ustanowienia odpowiednich środków kontroli.
- (53) Z wyjątkiem zakazu wprowadzania do obrotu lub sprzedaży połowów pochodzących z połowów rekreacyjnych, który powinien być egzekwowany przez wszystkie państwa członkowskie, przepisy dotyczące kontroli połowów rekreacyjnych powinny mieć zastosowanie wyłącznie do nadbrzeżnych państw członkowskich.
- (54) Należy doprecyzować przepisy dotyczące kontroli w łańcuchu dostaw, aby umożliwić państwom członkowskim przeprowadzanie kontroli i inspekcji na wszystkich etapach wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury, począwszy od pierwszej sprzedaży, aż po sprzedaż detaliczną, z uwzględnieniem przewozu i świadczenia usług gastronomicznych.
- (55) Aby poprawić kontrolę wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury, należy doprecyzować i zaktualizować przepisy dotyczące umieszczania tych produktów w partiach oraz łączenia i podziału partii.

- (56) Zgodnie z wymogami dotyczącymi identyfikowalności określonymi w art. 18 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady¹, w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 931/2011² ustanowiono pewne przepisy dotyczące identyfikowalności dla tego konkretnego sektora żywności pochodzenia zwierzęcego, mianowicie, że podmioty muszą przechowywać określony zbiór informacji oraz, na wniosek, udostępniać ten zbiór właściwym organom, a także przekazać go operatorowi, któremu dostarczono produkty rybołówstwa lub akwakultury. Identyfikowalność jest ważna nie tylko z uwagi na cele dotyczące bezpieczeństwa żywności, ale również z uwagi na umożliwienie kontroli, zapewnienie ochrony interesów konsumentów, zwalczanie połowów NNN oraz przyczynianie się do zapewnienia uczciwej konkurencji.

¹ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).

² Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 931/2011 z dnia 19 września 2011 r. w sprawie wymogów dotyczących możliwości śledzenia ustanowionych rozporządzeniem (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 242 z 20.9.2011, s. 2).

- (57) Należy zatem opierać się na istniejących przepisach dotyczących identyfikowalności określonych w art. 18 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 oraz w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 931/2011. Operatorzy powinni przechowywać określony zbiór informacji na temat produktów rybołówstwa i akwakultury oraz, na wniosek, udostępniać ten zbiór właściwym organom, a także przekazać go operatorowi, któremu dostarczono produkty rybołówstwa i akwakultury. W przypadku produktów rybołówstwa, które nie są przywożone, te informacje dotyczące identyfikowalności powinny obejmować niepowtarzalny(-e) numer(y) identyfikacyjny(-e) rejsu połowowego, ponieważ umożliwi to połączenie danej partii produktów rybołówstwa z konkretnym wyładunkiem z unijnego statku rybackiego lub wielu unijnych statków rybackich z tego samego odnośnego obszaru geograficznego. W przypadku połowów bez statku, informacje powinny obejmować niepowtarzalny(-e) numer(y) identyfikacyjny(-e) dnia połowowego.
- (58) Zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 931/2011 informacje dotyczące identyfikowalności istotne z punktu widzenia kontroli produktów rybołówstwa i akwakultury powinny być dostępne od momentu pierwszej sprzedaży do etapu sprzedaży detalicznej. Umożliwi to w szczególności przekazywanie konsumentowi dokładnych informacji dotyczących gatunków i pochodzenia produktów rybołówstwa lub akwakultury.

- (59) Do produktów rybołówstwa i akwakultury pochodzących z państw trzecich powinny mieć zastosowanie takie same przepisy jak w przypadku produktów rybołówstwa i akwakultury przywożonych z Unii. W przypadku produktów przywożonych obowiązkowe informacje dotyczące identyfikowalności powinny zawierać odniesienie do numeru(-ów) świadectwa(świadectw) połowowego(-ych) przekazanego(-ych) zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1005/2008¹.
- (60) Aby zapewnić skuteczne i terminowe przekazywanie informacji dotyczących identyfikowalności produktów rybołówstwa i akwakultury, operatorzy powinni udostępniać informacje na temat produktów objętych rozdziałem 3 Nomenklatury scalonej, ustanowionej rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2658/87², w sposób cyfrowy w ramach łańcucha dostaw oraz właściwym organom na ich wniosek.
- (61) W celu zapewnienia skutecznej identyfikowalności produktów rybołówstwa i akwakultury objętych pozycjami 1604 i 1605 rozdziału 16 Nomenklatury scalonej Komisja powinna przeprowadzić badanie obejmujące analizę dostępnych rozwiązań lub metod umożliwiających skuteczną identyfikowalność takich produktów. Na podstawie tego badania Komisja powinna – w drodze aktów delegowanych – przyjąć szczegółowe przepisy dotyczące wymogów w zakresie identyfikowalności partii takich produktów rybołówstwa i akwakultury.

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające unijny system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

² Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

- (62) W przypadku produktów rybołówstwa sprzedawanych konsumentom końcowym bezpośrednio ze statków rybackich przepisy dotyczące identyfikowalności, zarejestrowanych nabywców oraz dokumentów sprzedaży nie powinny mieć zastosowania do ilości poniżej określonych progów. Progi ten powinny być zharmonizowane i powinny być wystarczająco niskie, aby zminimalizować wprowadzanie do obrotu produktów rybołówstwa, których nie można identyfikować i w związku z tym kontrolować oraz które mogłyby przyczynić się do nielegalnego handlu.
- (63) Wiarygodność i kompleksowe zbieranie danych dotyczących połowów ma ogromne znaczenie dla osiągnięcia celów wspólnej polityki rybołówstwa. W szczególności zapis połowów w momencie wyładunku powinien być dokonywany w możliwie najbardziej wiarygodny sposób. W tym celu należy wzmocnić procedury związane z ważeniem produktów rybołówstwa przy wyładunku, bez tworzenia nieproporcjonalnych obciążeń dla operatorów.
- (64) Ważenie należy przeprowadzać za pomocą systemów zatwierdzonych przez właściwe organy oraz przez operatorów zarejestrowanych przez państwa członkowskie do realizacji tego zadania. Wszystkie produkty należy co do zasady ważyć w podziale na gatunki przy wyładunku, tak aby zapewnić dokładne raportowanie połowów. Ponadto rejestry ważenia należy przechowywać przez trzy lata.
- (65) Ważenie wrywkowe, ważenie na pokładzie lub ważenie po przewiezieniu powinny być dozwolone jedynie pod ściśle określonymi warunkami. Po przyjęciu przez Komisję planów kontroli wrywkowych, planów kontroli oraz wspólnych programów kontroli państwa członkowskie powinny mieć możliwość zezwolenia na ważenie produktów rybołówstwa zgodnie z tymi planami kontroli wrywkowych, planami kontroli lub wspólnymi programami kontroli.

- (66) W celu usprawnienia kontroli i umożliwienia szybkiego zatwierdzania danych rejestracyjnych z połowów oraz szybkiej wymiany informacji między państwami członkowskimi konieczne jest, aby wszyscy operatorzy zapisywali dane cyfrowo i przedkładali te dane drogą elektroniczną państwom członkowskim. Dotyczy to w szczególności deklaracji wyładunkowych, dokumentów sprzedaży i deklaracji przejęcia.
- (67) Ze względu na dostępność odpowiednich narzędzi technologicznych wymóg zapisywania danych cyfrowo i przedkładania ich państwom członkowskim drogą elektroniczną powinien mieć zastosowanie do wszystkich zarejestrowanych nabywców produktów rybołówstwa.
- (68) Przesyłanie dokumentów przewozowych odpowiednim państwom członkowskim należy uprościć i powinno ono mieć miejsce przed rozpoczęciem przewozu, aby umożliwić właściwym organom przeprowadzanie kontroli i inspekcji.
- (69) W deklaracjach wyładunkowych, dokumentach sprzedaży, deklaracjach przejęcia i dokumentach przewozowych należy zamieścić odniesienie do niepowtarzalnego numeru identyfikacyjnego rejsu połowowego, aby umożliwić wzmocnioną kontrolę i udoskonalić proces zatwierdzania danych przez państwa członkowskie oraz identyfikowalność produktów rybołówstwa w łańcuchu dostaw. W przypadku połowów bez statku dokumenty sprzedaży, deklaracje przejęcia i dokumenty przewozowe powinny zawierać niepowtarzalny(-e) numer(-y) identyfikacyjny(-e) dnia połowowego, a w innych przepisach należy wprowadzić szereg dostosowań w celu uwzględnienia połowów bez statku.

- (70) Przepisy rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 dotyczące monitorowania organizacji producentów oraz monitorowania uzgodnień w zakresie cen i interwencji są już nieaktualne i powinny zostać uchylone, ponieważ takie monitorowanie jest teraz określone w rozporządzeniu (UE) nr 1379/2013.
- (71) Inspekcje z udziałem urzędników zarówno państwa członkowskiego bandery, jak i nadbrzeżnego państwa członkowskiego ułatwiłyby współpracę oraz wymianę informacji i wiedzy fachowej. W związku z tym nadbrzeżne państwo członkowskie powinno mieć możliwość zapraszania urzędników państwa członkowskiego bandery do udziału w inspekcjach statków rybackich pływających pod banderą tego państwa członkowskiego, gdy statki te prowadzą działalność na wodach nadbrzeżnego państwa lub dokonują wyładunku w jego portach lub w miejscach wyładunku.
- (72) Aby zapewnić przestrzeganie przez operatorów przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, w rozporządzeniu (WE) nr 1224/2009 należy określić sposób postępowania urzędników w przypadku ewentualnego naruszenia tych przepisów. Powinno to obejmować zasady postępowania z wykrytymi naruszeniami, w przypadku gdy urzędnicy mają powody, by sądzić, na podstawie inspekcji lub wszelkich istotnych danych lub informacji, że mogło dojść do naruszenia przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, oraz przed wydaniem decyzji przez sąd lub właściwy organ, który potwierdzi, czy takie naruszenie zostało popełnione.
- (73) Aby udoskonalić ocenę ryzyka, którą organy krajowe przeprowadzają podczas planowania działań kontrolnych, oraz skuteczność inspekcji, należy zwiększyć wymogi dotyczące krajowego rejestru naruszeń przepisów.

- (74) Kary i inne środki przewidziane w rozporządzeniach (WE) nr 1224/2009 i (WE) nr 1005/2008 powinny być stosowane przez państwa członkowskie w sposób zapewniający pełne poszanowanie praw podstawowych, w tym prawa osoby do niebycia sądzonym lub karanym dwukrotnie w postępowaniu karnym za te sam czyn zabroniony.
- (75) Należy wzmocnić przepisy i procedury dotyczące przekazywania odpowiednich informacji na temat środków przyjętych i kar nałożonych przez państwa członkowskie na obywateli innych państw członkowskich lub państw trzecich lub na statki rybackie pływające pod banderą innych państw członkowskich lub państw trzecich, w tym przepisy i procedury dotyczące ustalania punktów za poważne naruszenie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, aby poprawić kontrolę rybołówstwa i egzekwowanie przepisów w tym zakresie na wodach Unii i poza nimi.
- (76) Należy doprecyzować i wzmocnić przepisy dotyczące określania zachowań stanowiących poważne naruszenia przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, aby tym, którzy dokonują naruszeń tych przepisów zapewnić równe warunki działania oraz spójne stosowanie w państwach członkowskich pod względem traktowania podczas postępowania sądowego i administracyjnego.

- (77) Aby zapewnić skuteczność odstraszania w odniesieniu do najbardziej szkodliwych zachowań, zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii, konieczne jest ustanowienie wyczerpującego wykazu naruszeń, które we wszystkich okolicznościach uznaje się za poważne. Ponadto istnieją inne naruszenia przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, które należy uznać za poważne, w przypadku gdy spełnione są określone warunki. W celu zapewnienia skutecznego i proporcjonalnego egzekwowania przepisów oraz zharmonizowanego podejścia w całej Unii konieczne jest ustanowienie wyczerpującego wykazu kryteriów, które mają być stosowane przez właściwe organy krajowe przy określaniu wagi takich naruszeń.
- (78) Poważne naruszenia powinny podlegać skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym karom administracyjnym lub sankcjom karnym.

- (79) W przypadku gdy istnieją wyraźne przesłanki wskazujące, że treść któregokolwiek z kryteriów uznania naruszenia za poważne jest niewystarczająca do zapewnienia skutecznego i proporcjonalnego egzekwowania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa przez państwa członkowskie i we wszystkich państwach członkowskich, Komisja powinna mieć możliwość dostosowania tych kryteriów w drodze aktów delegowanych. Wykonując uprawnienia przyznane jej w celu zmiany tych kryteriów, Komisja powinna uwzględniać w szczególności porady grupy ekspertów ds. zgodności, o której mowa w art. 37 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, lub ustalenia zawarte w sprawozdaniu sporządzonym przez Komisję na podstawie art. 118 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. Wszelkie takie zmiany nie powinny polegać na dodaniu jakichkolwiek nowych kryteriów oraz powinny uchylać kryteria jedynie w wyjątkowych przypadkach, gdy istnieją wyraźne przesłanki wskazujące, że jest to konieczne do zapewnienia skutecznego i proporcjonalnego egzekwowania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa przez państwa członkowskie i między nimi.

- (80) W odniesieniu do poważnych naruszeń państwa członkowskie powinny przewidzieć administracyjne kary finansowe, bez uszczerbku dla innych odpowiednich kar i środków towarzyszących, oraz określić minimalne poziomy takich administracyjnych kar finansowych. Na zasadzie alternatywy państwa członkowskie powinny mieć możliwość ustanowienia standardowych stawek administracyjnych kar finansowych oraz powinny ustalić odpowiednie poziomy takich stawek standardowych. Te minimalne poziomy i stawki standardowe powinny pozostawać bez uszczerbku dla swobody właściwych organów w zakresie odstąpienia od tych minimalnych poziomów w indywidualnych przypadkach, zgodnie z prawem krajowym, w celu uwzględnienia szczególnych okoliczności indywidualnych, finansowych i innych okoliczności łagodzących danej sprawy, takich jak współpraca z organami ścigania, wiek sprawcy lub ograniczona zdolność sprawcy. Państwa członkowskie powinny również mieć możliwość – na zasadzie alternatywy – stosowania skutecznych, proporcjonalnych i odstraszących sankcji karnych, zapewniając jednocześnie, aby miały one skutek równoważny administracyjnym karom finansowym. Powinno to pozostawać bez uszczerbku dla swobody sądów w zakresie określania sankcji karnych w indywidualnych przypadkach, zgodnie z prawem krajowym, oraz uwzględniania szczególnych okoliczności indywidualnych, finansowych i innych okoliczności łagodzących danej sprawy.

- (81) Aby zwiększyć poziom zgodności i zmniejszyć prawdopodobieństwo popełnienia poważnych naruszeń, państwa członkowskie powinny stosować system punktów oraz przyznawać punkty posiadaczom licencji połowowych i kapitanom statków łowczych, których to dotyczy, w przypadku potwierdzonych poważnych naruszeń. Punktów nie należy przyznawać w przypadku naruszeń dotyczących statków nieposiadających przynależności państwowej, naruszeń związanych z udostępnianiem na rynku produktów rybołówstwa lub akwakultury oraz prowadzenia działalności bezpośrednio związanej z połowami NNN, a także naruszeń dotyczących połowów rekreacyjnych. Punktów nie należy również przyznawać w przypadku naruszenia związanego z niewypełnieniem obowiązków dokładnego zapisu, przechowywania i zgłaszania danych dotyczących działalności połowowej, jeżeli dane naruszenie nie ma zastosowania do właściciela licencji połowowej lub do kapitana.
- (82) W celu zapewnienia ciągłego odstrasżającego skutku systemu punktów dla właścicieli licencji połowowej przyznane punkty powinny zostać przeniesione na nowego właściciela licencji połowowej w przypadku sprzedaży, przeniesienia lub innej zmiany własności statku lub licencji połowowej po dniu naruszenia, w tym na operatora w innym państwie członkowskim.

- (83) Aby zapewnić równe warunki działania kapitanom, należy zharmonizować system punktów dla kapitanów oraz dostosować go do systemu punktów dla właścicieli licencji. W związku z tym państwa członkowskie bandery powinny przyznawać punkty kapitanom statków łowczych pływających pod ich banderą, gdy dopuścili się oni poważnego naruszenia na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. Ponadto państwo członkowskie, którego obywatelem jest kapitan, powinno być informowane o punktach przyznanych temu kapitanowi i zapisać je w przypadku, gdy punkty te zostały przyznane przez inne państwo członkowskie.
- (84) Z myślą o lepszym osiągnięciu równych warunków działania oraz kultury przestrzegania przepisów w Unii i poza nią należy umożliwić kapitanom, w przypadku których zawieszenie lub cofnięcie prawa do dowodzenia statkiem rybackim zostało spowodowane przyznaniem punktów, prowadzenie działalności jako kapitan unijnego statku rybackiego na stałe lub na czas trwania zawieszenia. W tym celu państwa członkowskie powinny ze sobą współpracować.
- (85) Poważne naruszenia powinny obejmować stosowanie zakazanych narzędzi lub metod połowowych, o których mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) 2019/1241 lub w innych równoważnych przepisach wspólnej polityki rybołówstwa, które zawierają podobne ogólne zakazy stosowania niektórych narzędzi lub metod połowowych.

- (86) Z myślą o zapewnieniu zgodności z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa dotyczącymi zdolności połowowej niektóre działania polegające na manipulowaniu silnikami statków w celu zwiększenia ich mocy lub stosowania zmanipulowanego silnika należy uznać za poważne naruszenia na warunkach określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1224/2009.
- (87) Aby zwiększyć zgodność z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa oraz usprawnić zbieranie danych, należy odróżnić poważne naruszenia polegające na naruszeniu przepisów dotyczących marginesów tolerancji dla dzienników połowowych i deklaracji przeładunkowych, określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1224/2009, od innych poważnych naruszeń polegających na niedopełnieniu obowiązków dokładnego zapisu, przechowywania i raportowania danych dotyczących działalności połowowej, w oparciu o określone warunki. W szczególności niedopełnienie obowiązku zapisu i raportowania połowów gatunków podlegających obowiązkowi wyładunku powinno kwalifikować się jako poważne w ramach tej ostatniej kategorii w zależności od wagi czynu zabronionego, która jest określana przez właściwe organy państw członkowskich w zależności od okoliczności każdej sprawy, takich jak, w stosownych przypadkach, specyfika odnośnych połowów. W tym celu należy zwrócić szczególną uwagę na charakter i zakres postępowania, w tym całkowite połowy, ilość, rodzaj i odsetek niezgłoszonych połowów, w tym w świetle mającego zastosowanie marginesu tolerancji, oraz wszelkie przesłanki zamiaru obejścia przepisów dotyczących wypełniania dzienników połowowych lub deklaracji przeładunkowych.

- (88) Należy określić, które działania podejmowane przez obywateli państw członkowskich i unijne statki rybackie w odniesieniu do prowadzenia lub wspierania połowów NNN powinny stanowić poważne naruszenie. Oprócz zachowania stanowiącego poważne naruszenie przepisów dotyczących działalności połowowej, za poważne naruszenie należy również uznać prowadzenie działalności bezpośrednio związanej z połowami NNN, w tym z przywozem produktów rybołówstwa pochodzących z połowów NNN lub handlem nimi, takiej jak zakup takich produktów bez wszystkich wymaganych prawem dokumentów.

- (89) Art. 5 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 4 europejskiej konwencji praw człowieka stanowią, że nikt nie może być zmuszony do świadczenia pracy przymusowej lub obowiązkowej. Ponadto wszystkie państwa członkowskie są stronami Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) nr 29 dotyczącej pracy przymusowej, która wymaga, aby nielegalne wyzyskiwanie pracy przymusowej lub obowiązkowej było karalne jako przestępstwo karne i podlegało karom przewidzianym prawem, które są rzeczywiście odpowiednie i ściśle egzekwowane. Ponadto prowadzenie działalności połowowej z wykorzystaniem pracy przymusowej jest sprzeczne z celami wspólnej polityki rybołówstwa, w szczególności z tym, że działalność połowowa powinna być zarządzana w sposób spójny z celami polegającymi na osiągnięciu korzyści społecznych i w zakresie zatrudnienia oraz przyczyniania się do zapewnienia odpowiedniego poziomu życia osobom zależnym od działalności połowowej. Podważa to również równe warunki działania dla produktów rybołówstwa i akwakultury wprowadzanych do obrotu w Unii. W związku z tym prowadzenie działalności połowowej z wykorzystaniem pracy przymusowej należy uznać za poważne naruszenie, bez uszczerbku dla wszelkich sankcji karnych za pracę przymusową zgodnie z zobowiązaniami państw członkowskich wynikającymi z Konwencji MOP nr 29 dotyczącej pracy przymusowej.
- (90) Podmioty krajowe odpowiedzialne za działania kontrolne w zakresie rybołówstwa, a także wszelkie właściwe organy sądowe powinny mieć dostęp do krajowego rejestru naruszeń przepisów. W pełni przejrzysta wymiana informacji zawartych w rejestrach krajowych między państwami członkowskimi zwiększy również skuteczność oraz zapewni równe warunki działania w zakresie działań kontrolnych.

- (91) W ramach umów międzynarodowych, przełowienie przez państwo członkowskie może prowadzić do zmniejszenia kwoty Unii na podstawie tej umowy międzynarodowej. W przypadku takiego zmniejszenia Rada powinna – przy przydzielaniu uprawnień do połowów w odniesieniu do tego stada lub grupy stad na podstawie art. 43 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) i art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 na rok, w odniesieniu do którego wprowadzono to ograniczenie oraz, w razie potrzeby, na rok następny – dostosować kwoty państw członkowskich w taki sposób, aby państwa członkowskie, które nie dokonały przełowienia, nie ucierpiały z powodu zmniejszenia kwoty unijnej.
- (92) Zatwierdzenie jest ważnym etapem zapewniania wiarygodności i kompletności danych zbieranych przez państwa członkowskie na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. Należy przedstawić objaśnienia dotyczące zbioru danych, które mają zostać zatwierdzone, oraz obowiązków państw członkowskich w przypadku wystąpienia niespójności.
- (93) Aby wypełnić swoje obowiązki wynikające z przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, Komisja musi mieć dostęp do różnych danych zbieranych przez państwa członkowskie. Należy sprecyzować, do których danych Komisja powinna mieć dostęp oraz do jakich zadań ma je wykorzystywać.

- (94) Dane zbierane przez państwa członkowskie mają również ogromną wartość naukową. Należy wyjaśnić, że niezależne organy naukowe, które są uznane na poziomie krajowym, unijnym lub międzynarodowym, mogą uzyskać dostęp do danych zebranych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1224/2009, w szczególności do danych dotyczących pozycji statku i danych dotyczących działalności połowowej. Przed przekazaniem takich danych państwa członkowskie powinny rozważyć, czy badania naukowe mogą być prowadzone na podstawie danych spseudonimizowanych lub zanonimizowanych, a jeżeli tak, przekazać tym organom naukowym dane, które zostały w ten sposób zdeidentyfikowane. Dane dotyczące działalności połowowej zbierane przez państwa członkowskie mają również wartość przy tworzeniu statystyk, w szczególności przez Eurostat, który powinien mieć możliwość wykorzystywania tych danych do tworzenia statystyk dotyczących rybołówstwa.
- (95) Zgodnie ze wspólnym oświadczeniem Parlamentu Europejskiego, Rady Unii Europejskiej i Komisji Europejskiej z dnia 19 lipca 2012 r. w sprawie agencji zdecentralizowanych, dla każdej agencji ocena zlecona przez Komisję powinna być przeprowadzana co pięć lat. Biorąc pod uwagę, że szereg wyzwań związanych z rybołówstwem i środowiskiem jest ściśle powiązanych, Komisja – w kontekście kolejnej okresowej oceny Europejskiej Agencji Środowiska (EEA) – rozważy, w jaki sposób wzmocnić współpracę i odpowiednią wymianę danych między Europejską Agencją Kontroli Rybołówstwa (zwaną dalej „Agencją”) a EEA oraz w jakiej formie można by sformalizować taką wzmocnioną współpracę, w tym, w razie potrzeby, poprzez przedłożenie w tym celu wszelkich odpowiednich wniosków ustawodawczych lub innych środków.

- (96) Z uwagi na fakt, że wymiana danych między państwami członkowskimi ma fundamentalne znaczenie dla kontrolowania i egzekwowania obowiązków wynikających z przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, należy wyjaśnić przepisy odnoszące się do tego rodzaju wymiany.
- (97) Aby umożliwić Komisji zatwierdzanie danych dotyczących połowów przekazywanych przez państwa członkowskie oraz wypełnianie jej obowiązków w kontekście umów międzynarodowych, państwa członkowskie powinny udostępniać Komisji, w drodze bezpośredniej wymiany elektronicznej, dane dotyczące działalności statków rybackich pływających pod ich banderą.
- (98) Zbiór zbieranych przez państwa członkowskie danych, do których Komisja powinna mieć dostęp, takich jak dane dotyczące działalności połowowej, dane dotyczące kontroli oraz dane dotyczące naruszeń, może zawierać dane osobowe. W związku z faktem, że niepowtarzalny numer identyfikacyjny rejsu połowowego, nazwa statku rybackiego lub, w przypadku połowów bez statku, niepowtarzalny numer identyfikacyjny dnia połowowego może umożliwić identyfikację osób fizycznych, takich jak właściciel lub kapitan statku rybackiego, informacje obejmujące tego rodzaju dane w pewnych okolicznościach również mogą stanowić dane osobowe.

- (99) Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679¹ i (UE) 2018/1725² oraz, w odniesieniu do niektórych rodzajów przetwarzania danych osobowych, krajowe przepisy transponujące dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680³, mają zastosowanie, gdy przetwarzane są dane osobowe w kontekście rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2008 i (WE) nr 1224/2009 oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/473⁴; zawsze i na każdym poziomie należy zapewnić przestrzeganie obowiązków związanych z ochroną danych osobowych.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89).

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/473 z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa (Dz.U. L 83 z 25.3.2019, s. 18).

(100) Przetwarzanie danych osobowych zawartych w informacjach zebranych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 jest niezbędne do zapewnienia skutecznego wdrażania i przestrzegania przepisów i celów wspólnej polityki rybołówstwa. W szczególności do celów monitorowania uprawnień do połowów, w tym wykorzystania kwot, zapewnienia zgodności z innymi środkami zarządzania i ochrony, monitorowania działalności połowowej lub przeprowadzania oceny umożliwiającej kontrolę opartą na analizie ryzyka, państwa członkowskie muszą przetwarzać dane dotyczące pozycji statku, dzienniki połowowe, deklaracje wyładunkowe, dokumenty sprzedaży i inne dane dotyczące działalności połowowej w celu przeprowadzania walidacji i kontroli krzyżowych. Jest to konieczne do zapewnienia, aby dane przekazywane przez operatorów były kompletne i dokładne oraz aby operatorzy przestrzegali przepisów wspólnej polityki rybołówstwa. Aby móc kontrolować i oceniać stosowanie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa poprzez weryfikacje, inspekcje lub audyty oraz monitorować działania kontrolne państw członkowskich, Komisja lub organ przez nią wyznaczony powinny mieć dostęp – oprócz danych dotyczących działalności połowowej – do danych zawartych w sprawozdaniach obserwatorów z inspekcji i kontroli oraz danych dotyczących naruszeń, a także mieć możliwość ich przetwarzania. Ponadto w kontekście opracowywania umów międzynarodowych i środków ochrony oraz monitorowania ich przestrzegania Komisja powinna mieć możliwość przetwarzania danych dotyczących działalności połowowej unijnych statków rybackich znajdujących się poza wodami Unii, w tym numery identyfikacyjne statku oraz imiona i nazwiska właściciela statku i kapitana statku. Przetwarzanie danych dotyczących działalności połowowej może być również konieczne do celów udowodnienia, obrony lub ustanowienia praw połowowych poszczególnych statków rybackich, państw członkowskich lub Unii.

- (101) Państwa członkowskie, Komisja lub organ przez nią wyznaczony nie powinny przechowywać danych osobowych przez okres dłuższy, niż jest to konieczne do osiągnięcia celów, do których dane osobowe muszą być przetwarzane. W tym celu należy ustanowić maksymalne okresy zatrzymywania danych osobowych przetwarzanych w ramach rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.
- (102) Aby móc wykonywać zadania określone w rozporządzeniu (WE) nr 1224/2009, Komisja, wyznaczony przez nią organ oraz państwa członkowskie powinny mieć możliwość zatrzymywania, gdy jest to konieczne do określonych celów, danych osobowych zawartych w informacjach zebranych na podstawie tego rozporządzenia przez okres do pięciu lat po uzyskaniu odnośnych danych. Państwa członkowskie dokonują walidacji danych z poprzednich lat w celu ich weryfikacji i skorygowania, aby zapewnić ich kompletność i dokładność. Państwa członkowskie oceniają również dane z poprzednich lat na potrzeby zarządzania ryzykiem. Komisja ma monitorować i oceniać wdrażanie wspólnej polityki rybołówstwa przez państwa członkowskie i w tym celu musi badać dane zebrane na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 dotyczące kilku poprzednich lat, na przykład podczas przeprowadzania audytów i weryfikacji.
- (103) Jednakże w przypadku działań następczych w związku z naruszeniami, inspekcjami, weryfikacjami, skargami lub audytami lub w przypadku toczącego się postępowania sądowego lub administracyjnego państwa członkowskie i Komisja powinny mieć możliwość zatrzymywania niektórych danych do zakończenia danego postępowania administracyjnego lub sądowego lub przez czas potrzebny na zastosowanie kar ze względu na konieczność wykorzystania tych danych przez cały okres, w którym takie postępowanie jest w toku, oraz stosowania kar, takich jak system punktów.

- (104) Ponadto, aby móc przedstawić dowody na prowadzenie działalności połowowej przez statki unijne, na przykład w przypadku gdy jest to konieczne do wykazania zgodności z zobowiązaniami Unii i państw członkowskich wynikającymi z umów międzynarodowych lub do poparcia roszczeń dotyczących historycznych lub innych praw połowowych, państwa członkowskie powinny mieć możliwość przechowywania zapisów danych dotyczących działalności połowowej przez okres do dziesięciu lat.
- (105) Niektóre dane dotyczące wcześniejszej działalności połowowej są niezbędne do celów ocen polityki i ocen skutków, a także badań naukowych i doradztwa naukowego, które stanowią podstawę zarządzania działalnością połowową i ochrony żywych zasobów morza w ramach wspólnej polityki rybołówstwa. Tendencje i wzorce rozwoju żywych zasobów morza wymagają zazwyczaj długoterminowej perspektywy i analizy danych na przestrzeni dziesięcioleci. Państwa członkowskie powinny zatem mieć możliwość zatrzymywania niektórych danych osobowych przez okres do 25 lat, aby umożliwić analizę wpływu działalności połowowej na żywe zasoby morza i środowisko w dłuższych okresach.
- (106) Zgodnie z art 25 rozporządzenia (UE) 2016/679 administratorzy wdrażają odpowiednie środki techniczne i organizacyjne zapewniające ochronę danych już w fazie projektowania i domyślną ochronę danych. Ustanawiając szczegółowe przepisy dotyczące wymogów, specyfikacji technicznych, instalacji i funkcjonowania systemów REM, w tym CCTV, należy przestrzegać zasad ochrony danych. W szczególności systemy te powinny być projektowane i wdrażane w taki sposób, aby w miarę możliwości wykluczyć obrazy i identyfikację osób fizycznych na zapisanych materiałach wideo uzyskanych ze zdalnych systemów elektronicznych, a w wyjątkowych przypadkach wykrycia takiej identyfikacji należy zapewnić zabezpieczenia.

- (107) Należy doprecyzować obowiązki państw członkowskich i Komisji w odniesieniu do informacji objętych tajemnicą zawodową i handlową, zbieranych, otrzymywanych i przesyłanych w ramach rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. Takie informacje powinny być przesyłane osobom innym niż osoby z państw członkowskich, Komisji lub organu przez nią wyznaczonego, których funkcje wymagają takiego dostępu, wyłącznie za zgodą państwa członkowskiego lub instytucji, które przekazały dane informacje. W przypadku odmowy udzielenia takiej zgody należy podać powody odmowy.
- (108) Rozporządzeniem (WE) nr 1224/2009 powierzono Komisji uprawnienia w zakresie wykonania niektórych przepisów tego rozporządzenia.
- (109) W wyniku wejścia w życie Traktatu z Lizbony uprawnienia powierzone na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 należy dostosować do art. 290 i 291 TFUE.
- (110) W celu uzupełnienia rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 o szczególne przepisy regulujące kontrolę należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania zgodnie z art. 290 TFUE aktów w odniesieniu do:
- zasad, które mają być stosowane w przypadku awarii systemów elektronicznego zapisu i raportowania dotyczących monitorowania statków, dziennika połowowego, uprzedniego powiadomienia, oraz deklaracji przeładunkowej i deklaracji wyładunku,

- zwolnienia niektórych kategorii statków rybackich z obowiązku wypełniania i przedkładania uprzednich powiadomień i deklaracji przeładunkowych,
- zwolnienia w odniesieniu do niektórych stad z obowiązku oddzielnego sztauowania stad dennych objętych planami wieloletnimi,
- szczegółowych przepisów dotyczących funkcjonowania systemów identyfikowalności,
- przepisów dotyczących procedur ważenia oraz szczególnych przepisów dotyczących małych gatunków pelagicznych,
- przepisów dotyczących obserwatorów kontroli,
- przepisów dotyczących inspekcji dla właściwych organów państw członkowskich i operatorów,
- działań następczych w związku z zawieszeniem lub cofnięciem licencji połowowej oraz warunków uzasadniających anulowanie punktów,
- minimalnych wymogów dotyczących krajowych programów kontroli, rocznych sprawozdań z kontroli i inspekcji oraz ustalania wartości odniesienia,
- określenia terminu, w którym państwa członkowskie mają wykazać, że stada mogą być bezpiecznie eksploatowane,
- odliczania kwot z powodu nieprzestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa.

Należy również przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania zgodnie z art. 290 TFUE aktów w celu zmiany wykazu kryteriów określonego w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa¹. W szczególności aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszystkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

- (111) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do:
- licencji połowowych i upoważnień do połowów,
 - oznakowania i identyfikacji statków rybackich, narzędzi połowowych i jednostek,
 - wymogów technicznych i cech charakterystycznych systemów do monitorowania statku,
 - marginesu tolerancji,

¹ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

- współczynników przeliczeniowych stosowanych do przeliczania masy przechowywanych lub przetwarzanych ryb na masę ryb w relacji pełnej,
- treści danych dotyczących pozycji statku, a także treści i formatu, przepisów dotyczących wypełniania i zapisu cyfrowego oraz przesyłania dzienników połowowych, deklaracji przeładunkowych i deklaracji wyładunkowych,
- wymogów i specyfikacji technicznych dotyczących systemów REM, w tym CCTV, określania segmentów floty oraz przetwarzania danych z takich systemów,
- formatu, w jakim dane rejestracyjne z połowów i informacje na temat nakładu połowowego mają być przekazywane Komisji,
- odszkodowań w przypadku szkody wyrządzonej państwu członkowskiemu,
- weryfikacji mocy silnika i pojemności statków łowczych oraz weryfikacji rodzaju, numeru i cech charakterystycznych narzędzia połowowego,
- wymogów technicznych i cech charakterystycznych systemów do stałego monitorowania mocy silnika,
- certyfikacji mocy silników,
- przepisów dotyczących deklaracji połowowych dla połowów bez statku,

- w przypadku połowów rekreacyjnych – wykazu gatunków, stad lub grup stad, do których mają zastosowanie przepisy dotyczące rejestracji, zapisu i raportowania, przekazywania danych dotyczących połowów i oznakowania narzędzi połowowych,
- planów kontroli wrywkowych, planów kontroli i wspólnych programów kontroli w zakresie ważenia,
- procedur ważenia, rejestrów ważenia i systemów ważenia,
- szczegółowych przepisów dotyczących deklaracji przejęcia i dokumentów przewozowych,
- sprawozdań z nadzoru i sprawozdań z inspekcji,
- funkcjonowania bazy danych sprawozdań z inspekcji i z nadzoru,
- ustalania ilości odliczanych od kwot połowowych w przypadku środków naprawczych,
- funkcjonowania systemu punktów dla właścicieli licencji i kapitanów,
- szczególnych programów kontroli i inspekcji,
- dostępu do danych i wymiany danych,
- sprawozdawczości państwa członkowskiego; oraz

– wzajemnej pomocy.

Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011¹.

- (112) W wyniku wejścia w życie Traktatu z Lizbony niektóre przepisy nadające uprawnienia decyzyjne wyłącznie Radzie muszą zostać dostosowane do nowych procedur mających zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa. Należy zatem przerehabilitować przepisy rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 dotyczące następujących elementów: przyjęcia w każdym planie wieloletnim progu połowowego, powyżej którego statek będzie musiał wyładować swoje połowy w wyznaczonym porcie lub miejscu wyładunku oraz określenia częstotliwości przekazywania danych, oraz ustanowienia programu obecności obserwatorów kontroli.
- (113) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1224/2009.
- (114) W celu zachowania spójności z zakresem stosowania rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 należy rozszerzyć cele rozporządzenia (UE) 2019/473. Misja Agencji powinna obejmować harmonizację stosowania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa. Powinna obejmować badania i rozwój w dziedzinie kontroli i inspekcji, w tym – we współpracy z państwami członkowskimi – opracowywanie projektów pilotażowych oraz udzielanie pomocy Komisji w konkretnych dziedzinach.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (115) Należy zapewnić, aby Agencja wypełniała obowiązki dotyczące ochrony danych osobowych określone w rozporządzeniu (UE) 2018/1725 w odniesieniu do przetwarzania i wymiany danych.
- (116) Zarząd Agencji powinien mieć możliwość zapraszania przedstawicieli odpowiednich instytucji Unii do udziału w jego posiedzeniach.
- (117) Należy zmienić przepisy rozporządzenia (UE) 2019/473 dotyczące składu Zarządu Agencji w celu uwzględnienia jednego przedstawiciela Parlamentu Europejskiego, zgodnie ze wspólnym podejściem załączonym do wspólnego oświadczenia Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji z dnia 19 lipca 2012 r. w sprawie agencji zdecentralizowanych. Takie włączenie powinno pozostawać bez uszczerbku dla roli Parlamentu Europejskiego w zakresie udzielania absolutorium z wykonania budżetu Agencji. Wszyscy członkowie Zarządu powinni być powoływani na podstawie ich odpowiedniego doświadczenia i wiedzy fachowej w dziedzinie kontroli i inspekcji rybołówstwa, oraz nie powinni znajdować się w sytuacji bezpośredniego lub pośredniego konfliktu interesów, który mógłby zostać uznany za szkodliwy dla ich niezależności. Jedynie przedstawiciele państw członkowskich i Komisji powinni mieć prawo głosu.
- (118) Agencja powinna przyczyniać się do realizacji zintegrowanej polityki morskiej Unii. W tym celu Agencja powinna mieć możliwość zawierania umów administracyjnych z innymi organami Unii, które są również zaangażowane we wdrażanie tej polityki.

- (119) Należy wyjaśnić, że projekt jednolitego dokumentu programowego przygotowany przez dyrektora wykonawczego Agencji ma zostać przedłożony Zarządowi.
- (120) W celu zapewnienia spójnego programowania i dostosowania rozporządzenia (UE) 2019/473 do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/715¹ Agencja powinna sporządzić jednolity dokument programowy zawierający programowanie roczne i wieloletnie.
- (121) Należy doprecyzować, że Agencji powinno być wolno otrzymywać fundusze w formie umów o delegowaniu zadań lub dotacji *ad hoc*, bez uszczerbku dla innych typów dochodów.
- (122) Przepisy dotyczące okresowej oceny Agencji przez Komisję powinny zostać wyjaśnione i dostosowane do wspólnego podejścia załączonego do wspólnego oświadczenia Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji z dnia 19 lipca 2012 r. w sprawie agencji zdecentralizowanych. Państwa członkowskie i Agencja powinny przekazywać Komisji informacje niezbędne do sporządzania tej oceny. Do celów tej oceny Komisja powinna również zasięgać opinii wszystkich odpowiednich zainteresowanych stron. Ustalając zakres zadań w zakresie oceny, Komisja powinna konsultować się z Zarządem Agencji.
- (123) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2019/473.

¹ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/715 z dnia 18 grudnia 2018 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów utworzonych na podstawie TFUE oraz Traktatu Euratom, o których mowa w art. 70 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 (Dz.U. L 122 z 10.5.2019, s. 1).

(124) Aby zapewnić spójność między przepisami dotyczącymi kontroli, należy zmienić rozporządzenie Rady (WE) nr 1967/2006¹ i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139². W szczególności należy uchylić przepisy dotyczące kontroli połowów amatorskich, zapisywania i zgłaszania przeładunków oraz rejestracji połowów określone w rozporządzeniu (WE) nr 1967/2006 oraz przepisy dotyczące dzienników połowowych określone w rozporządzeniu (UE) 2016/1139, a zamiast nich powinny mieć zastosowanie odpowiednie przepisy rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. Ponadto należy zmienić przepisy dotyczące marginesu tolerancji w wartościach szacunkowych zapisywanych w dzienniku połowowym określone w rozporządzeniu (UE) 2016/1139.

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1967/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego, zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1626/94 (Dz.U. L 409 z 30.12.2006, s. 11).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139 z dnia 6 lipca 2016 r. ustanawiające wieloletni plan w odniesieniu do stad dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te stada, zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/2005 i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007 (Dz.U. L 191 z 15.7.2016, s. 1).

(125) System świadectw połowowych określony w rozdziale III rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 ma formę papierową, przez co jest nieefektywny i niezgodny z cyfrowym systemem identyfikowalności produktów rybołówstwa. Zgodnie z zobowiązaniami międzynarodowymi oraz w celu zapewnienia skutecznego wdrażania systemu należy zmienić rozporządzenie (WE) nr 1005/2008, aby ustanowić bazę danych na potrzeby zarządzania świadectwami połowowymi (CATCH) i powiązаныmi dokumentami w oparciu o system TRACES, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625¹, umożliwiając kontrolę opartą na ocenie ryzyka, ograniczając możliwości nieuczciwych przywozów oraz zmniejszając obciążenie administracyjne dla państw członkowskich.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych)(Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1).

- (126) Aby zapewnić jednolite warunki wdrażania rozporządzenia (WE) nr 1005/2008, a w szczególności aby umożliwić zintegrowane zarządzanie informacjami oraz dokumentami istotnymi z punktu widzenia czynności kontrolnych, weryfikacji i kontroli oraz innych odnośnych czynności urzędowych związanych z przywozem oraz wywozem produktów rybołówstwa, jak przewidziano w rozporządzeniu (WE) nr 1005/2008, a także aby umożliwić zintegrowane przetwarzanie, przechowywanie oraz wymianę tych informacji i dokumentów, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze dotyczące funkcjonowania i rozwoju bazy danych CATCH w oparciu o system TRACES.
- (127) Należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania zgodnie z art. 290 TFUE aktów w celu uzupełnienia rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 poprzez określenie warunków wszelkich odstępstw od stosowania systemu CATCH.
- (128) Aby zwiększyć identyfikowalność produktów rybołówstwa przeznaczonych na rynek unijny, w ramach systemu świadectw połowowych należy wprowadzić szczególne wymogi dotyczące przesyłek podzielonych. Należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania zgodnie z art. 290 TFUE aktów w celu uzupełnienia rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 poprzez opracowanie wzoru dokumentu w celu zharmonizowania kontroli takich wymogów.

- (129) Aby wzmocnić środki wobec niewspółpracujących państw trzecich w zakresie zwalczania połowów NNN, należy zakazać własności przez unijnych operatorów, w tym jako beneficjenta rzeczywistego zdefiniowanego w art. 3 pkt 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849¹, statków rybackich pływających pod banderą takich państw trzecich, prowadzenia przez nich działalności na takich statkach i zarządzania przez nich tymi statkami. Ponadto należy zakazać dostępu do usług portowych oraz prowadzenia operacji wyładunku lub przeładunku w portach Unii przez statki rybackie pływające pod banderą takich państw trzecich.
- (130) Aby zapewnić spójność między unijnymi instrumentami prawnymi regulującymi kwestię kontroli rybołówstwa, należy uchylić przepisy dotyczące poważnych naruszeń, środków natychmiastowego egzekwowania prawa, kar i kar dodatkowych określone w rozporządzeniu (WE) nr 1005/2008 oraz, w razie potrzeby, przenieść je do rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, które jest głównym instrumentem prawnym w dziedzinie kontroli rybołówstwa. W rozporządzeniu (WE) nr 1005/2008 należy zatem wprowadzić odniesienie do przepisów dotyczących poważnych naruszeń, środków natychmiastowego egzekwowania prawa, kar i kar dodatkowych zawartych w rozporządzeniu (WE) nr 1224/2009.
- (131) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1005/2008.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).

- (132) Ponieważ przepisy dotyczące przeladunku poza Unią są ustanowione w rozporządzeniu (WE) nr 1224/2009, tytuł II rozdział VI rozporządzenia (UE) 2017/2403, ustanawiający przepisy dotyczące przeladunku na pełnym morzu i na podstawie bezpośredniego zezwolenia, stał się zbędny i powinien zostać uchylony. Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2017/2403.
- (133) Zakres zmian wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem – od niewielkich poprawek po duże zmiany – wymaga różnych okresów, aby przygotować się do stosowania nowych przepisów. W związku z tym daty rozpoczęcia stosowania tych zmian powinny być zróżnicowane oraz powinny być adekwatne do przygotowania się do stosowania tych przepisów. Ponadto należy wprowadzić pewne przepisy przejściowe niezbędne do zapewnienia płynnego przejścia do nowych przepisów.
- (134) Zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1725 skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię w dniu 18 lipca 2018 r.,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1
Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1224/2009

W rozporządzeniu (WE) nr 1224/2009 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) wstępna część otrzymuje brzmienie:

„Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje zawarte w art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013* i art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013**, o ile przepisy niniejszego rozporządzenia nie stanowią inaczej. Stosuje się również następujące definicje:

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 1).”;

b) dodaje się punkt w brzmieniu:

„1a) »operacja połowowa« oznacza wszelką działalność związaną z poszukiwaniem ryb, wydawaniem, holowaniem i wybieraniem narzędzia czynnego, stawianiem, pozostawianiem w wodzie, wybieraniem lub przestawianiem narzędzia biernego oraz usuwaniem jakiegokolwiek połowu z narzędzia, sieci do przechowywania lub z sadza transportowego do sadzów służących do tuczu i hodowli;”;

c) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) »przepisy wspólnej polityki rybołówstwa« oznaczają prawnie wiążące akty unijne i mające zastosowanie zobowiązania międzynarodowe Unii odnoszące się do kwestii ochrony i eksploatacji żywych zasobów morza oraz zarządzania nimi, do akwakultury, a także do przetwórstwa, przewozu i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury;”;

d) pkt 5, 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„5) »nadzór« oznacza obserwowanie działalności połowowej na podstawie obserwacji dokonywanych przez statki inspekcyjne, oficjalne statki powietrzne lub oficjalne zdalnie kierowane bezzałogowe systemy powietrzne (BSP), pojazdy lub przy użyciu innych środków, w tym technicznych metod wykrywania i identyfikacji;

- 6) »urzędnik« oznacza każdą osobę upoważnioną przez właściwy organ państwa członkowskiego, Komisję lub Europejską Agencję Kontroli Rybołówstwa (EFCA), ustanowioną na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/473*, do przeprowadzania kontroli lub inspekcji;
- 7) »inspektor unijny« oznacza urzędnika państwa członkowskiego, Komisji lub EFCA, którego imię i nazwisko jest zawarte w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 79;

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/473 z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa (Dz.U. L 83 z 25.3.2019, s. 18).”;

e) pkt 9 i 10 otrzymują brzmienie:

- „9) »licencja połowowa« oznacza urzędowy dokument nadający jego właścicielowi prawo, określone w przepisach krajowych, do wykorzystania danej zdolności połowowej w celu komercyjnej eksploatacji żywych zasobów morza;
- 10) »upoważnienie do połowów« oznacza upoważnienie wydane unijnemu statkowi rybackiemu, w stosownych przypadkach w uzupełnieniu jego licencji połowowej, upoważniające do prowadzenia określonej działalności połowowej w danym okresie, na danym obszarze lub w odniesieniu do danego łowiska przy spełnieniu warunków szczegółowych;”;

f) pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) »dane dotyczące pozycji statku« oznaczają dane dotyczące identyfikacji statków rybackich, pozycji geograficznej, daty, godziny, kursu i prędkości, przesyłane do ośrodka monitorowania rybołówstwa państwa członkowskiego bandery przez urządzenia lokacyjne znajdujące się na pokładzie statków rybackich;”;

g) pkt 14 i 15 otrzymują brzmienie:

„14) »obszar ograniczonych połowów« oznacza konkretny określony geograficznie obszar morski w obrębie jednego basenu morskiego lub większej ich liczby, na którym wszystkie lub niektóre rodzaje działalności połowowej są czasowo lub na stałe ograniczone lub zakazane w celu poprawy ochrony żywych zasobów morza lub ochrony ekosystemów morskich zgodnie z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa;

15) »ośrodek monitorowania rybołówstwa« oznacza centrum operacyjne utworzone przez państwo członkowskie bandery i wyposażone w sprzęt i oprogramowanie komputerowe pozwalające na automatyczne odbieranie danych, ich przetwarzanie, analizowanie, kontrolowanie, monitorowanie i elektroniczne przesyłanie;”;

h) dodaje się punkt w brzmieniu:

„15a) »miejsce wyładunku« oznacza miejsce inne niż port morski zdefiniowany w art. 2 pkt 16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/352*, oficjalnie uznane przez państwo członkowskie za odpowiednie do wyładunku;

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/352 z dnia 15 lutego 2017 r. ustanawiające ramy w zakresie świadczenia usług portowych oraz wspólne zasady dotyczące przejrzystości finansowej portów (Dz.U. L 57 z 3.3.2017, s. 1).”;

i) pkt 20, 21 i 22 otrzymują brzmienie:

„20) »partia« oznacza zestaw jednostek produktów rybołówstwa lub akwakultury;

21) »przetwórstwo« oznacza proces przygotowywania określonej postaci produktu. Obejmuje ono rozbiór, filetowanie, pakowanie, puszkowanie, mrożenie, wędzenie, solenie, gotowanie, marynowanie, suszenie lub przygotowywanie ryb do wprowadzenia do obrotu w jakikolwiek inny sposób;

22) »wyładunek« oznacza pierwsze rozładowanie jakiegokolwiek liczby produktów rybołówstwa z pokładu statku rybackiego na ląd;”;

j) uchyla się pkt 23;

k) pkt 24 otrzymuje brzmienie:

„24) »plan wieloletni« oznacza plan, o którym mowa w art. 9 i 10 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, lub inny środek unijny przyjęty na podstawie art. 43 ust. 2 TFUE określający specjalne działania w zakresie zarządzania poszczególnymi stadami ryb lub ich odbudowy i obejmujący okres dłuższy niż rok;”;

l) pkt 28 otrzymuje brzmienie:

„28) »połowy rekreacyjne« oznaczają niekomercyjną działalność połowową, w przypadku której żywe zasoby morza eksploatowane są w celach rekreacyjnych, turystycznych lub sportowych;”;

m) pkt 31 otrzymuje brzmienie:

„31) »statek rybacki« oznacza statek łowczy lub każdy inny statek wykorzystywany do komercyjnej eksploatacji żywych zasobów morza, w tym statki pomocnicze, statki przetwórcze, statki dokonujące przeładunku, holowniki, statki pomocnicze rybołówstwa i statki transportowe wykorzystywane do przewozu produktów rybołówstwa, ale z wyłączeniem kontenerowców i statków wykorzystywanych wyłącznie do akwakultury;”;

n) dodaje się punkty w brzmieniu:

- „33) »statek łowczy« oznacza statek wyposażony lub wykorzystywany do połowu żywych zasobów morza w celach komercyjnych;
- 34) »powodowanie wyślizgiwania się« oznacza praktykę polegającą na celowym uwalnianiu ryb z narzędzi połowowych, zanim dane narzędzie zostanie w pełni wprowadzone na pokład statku łowczego;
- 35) »rejs połowowy« oznacza każdy rejs statku łowczego, który rozpoczyna się w momencie opuszczenia przez statek portu i kończy się po przybyciu do portu;
- 36) »niepowtarzalny numer identyfikacyjny rejsu połowowego« oznacza specjalny numer wygenerowany przez elektroniczny dziennik połowowy dla każdego rejsu połowowego;
- 37) »gatunek wrażliwy« oznacza gatunek wrażliwy w rozumieniu art. 6 pkt 8 rozporządzenia (UE) 2019/1241 Parlamentu Europejskiego i Rady*;
- 38) »połowy bez statku« oznaczają działania mające na celu komercyjną eksploatację żywych zasobów morza, w ramach których to działań zasoby te są poławiane lub zbierane bez użycia statku łowczego, jak np. zbieranie skorupiaków, połowy podwodne, połowy pod lodem i połowy z brzegu, w tym połowy ręczne;

- 39) »niepowtarzalny numer identyfikacyjny dnia połowowego« oznacza konkretny numer wygenerowany w każdym nieprzerwanym okresie 24 godzin lub jego części, podczas którego odbywają się połowy bez statku.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie zachowania zasobów rybnych i ochrony ekosystemów morskich za pomocą środków technicznych, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006, (WE) nr 1224/2009 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013, (UE) 2016/1139, (UE) 2018/973, (UE) 2019/472 i (UE) 2019/1022 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 894/97, (WE) nr 850/98, (WE) nr 2549/2000, (WE) nr 254/2002, (WE) nr 812/2004 i (WE) nr 2187/2005 (Dz.U. L 198 z 25.7.2019, s. 105).”;

- 2) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 5 słowa „Wspólnotowej Agencji Kontroli Rybołówstwa ustanowionej zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 768/2005” zastępuje się skrótem „EFCA”;
 - b) uchyla się ust. 6;

3) art. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 6

Licencja połowowa

1. Unijny statek łowczy może być wykorzystywany do komercyjnej eksploatacji żywych zasobów morza tylko pod warunkiem posiadania przez niego ważnej licencji połowowej.
2. Państwo członkowskie bandery zapewnia, aby licencja połowowa spełniała minimalne wymogi informacyjne dotyczące identyfikacji, parametrów technicznych i wyposażenia statku łowczego oraz aby informacje zawarte w licencji połowowej były dokładne i zgodne z informacjami zawartymi w unijnym rejestrze floty rybackiej, o którym mowa w art. 24 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
3. Państwo członkowskie bandery cofa na stałe licencję połowową statku łowczego objętego środkiem dostosowania zdolności połowowej, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
4. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące ważności licencji połowowych wydawanych przez państwa członkowskie bandery, a także określić zawarte w nich minimalne wymogi informacyjne dotyczące identyfikacji, parametrów technicznych i wyposażenia statku łowczego. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

Artykuł 7

Upoważnienia do połowów dla unijnych statków łowczych

1. Unijny statek łowczy jest upoważniony do prowadzenia konkretnego rodzaju działalności połowowej tylko wtedy, gdy jest ona wskazana na jego ważnym upoważnieniu do połowów, jeżeli łowiska lub strefy połowów, w których działalność połowowa jest dozwolona, lub statki, są objęte:
 - a) systemem zarządzania nakładem połowowym;
 - b) planem wieloletnim;
 - c) obszarem ograniczonych połowów;
 - d) połowami do celów naukowych;
 - e) obowiązkiem stosowania systemu zdalnego monitorowania elektronicznego (REM), w tym CCTV; lub
 - f) innymi przypadkami określonymi w prawodawstwie unijnym.

2. W przypadku gdy państwo członkowskie ma specjalny krajowy system upoważnień do połowów dla statków łowczych pływających pod jego banderą, wysyła Komisji na jej żądanie streszczenie informacji zawartych w wydanym upoważnieniu do połowów oraz związane z nimi zagregowane dane dotyczące nakładu połowowego.

3. W przypadku gdy państwo członkowskie bandery przyjęło przepisy krajowe w formie krajowego systemu upoważnień do połowów w celu rozdzielania posiadanych uprawnień do połowów pomiędzy poszczególne statki łowcze, przesyła Komisji na jej żądanie informacje o statkach łowczych upoważnionych do prowadzenia działalności połowowej na danym łowisku, w szczególności informacje dotyczące oznak rybackich, nazw danych statków łowczych oraz przyznanych im uprawnień do połowów.
4. Upoważnienia do połowów nie wydaje się dla statku łowczego, który nie ma licencji połowowej uzyskanej zgodnie z art. 6 lub którego licencja połowowa została zawieszona lub cofnięta. W przypadku gdy licencja połowowa wydana dla statku łowczego została cofnięta na stałe, upoważnienie do połowów dla tego statku zostaje cofnięte automatycznie. W przypadku gdy licencja połowowa została zawieszona czasowo, zostaje ono zawieszono.
5. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – ustanawia szczegółowe przepisy dotyczące upoważnień do połowów wydawanych przez państwo członkowskie bandery, w tym warunki ważności upoważnienia do połowów i minimalne informacje, które należy w nim zawrzeć, a także warunki dostępu do danych z systemów REM. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

6. Bez uszczerbku dla zobowiązań międzynarodowych Unii państwo członkowskie może zwolnić unijne statki łowcze o długości całkowitej poniżej 10 metrów z obowiązku posiadania upoważnienia do połowów, jeżeli prowadzą one działalność połowową wyłącznie w jednym lub w obu z następujących obszarów:
- a) na jego wodach terytorialnych;
 - b) na wodach terytorialnych innego państwa członkowskiego, które zwolniono z obowiązku posiadania upoważnienia do połowów statki pływające pod jego banderą i prowadzące działalność połowową na tym samym łowisku.

Każde państwo członkowskie, które postanowi zastosować wyjątek, o którym mowa w akapicie pierwszym, informuje o tym Komisję i pozostałe zainteresowane państwa członkowskie w terminie dziesięciu dni roboczych od podjęcia decyzji.”;

- 4) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 7a

Upoważnienie do połowów dla unijnych statków rybackich innych niż statki łowcze

1. Unijne statki rybackie inne niż statki łowcze mogą prowadzić działalność połowową tylko wtedy, gdy otrzymały zezwolenie od swojego państwa członkowskiego bandery.

2. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące ważności upoważnień do połowów dla unijnych statków rybackich, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, a także dotyczące minimalnego zakresu informacji, jakie muszą być w nich zawarte. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;
- 5) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:
- a) nagłówek art. 8 otrzymuje brzmienie:
„Oznakowanie i identyfikacja unijnych statków rybackich i narzędzi”;
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące:
 - a) oznakowania i identyfikacji statków;
 - b) dokumentów identyfikacyjnych statku przewożonych na pokładzie;
 - c) oznakowania i identyfikacji jednostek i urządzeń do sztucznej koncentracji ryb;
 - d) oznakowania i identyfikacji narzędzi połowowych;

- e) etykiet do oznakowania narzędzi połowowych;
- f) oznakowania boj i rozstawienia sznurów;
- g) procedur powiadamiania i powrotu do portu wycofanych z eksploatacji narzędzi połowowych.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;

- 6) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

Systemy monitorowania statków

1. Państwa członkowskie stosują systemy monitorowania statków w celu skutecznego monitorowania pozycji i ruchu statków rybackich pływających pod ich banderą, niezależnie od miejsca, w którym te statki się znajdują, a także statków rybackich na wodach tych państw. Każde państwo członkowskie bandery gromadzi i analizuje dane dotyczące pozycji statku i zapewnia ich stałe i systematyczne monitorowanie.

2. Każdy unijny statek rybacki ma zainstalowane na pokładzie w pełni działające urządzenie lokacyjne, które dzięki automatycznemu przesyłaniu danych dotyczących pozycji statku w regularnych odstępach czasu pozwala na automatyczną lokalizację statku i jego identyfikację przez system monitorowania statków.

Systemy monitorowania statków pozwalają również na sprawdzenie w dowolnym momencie pozycji statku rybackiego przez należący do państwa członkowskiego bandery ośrodek monitorowania rybołówstwa, o którym mowa w art. 9a. Przesyłanie danych dotyczących pozycji statku oraz gromadzenie informacji odbywa się albo za pośrednictwem połączenia satelitarnego, albo, w miarę możliwości, naziemnej sieci ruchomej lub równoważnej technologii.

3. W drodze odstępstwa od ust. 2 unijne statki rybackie o długości całkowitej poniżej 12 metrów mogą przewozić na pokładzie urządzenie, które nie musi być zainstalowane na pokładzie i które pozwala na automatyczną lokalizację statku przebywającego na morzu i jego identyfikację przez system monitorowania statków poprzez zapisywanie i przesyłanie danych dotyczących pozycji statku w regularnych odstępach czasu za pośrednictwem połączenia satelitarnego lub innej sieci.

Do celów stosowania niniejszego ustępu państwa członkowskie udostępniają taki alternatywny system monitorowania statków. Taki system może zostać opracowany na szczeblu krajowym lub unijnym. Jeżeli do dnia ... [cztery miesiące od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] co najmniej jedno państwo członkowskie wystąpi z takim wnioskiem, Komisja opracowuje system monitorowania statków dla statków rybackich o długości całkowitej poniżej 12 metrów. Wnioskujące państwo członkowskie wdraża system opracowany przez Komisję. System monitorowania statków pozwala na sprawdzanie pozycji statku rybackiego przez należący do państwa członkowskiego bandery ośrodki monitorowania rybołówstwa, o którym mowa w art. 9a, za pośrednictwem połączenia satelitarne lub, w miarę możliwości, jakiegokolwiek innej sieci. W przypadku gdy urządzenie, o którym mowa w niniejszym ustępie, nie znajduje się w zasięgu sieci, dane dotyczące pozycji statku są zapisywane przez ten czas i przesyłane automatycznie, gdy tylko statek znajdzie się w zasięgu takiej sieci. Połączenie z siecią zostaje przywrócone najpóźniej przed wejściem do portu lub miejsca wyładunku.

4. Bez uszczerbku dla obowiązków wynikających z innych unijnych aktów prawnych państwo członkowskie może zwolnić do dnia 31 grudnia 2029 r. statki rybackie o długości całkowitej poniżej 9 metrów, pływające pod jego banderą, z wymogu posiadania systemu monitorowania statków, jeżeli takie statki:
- a) działają wyłącznie:
 - (i) na wodach podlegających zwierzchnictwu lub jurysdykcji tego państwa członkowskiego w odległości do sześciu mil morskich od linii podstawowych, od których mierzy się szerokość morza terytorialnego, i stosują wyłącznie narzędzia bierne; lub
 - (ii) na wodach po stronie lądowej linii podstawowej tego państwa członkowskiego;
 - b) nigdy nie spędzają więcej niż 24 godziny na morzu od wyjścia z portu do powrotu do portu; oraz
 - c) nie podlegają ograniczeniom mającym zastosowanie w którymkolwiek z obszarów ograniczonych połowów, w których prowadzą działalność.
5. W przypadku gdy unijny statek rybacki znajduje się na wodach innego państwa członkowskiego, państwo członkowskie bandery udostępnia dane dotyczące pozycji tego statku w drodze automatycznego przesyłania otrzymanych danych do ośrodków monitorowania rybołówstwa nadbrzeżnego państwa członkowskiego.

6. Jeżeli unijny statek rybacki prowadzi działalność połowową na wodach państwa trzeciego lub na wodach, na których zasoby rybne są zarządzane przez regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem, o której mowa w art. 3 ust. 1, oraz jeżeli umowa z tym państwem trzecim lub mające zastosowanie przepisy tej organizacji tak stanowią, dane dotyczące pozycji statku udostępnia się również temu krajowi lub tej organizacji.
7. Bez uszczerbku dla rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403* wszystkie statki rybackie państwa trzeciego upoważnione do prowadzenia działalności połowowej na wodach Unii mają zainstalowane na pokładzie w pełni działające urządzenie, które dzięki przesyłaniu w regularnych odstępach czasu danych dotyczących pozycji statku pozwala na automatyczną lokalizację statku i jego identyfikację przez system monitorowania statków w taki sam sposób, w jaki na podstawie niniejszego artykułu odbywa się to w odniesieniu do unijnych statków rybackich.
8. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – ustanawia szczegółowe przepisy dotyczące:
 - a) formatu i treści danych dotyczących pozycji statku;
 - b) minimalnych wymogów dotyczących urządzeń do monitorowania statków i minimalnych specyfikacji technicznych tych urządzeń;
 - c) częstotliwości przesyłania danych dotyczących pozycji i ruchu statków rybackich, w tym na obszarze ograniczonych połowów;

- d) przekazywania danych do nadbrzeżnych państw członkowskich;
- e) obowiązków kapitanów statków rybackich w zakresie eksploatacji urządzeń do monitorowania statku.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi oraz uchylecia rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81).”;

- 7) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 9a

Ośrodki monitorowania rybołówstwa

1. Państwa członkowskie tworzą i prowadzą ośrodki monitorowania rybołówstwa, które monitorują działalność połowową i nakład połowowy. Ośrodek monitorowania rybołówstwa każdego państwa członkowskiego monitoruje statki rybackie pływające pod jego banderą bez względu na wody, na których prowadzą one działania, lub na port, w którym przebywają, jak również monitoruje statki rybackie pływające pod banderą innych państw członkowskich oraz statki rybackie państw trzecich upoważnione do prowadzenia działalności połowowej na wodach podlegających zwierzchnictwu lub jurysdykcji danego państwa członkowskiego.

2. Każde państwo członkowskie wyznacza właściwe organy odpowiadające za funkcjonowanie jego ośrodka monitorowania rybołówstwa i przyjmuje właściwe środki w celu zapewnienia, by jego ośrodek monitorowania rybołówstwa dysponował odpowiednimi zasobami ludzkimi i był wyposażony w sprzęt i oprogramowanie komputerowe pozwalające na automatyczne przetwarzanie danych, analizę, kontrolę, elektroniczne przesyłanie danych oraz monitorowanie danych przez siedem dni w tygodniu 24 godziny na dobę. Państwa członkowskie zapewniają procedury zabezpieczania i odzyskiwania danych w przypadku awarii systemu. Państwa członkowskie mogą prowadzić wspólny ośrodek monitorowania rybołówstwa.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby ośrodki monitorowania rybołówstwa miały dostęp do wszystkich istotnych danych oraz, w szczególności, danych wymienionych w art. 109 i 110.
4. Ośrodki monitorowania rybołówstwa wspierają monitorowanie statków w czasie rzeczywistym, aby umożliwić podjęcie działań związanych z egzekwowaniem.
5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez przyjęcie szczegółowych przepisów w zakresie monitorowania działalności połowowej i nakładu połowowego przez ośrodki monitorowania rybołówstwa, w szczególności w zakresie:
 - a) monitorowania wejścia na konkretne obszary oraz wyjścia z takich obszarów;
 - b) monitorowania i zapisu działalności połowowej;

- c) przepisów mających zastosowanie w przypadku awarii technicznej lub awarii systemu łączności lub niedziałania urządzenia do monitorowania statku;
- d) środków, które należy przyjąć w przypadku nieotrzymania danych dotyczących pozycji i ruchu statków rybackich.”;

8) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

Systemy automatycznej identyfikacji

1. Zgodnie z art. 6a dyrektywy 2002/59/WE unijne statki rybackie, których długość całkowita przekracza 15 metrów, mają być wyposażone w system automatycznej identyfikacji (AIS) spełniający normy eksploatacyjne, o których mowa w tej dyrektywie, i utrzymywać ten system w ciągłym działaniu.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 kapitan unijnego statku rybackiego może wyłączyć system AIS w wyjątkowych okolicznościach, gdy uzna, że bezpieczeństwo lub ochrona załogi są bezpośrednio zagrożone. W przypadku wyłączenia AIS zgodnie z niniejszym ustępem kapitan zgłasza to działanie oraz jego przyczynę właściwym organom swojego państwa członkowskiego bandery oraz, w stosownych przypadkach, również właściwym organom państwa nadbrzeżnego. Po ustaniu sytuacji, o której mowa w niniejszym ustępie, kapitan ponownie uruchamia system AIS, gdy tylko zniknie źródło niebezpieczeństwa.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby dane z AIS były udostępniane ich właściwym organom odpowiedzialnym za kontrolę rybołówstwa w celach kontrolnych, w tym na potrzeby kontroli krzyżowych danych z AIS w odniesieniu do innych dostępnych danych zgodnie z art. 109.”;

9) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

Przesyłanie danych na potrzeby operacji nadzoru

Do celów bezpieczeństwa morskiego i ochrony na morzu, kontroli granicznej, ochrony środowiska morskiego i ogólnego egzekwowania prawa dane z systemu(-ów) monitorowania statków i systemu wykrywania statków gromadzone w ramach niniejszego rozporządzenia są udostępniane Komisji, agencjom unijnym i właściwym organom państw członkowskich zaangażowanym w operacje nadzoru.”;

10) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

Zdalne monitorowanie elektroniczne

1. Państwa członkowskie zapewniają monitorowanie i kontrolę działalności połowowej za pomocą systemów zdalnego monitorowania elektronicznego (REM), jak określono w niniejszym artykule.

2. Do celów monitorowania i kontroli obowiązku wyładunku państwa członkowskie zapewniają, aby pływające pod ich banderą unijne statki łowcze o długości całkowitej co najmniej 18 metrów, których dotyczy wysokie ryzyko nieprzestrzegania obowiązku wyładunku, zainstalowały na pokładzie i obsługiwały systemy REM. Ocenę ryzyka nieprzestrzegania obowiązku wyładunku przeprowadza się zgodnie z aktami wykonawczymi przyjętymi na podstawie art. 95 ust. 1. System REM jest w stanie skutecznie monitorować i kontrolować przestrzeganie obowiązku wyładunku, obejmuje CCTV i może obejmować inne przyrządy lub sprzęt. Kapitan zapewnia, aby dane z systemu REM były udostępniane właściwym organom. Właściwe organy państw członkowskich bandery i nadbrzeżnych państw członkowskich odpowiedzialne za kontrolę rybołówstwa mają równy dostęp do tych danych, bez uszczerbku dla stosownych przepisów dotyczących ochrony danych osobowych.
3. Do celów wykonania ust. 2 Komisja w drodze aktów wykonawczych:
 - a) ustala – na podstawie oceny ryzyka nieprzestrzegania obowiązku wyładunku – do których segmentów floty unijnych statków łowczych będzie miał zastosowanie obowiązek zainstalowania na pokładzie systemu REM;

- b) określa – uwzględniając najnowsze osiągnięcia techniczne i naukowe – szczegółowe przepisy dotyczące wymogów, specyfikacji technicznych, instalowania, konserwacji i funkcjonowania systemu REM oraz okresu, w którym system REM musi działać. Przepisy te stanowią, że zapisane materiały wideo uzyskane z tych systemów dotyczą wyłącznie narzędzi i części statku, na których produkty rybołówstwa są wprowadzane na pokład, wykorzystywane, przechowywane, oraz wszystkich obszarów, w których mogą wystąpić odrzuty, i w miarę możliwości nie umożliwiają identyfikacji osób fizycznych. Wymagają również, aby w przypadku wykrycia możliwości identyfikacji osób fizycznych na takich nagranych materiałach wideo właściwe organy jak najszybciej zapewniły anonimizację danych osobowych i poinformowały o tym wykryciu kapitana lub operatora systemu REM;
- c) określa szczegółowe przepisy dotyczące – bez uszczerbku dla art. 112 – przechowywania i wymiany danych z systemu REM oraz dostępu do nich.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

4. Państwa członkowskie mogą – w oparciu o ocenę ryzyka nieprzestrzegania obowiązku wyładunku przeprowadzoną przez dane państwo członkowskie lub Komisję – zdecydować, że niektóre segmenty floty pływających pod ich banderą unijnych statków łowczych o długości całkowitej poniżej 18 metrów muszą mieć na pokładzie działający system REM.
5. Państwa członkowskie mogą wprowadzić zachęty dla statków, które nie muszą być wyposażone w system REM na podstawie ust. 2 i 4, ale które na zasadzie dobrowolności stosują taki system do kontroli obowiązku wyładunku.
6. Bez uszczerbku dla ust. 2 państwa członkowskie mogą przewidzieć stosowanie systemów REM do kontroli zgodności z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa innymi niż obowiązek wyładunku.”;

11) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 14

Wypełnianie dziennika połowowego

1. Kapitan każdego unijnego statku łowczego prowadzi elektroniczny dziennik połowowy do celów zapisu działalności połowowej.

2. Dziennik połowowy, o którym mowa w ust. 1, zawiera co najmniej następujące informacje:
- a) niepowtarzalny numer identyfikacyjny rejsu połowowego;
 - b) numer w unijnym rejestrze floty rybackiej (CFR) lub, w przypadku gdy numer ten nie jest dostępny, inny numer identyfikacyjny statku oraz nazwę statku łowczego;
 - c) kod alfa-3 FAO każdego gatunku i odpowiedni obszar geograficzny, w którym dokonano połowów;
 - d) datę oraz – w przypadku statków o długości całkowitej co najmniej 12 metrów – czas połowów;
 - e) datę i czas wyjścia z portu i przybycia do portu;
 - f) rodzaj narzędzia połowowego, jego specyfikacje techniczne i rozmiary;
 - g) szacowane ilości w kilogramach masy w relacji pełnej lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników każdego gatunku zatrzymanych na pokładzie, włączając w to, w ramach odrębnego wpisu, ilości lub osobniki o rozmiarze mniejszym od mającego zastosowanie minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony. W przypadku unijnych statków łowczych o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 12 metrów informacje te przedstawia się dla każdej operacji połowowej;

- h) szacunkowe odrzucone ilości każdego gatunku wyrażone w kilogramach masy w relacji pełnej lub, w stosownych przypadkach, w liczbie osobników;
 - i) w odpowiednich przypadkach, zastosowany(-e) współczynnik(i) przeliczeniowy(-e);
 - j) dane wymagane w związku ze stosowaniem porozumień w sprawie połowów, o których mowa w art. 3 ust. 1.
3. W porównaniu z ilościami wyladowanymi lub z wynikiem inspekcji dopuszczalny margines tolerancji w wartościach szacunkowych zapisanych w dzienniku połowowym dotyczących wyrażonych w kilogramach ilości ryb zatrzymanych na pokładzie wynosi 10 % dla każdego gatunku.

W przypadku gatunków zatrzymanych na pokładzie, których ilość nie przekracza 100 kg ekwiwalentu masy w relacji pełnej, dopuszczalny margines tolerancji wynosi 20 % dla każdego gatunku.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 w przypadku połowów, o których mowa w art. 15 ust. 1 lit. a) tiret pierwsze i trzecie rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w odniesieniu do gatunków, które są wyładowywane nieposortowane, oraz w przypadku połowów tuńczyka tropikalnego okrężnicą w odniesieniu do gatunków, które są wyładowywane nieposortowane, zastosowanie mają następujące marginesy tolerancji:
- a) w przypadku wyładunków w portach umieszczonych w wykazie i z zastrzeżeniem dodatkowych warunków dotyczących wyładunku i ważenia połowów w celu zapewnienia dokładnego raportowania połowów:
 - (i) dla gatunków stanowiących co najmniej 2 % w kilogramach masy w relacji pełnej wszystkich wyładowanych gatunków dopuszczalny margines tolerancji w wartościach szacunkowych, zapisanych w dzienniku połowowym, wyrażonych w kilogramach ryb zatrzymanych na pokładzie, wynosi 10 % całkowitej ilości wszystkich gatunków zapisanych w dzienniku połowowym dla każdego gatunku;

- (ii) dla gatunków stanowiących co najmniej 2 % w kilogramach masy w relacji pełnej wszystkich wyładowanych gatunków dopuszczalny margines tolerancji w wartościach szacunkowych, zapisanych w dzienniku połowowym, wyrażonych w kilogramach ryb zatrzymanych na pokładzie, wynosi dla każdego gatunku 200 kg lub 0,5 % całkowitej ilości wszystkich gatunków zapisanych w dzienniku połowowym – w zależności od tego, która wartość jest większa.

Oprócz przepisów określonych w ppkt (i) i (ii), w każdym przypadku, dla całkowitej ilości wszystkich gatunków dopuszczalny margines tolerancji w wartościach szacunkowych, zapisanych w dzienniku połowowym dotyczących wyrażonych w kilogramach całkowitej ilości ryb zatrzymanych na pokładzie, wynosi 10 % całkowitej ilości wszystkich gatunków zapisanych w dzienniku połowowym.

Warunki dotyczące wyładunku i ważenia obejmują zabezpieczenia umożliwiające dokładne zgłaszanie połowów, takie jak zaangażowanie akredytowanych niezależnych stron trzecich lub szczególne wymogi dotyczące kontroli wrywkowych i ważenia. Warunki te przewidują niezbędną kontrolę przeprowadzaną przez odpowiednie właściwe organy danego państwa oraz współpracę z nimi;

- b) w przypadku wyładunków innych niż te, o których mowa w lit. a):
 - (i) dla gatunków stanowiących co najmniej 2 % w kilogramach masy w relacji pełnej wszystkich wyładowanych gatunków dopuszczalny margines tolerancji w wartościach szacunkowych, zapisanych w dzienniku połowowym, wyrażonych w kilogramach ryb zatrzymanych na pokładzie, wynosi 10% dla każdego gatunku;
 - (ii) dla gatunków stanowiących co najmniej 2 % w kilogramach masy w relacji pełnej wszystkich wyładowanych gatunków dopuszczalny margines tolerancji w wartościach szacunkowych, zapisanych w dzienniku połowowym, wyrażonych w kilogramach ryb zatrzymanych na pokładzie, wynosi dla każdego gatunku 200 kg lub 20 % ilości zapisanych w dzienniku połowowym – w zależności od tego, która wartość jest większa.
5. W przypadku unijnych statków łowczych prowadzących połowy, o których mowa w ust. 4, Komisja może, na wniosek co najmniej jednego państwa członkowskiego, zwrócić się do EFCA o opracowanie zharmonizowanych wytycznych technicznych dotyczących najlepszych praktyk w zakresie szacowania połowów na pokładzie.

6. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – do dnia ... [sześć miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] ustanawia przepisy dotyczące warunków odnoszących się w szczególności do wyładunku i ważenia połowów, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, tak aby zapewnić dokładność raportowania połowów. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

Komisja – w drodze aktów wykonawczych – zatwierdza porty, które spełniają warunki określone zgodnie z niniejszym artykułem i na podstawie informacji przekazanych przez państwa członkowskie. Wstępny wykaz portów zostanie przyjęty do dnia ... [sześć miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego]. Komisja może zmienić wykaz i cofnąć zatwierdzenie portu umieszczonego w wykazie, w przypadku gdy warunki nie są już spełniane.

7. W przypadku utracenia narzędzia połowowego na morzu dziennik połowowy zawiera również następujące informacje:
- a) rodzaj i przybliżone rozmiary utraconych narzędzi połowowych;
 - b) data i szacowana godzina utraty narzędzi połowowych;
 - c) miejsce utraty narzędzi połowowych;

- d) środki przewidziane w celu odzyskania utraconych narzędzi połowowych.
8. W przypadku połowów gatunków wrażliwych, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 2 oraz art. 11 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/1241, informacje, o których mowa w ust. 2 lit. h) niniejszego artykułu, zawierają również ilości w kilogramach masy w relacji pełnej lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników z połowów, które zostały ranne, są martwe lub zostały uwolnione żywe.
9. Na łowiskach podlegających unijnemu systemowi nakładu połowowego kapitanowie unijnych statków łowczych zapisują i podliczają w swoich dziennikach połowowych czas spędzony na danym obszarze w następujący sposób:
- a) w odniesieniu do narzędzi ciągnionych:
 - (i) wejście do portu i wyjście z portu znajdującego się na tym obszarze;
 - (ii) każde wejście na obszary morskie, na których obowiązują szczegółowe przepisy w sprawie dostępu do wód i zasobów, i wyjście z takich obszarów;
 - (iii) połowy zatrzymane na pokładzie w podziale na gatunki wyrażone w kilogramach masy w relacji pełnej w chwili wyjścia z tego obszaru lub przed wejściem do portu znajdującego się na tym obszarze;

- b) w odniesieniu do biernych narzędzi połowowych:
 - (i) wejście do portu i wyjście z portu znajdującego się na tym obszarze;
 - (ii) każde wejście na obszary morskie, na których obowiązują szczegółowe przepisy w sprawie dostępu do wód i zasobów, i wyjście z takich obszarów;
 - (iii) datę i godzinę wystawienia lub ponownego wystawienia biernych narzędzi połowowych na tych obszarach;
 - (iv) datę i godzinę zakończenia operacji połowowych prowadzonych przy użyciu biernych narzędzi połowowych;
 - (v) połowy zatrzymane na pokładzie w podziale na gatunki wyrażone w kilogramach masy w relacji pełnej w chwili wyjścia z tego obszaru lub przed wejściem do portu znajdującego się na tym obszarze.

- 10. W celu przeliczenia masy zatrzymanych lub przetworzonych ryb na masę ryb w relacji pełnej na potrzeby dziennika połowowego kapitanowie unijnych statków łowczych stosują współczynnik przeliczeniowy ustalony zgodnie z ust. 12.

- 11. Za dokładność danych wpisanych do dziennika połowowego odpowiada kapitan.

12. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustalić współczynniki przeliczeniowe i ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące:
- a) stosowania marginesu tolerancji zdefiniowanego w ust. 3 i 4;
 - b) zastosowania współczynników przeliczeniowych.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;

- 12) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

Przekazywanie dziennika połowowego drogą elektroniczną

1. Kapitanowie unijnych statków łowczych przekazują drogą elektroniczną informacje, o których mowa w art. 14, właściwemu organowi swojego państwa członkowskiego bandery:
- a) co najmniej raz dziennie;
 - b) po zakończeniu ostatniej operacji połowowej i przed wejściem do portu lub miejsca wyładunku.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 kapitanowie unijnych statków łowczych o długości całkowitej wynoszącej poniżej 12 metrów przekazują drogą elektroniczną informacje, o których mowa w art. 14, właściwemu organowi swojego państwa członkowskiego bandery po zakończeniu ostatniej operacji połowowej i przed rozpoczęciem wyładunku.
3. Podczas inspekcji i na wniosek właściwego organu swojego państwa członkowskiego bandery kapitanowie unijnych statków łowczych zapisują i przekazują temu organowi drogą elektroniczną informacje, o których mowa w art. 14. W przypadku gdy statek znajduje się poza zasięgiem sieci, informacje są przekazywane, gdy tylko statek znajdzie się w zasięgu sieci.
4. Właściwe organy nadbrzeżnego państwa członkowskiego przyjmują od państwa członkowskiego bandery elektroniczne raporty zawierające dane ze statków rybackich, o których mowa w ust. 1, 2 i 3.
5. Kapitanowie statków łowczych państw trzecich prowadzących działania na wodach unijnych przekazują drogą elektroniczną informacje, o których mowa w art. 14, właściwemu organowi nadbrzeżnego państwa członkowskiego na tych samych warunkach, które mają zastosowanie do unijnych statków łowczych.”;

13) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 15a

Elektroniczny dziennik połowowy i inne systemy dla statków o długości całkowitej poniżej 12 metrów

Do celów art. 14 i 15 w odniesieniu do statków łowczych o długości całkowitej poniżej 12 metrów państwa członkowskie mogą stosować system dzienników połowowych opracowany na poziomie krajowym lub unijnym. Jeżeli do dnia ... [cztery miesiące od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] co najmniej jedno państwo członkowskie wystąpi z takim wnioskiem, Komisja opracuje taki system dla statków łowczych o długości całkowitej poniżej 12 metrów. Na wniosek co najmniej jednego państwa członkowskiego system opracowany przez Komisję będzie pozwalał zainteresowanym operatorom również na wypełnianie ich obowiązków na podstawie art. 9, 19a, 20, 21, 22, 23 i 24. Wnioskujące państwo członkowskie wdraża system opracowany przez Komisję.

Artykuł 15b

Akty delegowane i wykonawcze dotyczące wymogów związanych z dziennikiem połowowym

1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie w odniesieniu do:
 - a) zasad mających zastosowanie w przypadku awarii technicznej lub awarii systemu łączności lub niedziałania systemów elektronicznego zapisu i raportowania danych z dziennika połowowego;

- b) przyjęcia środków, które należy przedsięwziąć w przypadku nieotrzymania danych z dziennika połowowego;
 - c) dostępu do danych z dziennika połowowego i środków, które należy przyjąć w przypadku braku dostępu do tych danych;
 - d) zwolnienia niektórych kategorii unijnych statków łowczych z obowiązków określonych w art. 14 ust. 2 lit. d) i g) w zakresie zapisu w dzienniku połowowym czasu połowu i szacunkowych ilości przypadających na operację połowową.
2. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – ustanawia szczegółowe przepisy dotyczące:
- a) formy, treści i procedury przekazywania dziennika połowowego;
 - b) wypełniania dziennika połowowego i elektronicznego zapisu informacji w tym dzienniku;
 - c) działania systemu elektronicznego zapisu i raportowania danych z dziennika połowowego;
 - d) wymogów dotyczących przekazywania danych z dziennika połowowego z unijnego statku łowczego właściwemu organowi jego państwa bandery i komunikatów zwrotnych od władz;

- e) zadań jednego organu, o którym mowa w art. 5 ust. 5, w odniesieniu do dziennika połowowego;
- f) częstotliwości przekazywania danych z dziennika połowowego.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;

14) uchyla się art. 16;

15) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Bez uszczerbku dla przepisów szczegółowych zawartych w planach wieloletnich kapitanowie unijnych statków rybackich o długości całkowitej co najmniej 12 metrów przekazują drogą elektroniczną właściwym organom swojego państwa członkowskiego bandery najpóźniej na cztery godziny przed przewidywaną godziną przybycia do portu lub miejsca wyładunku w danym państwie członkowskim następujące informacje:

- a) niepowtarzalny numer identyfikacyjny rejsu połowowego oraz, w przypadku statków innych niż statki łowcze, niepowtarzalny(-e) numer(y) identyfikacyjny(-e) rejsu połowowego związanego z połowami;

- b) numer CFR lub, w przypadku gdy numer ten nie jest dostępny, inny numer identyfikacyjny statku oraz nazwę statku rybackiego;
- c) port przeznaczenia lub docelowe miejsce wyładunku oraz cel przybycia, jak np. wyładunek, przeładunek lub dostęp do usług;
- d) daty rejsu połowowego;
- e) przewidywaną datę i godzinę przybycia do portu lub miejsca wyładunku;
- f) kod alfa-3 FAO każdego gatunku i odpowiednie obszary geograficzne, w których dokonano połowów;
- g) ilości każdego gatunku zapisane w dzienniku połowowym, w tym, jako odrębny wpis, ilości tych o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony;
- h) ilości każdego gatunku, które podlegają wyładunkowi lub przeładunkowi, w tym, jako odrębny wpis, ilości tych o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony.”;

b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„1a. Nadbrzeżne państwo członkowskie, w którym odbywa się wyładunek, może ustalić krótszy okres uprzedniego powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do niektórych kategorii unijnych statków rybackich, z uwzględnieniem rodzaju produktów rybołówstwa i odległości między łowiskami a portem lub miejscem wyładunku oraz pod warunkiem, że taki krótszy okres uprzedniego powiadomienia nie narusza zdolności tego państwa członkowskiego do przeprowadzania inspekcji. Nadbrzeżne państwo członkowskie podaje do wiadomości taki krótszy termin uprzedniego powiadomienia i niezwłocznie informuje o tym Komisję. Komisja udostępnia tę informację na swojej stronie internetowej.

1b. W przypadku gdy połowy dokonywane są w okresie między uprzednim powiadomieniem a przybyciem do portu, te dodatkowe połowy zgłasza się w innym uprzednim powiadomieniu.”;

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez:

a) zwolnienie niektórych kategorii unijnych statków rybackich z obowiązku określonego w ust. 1, uwzględniając ilości i rodzaj produktów rybołówstwa, które mają zostać wyładowane, oraz ryzyko naruszenia przepisów wspólnej polityki rybołówstwa;

- b) przyjęcie przepisów, które mają mieć zastosowanie w przypadku awarii technicznej lub awarii systemu łączności lub niedziałania systemów elektronicznego zapisu i raportowania danych pochodzących z uprzednich powiadomień;
- c) przyjmowanie środków, które należy przedsięwziąć w przypadku nieotrzymania danych z uprzedniego powiadomienia;
- d) przyjęcie przepisów dotyczących dostępu do danych z uprzedniego powiadomienia i środków, które należy przyjąć w przypadku braku dostępu do danych.”;

16) uchyla się art. 18;

17) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 19

Zezwolenie na wejście do portu

Właściwe organy nadbrzeżnego państwa członkowskiego mogą odmówić statkom rybackim dostępu do portu, jeżeli informacje, o których mowa w art. 17, nie są kompletne, oprócz przypadku siły wyższej lub niebezpieczeństwa.”;

18) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 19a

Upřednie powiadomienie o wyladunku w portach w państwie trzecim

1. Unijnym statkom rybackim wolno dokonywać wyladunku w portach państw trzecich wyłącznie, jeżeli ich kapitanowie przekazali drogą elektroniczną właściwym organom ich państwa członkowskiego bandery informacje, o których mowa w ust. 3, co najmniej 48 godzin przed szacowaną godziną przybycia do portu w państwie trzecim i jeżeli państwo członkowskie bandery nie odmówiło takiego zezwolenia na wyladunek.
2. Państwo członkowskie bandery może ustalić krótszy okres, nie krótszy niż dwie godziny, na przedłożenie informacji, o którym mowa w ust. 1, dla statków rybackich pływających pod jego banderą, z uwzględnieniem rodzaju produktów rybołówstwa, odległości między łowiskami a portem oraz czasu potrzebnego na analizę informacji, o których mowa w ust. 3, oraz na wypełnienie obowiązków na podstawie ust. 4. Państwo członkowskie bandery powiadamia Komisję o takim krótszym terminie.
3. Kapitanowie unijnych statków rybackich przekazują państwu członkowskiemu bandery w szczególności następujące informacje:
 - a) niepowtarzalny numer identyfikacyjny rejsu połowowego oraz, w przypadku statków rybackich innych niż statki łowcze, niepowtarzalny numer identyfikacyjny rejsu połowowego związanego z połowami;

- b) numer CFR lub, w przypadku gdy numer ten nie jest dostępny, inny numer identyfikacyjny statku oraz nazwę statku rybackiego;
- c) port przeznaczenia oraz cel przybycia, jak np. wyładunek lub dostęp do usług;
- d) daty rejsu połowowego;
- e) przewidywaną datę i godzinę przybycia do portu;
- f) kod alfa-3 FAO każdego gatunku i odpowiednie obszary geograficzne, w których dokonano połowów;
- g) ilości w kilogramach masy w relacji pełnej lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników każdego gatunku zapisane w dzienniku połowowym lub deklaracji przeładunkowej, włączając w to, w ramach odrębnego wpisu, ilości lub osobniki o rozmiarze mniejszym od mającego zastosowanie minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony;
- h) ilości w kilogramach masy w relacji pełnej lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników każdego gatunku, które mają zostać wyładowane, włączając w to, w ramach odrębnego wpisu, ilości lub osobniki o rozmiarze mniejszym od mającego zastosowanie minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony.

4. W przypadku gdy na podstawie analizy przekazanych informacji i innych dostępnych informacji można stwierdzić, że istnieją uzasadnione powody, by sądzić, że unijny statek rybacki nie przestrzega lub nie przestrzegał przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, właściwe organy jego państwa członkowskiego bandery wnoszą o współpracę z państwem trzecim, na terenie którego statek ma zamiar dokonać wyładunku, w celu przeprowadzenia ewentualnej inspekcji. W tym celu państwo członkowskie bandery może zażądać, aby statek rybacki dokonał rozładunku w innym porcie, lub opóźnić godzinę przybycia do portu lub wyładunku.”;

19) w art. 20 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 słowa „miejscach wyznaczonych do tego celu, znajdujących się blisko wybrzeża państw członkowskich” zastępuje się słowami „w wyznaczonych do tego celu miejscach wyładunku w państwach członkowskich”;

b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„2a. Bez uszczerbku dla art. 4 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008* i art. 43 ust. 3 niniejszego rozporządzenia przeładowujące i przyjmujące unijne statki rybackie są uprawnione do dokonania przeładunku na morzu poza wodami unijnymi lub w portach w państwach trzecich wyłącznie po otrzymaniu zezwolenia przez ich państwo(-a) członkowskie bandery.

- 2b. Aby wystąpić o zezwolenie na przeładunek na podstawie ust. 2a, kapitanowie przeładowujących i przyjmujących unijnych statków rybackich co najmniej 48 godzin przed planowanym przeładunkiem przekazują drogą elektroniczną swojemu państwu członkowskiemu bandery następujące informacje:
- a) niepowtarzalny(-e) numer(y) identyfikacyjny(-e) rejsu połowowego oraz, w przypadku statków innych niż statki łowcze, niepowtarzalny(-e) numer(y) identyfikacyjny(-e) rejsu połowowego związanego z połowami;
 - b) numer CFR lub, w przypadku gdy numer ten nie jest dostępny, inny(-e) numer(y) identyfikacyjne(-y) statku oraz nazwę zarówno przeładowującego, jak i przyjmującego statku rybackiego;
 - c) kod alfa-3 FAO każdego przeładowywanego gatunku i odpowiedni(e) obszar(y) geograficzny(-e), w którym(-ch) dokonano połowów;
 - d) szacunkowe ilości każdego przeładowywanego gatunku wyrażone w kilogramach masy produktu i masy w relacji pełnej, w podziale na postać produktu i stan przetwarzania;
 - e) port przeznaczenia przyjmującego statku rybackiego;
 - f) datę i godzinę planowanego przeładunku;

g) pozycję geograficzną lub dokładną nazwę portu, w którym planowana jest operacja przeładunku.

2c. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące prezentacji produktu i stanu przetwarzania, w szczególności za pomocą kodów i opisów. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

* Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające unijny system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).”;

20) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 21

Wypełnianie deklaracji przeładunkowej

1. Kapitanowie unijnych statków rybackich prowadzących operacje przeładunku wypełniają elektroniczną deklarację przeładunkową.

2. Deklaracja przeładunkowa, o której mowa w ust. 1, zawiera co najmniej następujące informacje:
- a) niepowtarzalny(-e) numer(y) identyfikacyjny(-e) rejsu połowowego oraz, w przypadku statków innych niż statki łowcze, niepowtarzalny(-e) numer(y) identyfikacyjny(-e) rejsu połowowego związanego z połowami;
 - b) numer CFR lub, w przypadku gdy numer ten nie jest dostępny, inny(-e) numer(y) identyfikacyjne(-y) statku oraz nazwę zarówno przeładowującego, jak i przyjmującego statku rybackiego;
 - c) kod alfa-3 FAO każdego przeładowywanego gatunku i odpowiedni(e) obszar(y) geograficzny(-e), w którym(-ch) dokonano połowów;
 - d) szacunkowe ilości każdego przeładowanego gatunku wyrażone w kilogramach masy produktu i masy w relacji pełnej, w podziale na postać produktu i stan przetwarzania lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników, w tym – jako odrębny wpis – ilości lub osobniki o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony;
 - e) port lub miejsce wyładunku przeznaczenia otrzymującego statku rybackiego oraz przewidywaną datę i godzinę przybycia do portu;

- f) datę i godzinę przeładunku;
 - g) obszar geograficzny lub wyznaczony port przeładunku;
 - h) zastosowany(-e) współczynnik(i) przeliczeniowy(-e).
3. W porównaniu z ilościami wyładowanymi lub z wynikiem inspekcji dopuszczalny margines tolerancji w wartościach szacunkowych zapisanych w deklaracji przeładunkowej dotyczących wyrażonych w kilogramach ilości ryb zatrzymanych na pokładzie ma wartość określoną w art. 14 ust. 3 i 4.
 4. Kapitanowie zarówno przeładowującego, jak i przyjmującego statku rybackiego odpowiadają za dokładność danych wpisanych do odpowiednich deklaracji przeładunkowych.
 5. W celu przeliczenia na potrzeby deklaracji przeładunkowych masy ryb przechowywanych lub przetworzonych na masę ryb w relacji pełnej kapitanowie statków rybackich stosują współczynnik przeliczeniowy ustalony zgodnie z art. 14 ust. 12.
 6. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez wyłączenie niektórych kategorii unijnych statków rybackich z obowiązku określonego w ust. 1 niniejszego artykułu, uwzględniając ilości lub rodzaj produktów rybołówstwa, odległość między łowiskami, miejscami przeładunku a portami, w których dane statki są zarejestrowane.”;

21) art. 22, 23 i 24 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 22

Elektroniczne przesyłanie danych z deklaracji przeładunkowej

1. Kapitanowie unijnych statków rybackich przekazują drogą elektroniczną informacje, o których mowa w art. 21, w terminie 24 godzin od zakończenia operacji przeładunku, właściwemu organowi państwa członkowskiego bandery.
2. W przypadku gdy unijny statek rybacki dokonuje przeładunku połowu w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie bandery, właściwe organy państwa członkowskiego bandery niezwłocznie po otrzymaniu danych z deklaracji przeładunkowej przekazują je drogą elektroniczną właściwym organom państwa członkowskiego, w którym dokonano przeładunku połowu, i państwa członkowskiego, dla którego połowy są przeznaczone.
3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez:
 - a) ustanowienie przepisów mających zastosowanie w przypadku awarii technicznej lub awarii systemu łączności lub niedziałania systemów elektronicznego zapisu i raportowania danych dotyczących przeładunku;
 - b) przyjęcie środków, które należy przedsięwziąć w przypadku nieotrzymania danych dotyczących przeładunku;

- c) przyjęcie przepisów dotyczących dostępu do danych dotyczących przeładunku i środków, które należy przyjąć w przypadku braku dostępu do danych.
4. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące:
- a) formatu i procedury przekazywania deklaracji przeładunkowej;
 - b) wypełniania i elektronicznego zapisu danych w deklaracji przeładunkowej;
 - c) działania systemu elektronicznego zapisu i raportowania danych dotyczących przeładunku;
 - d) wymogów dotyczących przekazywania danych dotyczących przeładunku z unijnego statku rybackiego właściwym organom jego państwa bandery i komunikatów zwrotnych od władz państwa członkowskiego bandery.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

Artykuł 23

Wypełnianie deklaracji wyładunkowej

1. Kapitan unijnego statku rybackiego lub przedstawiciel kapitana wypełnia elektroniczną deklarację wyładunkową.

2. Deklaracja wyładunkowa, o której mowa w ust. 1, zawiera co najmniej następujące informacje:
- a) niepowtarzalny numer identyfikacyjny rejsu połowowego;
 - b) numer CFR lub, w przypadku gdy numer ten nie jest dostępny, inny numer identyfikacyjny statku oraz nazwę statku rybackiego;
 - c) kod alfa-3 FAO każdego wyładowanego gatunku i odpowiedni obszar geograficzny, w którym dokonano połowów;
 - d) ilości każdego wyładowanego gatunku wyrażone w kilogramach masy produktu zważonego zgodnie z art. 60 i masy w relacji pełnej, w podziale na postać produktu i stan przetwarzania, lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników, w tym – jako odrębny wpis – ilości lub osobniki o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony;
 - e) port wyładunku lub miejsce wyładunku;
 - f) datę i godzinę zakończenia wyładunku lub, w przypadku gdy wyładunek trwa dłużej niż 24 godziny, datę i godzinę rozpoczęcia i zakończenia wyładunku;

- g) datę i godzinę zakończenia ważenia lub, w przypadku gdy ważenie trwa dłużej niż 24 godziny, datę i godzinę rozpoczęcia i zakończenia ważenia;
 - h) imię i nazwisko (nazwę) lub numer identyfikacyjny operatora, o którym mowa w art. 60 ust. 5;
 - i) wykorzystane współczynniki przeliczeniowe.
3. Kapitan odpowiada za dokładność danych wpisanych do deklaracji wyładunkowej.
 4. W celu przeliczenia masy zatrzymanych lub przetworzonych ryb na masę ryb w relacji pełnej na potrzeby wypełnienia deklaracji wyładunkowej kapitan statku rybackiego lub przedstawiciel kapitana stosują współczynnik przeliczeniowy ustalony zgodnie z art. 14 ust. 12.

Artykuł 24

Elektroniczne przesyłanie danych z deklaracji wyładunkowej

1. Kapitan unijnego statku rybackiego lub przedstawiciel kapitana przekazuje drogą elektroniczną informacje, o których mowa w art. 23 ust. 2, w terminie 24 godzin od zakończenia operacji wyładunku, właściwemu organowi państwa członkowskiego bandery.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu w odniesieniu do produktów rybołówstwa ważonych zgodnie z art. 60 ust. 3 w lit. c) i d) kapitan lub przedstawiciel kapitana przekazuje drogą elektroniczną informacje, o których mowa w art. 23, właściwemu organowi państwa członkowskiego bandery w ciągu 24 godzin od zakończenia ważenia.
3. W przypadku gdy unijny statek rybacki dokonuje wyładunku połowu w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie bandery, właściwe organy państwa członkowskiego bandery niezwłocznie po otrzymaniu danych z deklaracji wyładunkowej przekazują je drogą elektroniczną właściwym organom państwa członkowskiego, na którego terytorium dokonano wyładunku połowu.
4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez:
 - a) ustanowienie szczegółowych przepisów dotyczących odstępstw w zakresie przekazywania deklaracji wyładunkowej;
 - b) ustanowienie przepisów mających zastosowanie w przypadku awarii technicznej lub awarii systemu łączności lub niedziałania systemów elektronicznego zapisu i raportowania danych z deklaracji wyładunkowej;
 - c) przyjęcie środków, które należy przedsięwziąć w przypadku nieotrzymania danych z deklaracji wyładunkowej;

- d) przyjęcie przepisów dotyczących dostępu do danych z deklaracji wyładunkowej i środków, które należy przyjąć w przypadku braku dostępu do danych.
5. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące:
- a) formatu i procedury przekazywania deklaracji wyładunkowej;
 - b) wypełniania i cyfrowego zapisu danych z deklaracji wyładunkowej;
 - c) działania systemów elektronicznego zapisu i raportowania danych z deklaracji wyładunkowej;
 - d) wymogów dotyczących przekazywania danych z deklaracji wyładunkowej z unijnego statku rybackiego właściwym organom jego państwa bandery i komunikatów zwrotnych od władz.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;

- 22) uchyla się art. 25;
- 23) w art. 26 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 1 wyrażenie „statki rybackie” zastępuje się wyrażeniem „statki łowcze”, a wyrażenie „statku rybackiego” zastępuje się wyrażeniem „statku łowczego”;

- b) w ust. 2 i 3 wyrażenie „statek rybacki” zastępuje się wyrażeniem „unijny statek łowczy”;
 - c) w ust. 4 wyrażenie „statki rybackie” zastępuje się wyrażeniem „unijne statki łowcze”;
 - d) w ust. 6 wyrażenia „statek rybacki” i „statku rybackiego” zastępuje się, odpowiednio, wyrażeniami „statek łowczy” i „statku łowczego”;
- 24) w art. 27 ust. 1 słowa „statku rybackiego” i „statek rybacki” zastępuje się, odpowiednio, słowami „unijnego statku łowczego” i „unijny statek łowczy”;
- 25) uchyla się art. 28;
- 26) w art. 29 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1 wyrażenie „statek rybacki” zastępuje się wyrażeniem „unijny statek łowczy”;
 - b) w ust. 2 wyrażenia „statku rybackiego” i „statek rybacki” zastępuje się, odpowiednio, wyrażeniami „unijnego statku łowczego” i „unijny statek łowczy”, a wyrażenie „statki rybackie” zastępuje się wyrażeniami „statki łowcze”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwo członkowskie może zdecydować o tym, że do żadnego maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego nie wlicza działań unijnego statku łowczego na obszarze geograficznym podlegającym systemowi zarządzania nakładem połowowym, w przypadku gdy ten unijny statek łowczy był obecny na danym obszarze geograficznym, ale nie mógł dokonywać połowów, ponieważ pomagał innemu statkowi będącemu w potrzebie lub ponieważ przewoził rannego w celu uzyskania przez niego nagłej pomocy medycznej.”;

27) w art. 30 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wyrażenie „statek rybacki” zastępuje się wyrażeniem „unijny statek łowczy”;

b) w ust. 2 wyrażenie „statek rybacki” zastępuje się wyrażeniem „unijny statek łowczy”;

28) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 31

Statki łowcze zwolnione ze stosowania systemu zarządzania nakładem połowowym

Niniejsza sekcja nie ma zastosowania do unijnych statków łowczych, które są zwolnione ze stosowania systemu zarządzania nakładem połowowym.”;

- 29) uchyla się art. 32;
- 30) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 33

Zapis połowów i nakładu połowowego

1. Każde państwo członkowskie bandery lub, w przypadku połowów bez statku, każde nadbrzeżne państwo członkowskie zapisuje wszelkie dane dotyczące połowów i nakładu połowowego, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, w szczególności dane, o których mowa w art. 14, 21, 23, 54d, 55, 62, 66 i 68, oraz zachowuje te dane w oryginalnym formacie przez okres co najmniej trzech lat zgodnie z prawem krajowym.
2. Przed 15. dniem każdego miesiąca każde państwo członkowskie bandery lub – w przypadku połowów bez statku – każde nadbrzeżne państwo członkowskie przekazuje Komisji lub wyznaczonemu przez nią organowi drogą elektroniczną zagregowane dane dotyczące:
 - a) ilości każdego gatunku, w stosownych przypadkach w podziale na stada lub grupy stad, złowione i zatrzymane na pokładzie oraz ilości każdego odrzuconego gatunku, w ekwiwalencji masy w relacji pełnej, w poprzednim miesiącu, w tym – jako odrębny wpis – ilości tych o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony;

- b) nakładu połowowego wykorzystanego w poprzednim miesiącu dla każdego obszaru połowowego objętego systemem zarządzania nakładem połowowym lub, w stosownych przypadkach, dla każdego łowiska objętego systemem zarządzania nakładem połowowym;
 - c) ilości każdego gatunku, w stosownych przypadkach w podziale na stada lub grupy stad, złowione w przypadku połowów bez statku oraz ilości każdego odrzuconego gatunku, w ekwiwalencie masy w relacji pełnej, w poprzednim miesiącu, w tym – jako odrębny wpis – ilości tych o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony.
3. W przypadku gdy dane przekazane zgodnie z ust. 2 przez państwo członkowskie opierają się na szacunkach dotyczących danego gatunku, danego stada lub danej grupy stad, państwo członkowskie przekazuje Komisji skorygowane dane dotyczące ilości ustalone na podstawie deklaracji wyładunkowych, dokumentów sprzedaży lub deklaracji połowowych, gdy tylko to będzie możliwe, nie później jednak niż trzy miesiące po zakończeniu okresu, w odniesieniu do którego ustalono kwotę lub limit nakładu połowowego.
4. W przypadku gdy państwo członkowskie wykryje rozbieżności między informacjami przekazanymi Komisji zgodnie z ust. 2 i 3 niniejszego artykułu a wynikami procesu zatwierdzania przeprowadzonego zgodnie z art. 109, państwo członkowskie przekazuje Komisji skorygowane dane dotyczące ilości ustalone na podstawie tego procesu zatwierdzania, gdy tylko to będzie możliwe, nie później jednak niż sześć miesięcy od zakończenia okresu, w odniesieniu do którego ustalono kwotę lub nakład połowowy.

5. W przypadku gdy Komisja wykryje rozbieżności dotyczące danych przekazanych Komisji przez państwo członkowskie zgodnie z niniejszym artykułem, konsultuje się z zainteresowanym państwem członkowskim, które poprawia dane i jak najszybciej przekazuje Komisji poprawione dane.
6. Połowy ryb należących do każdego gatunku, danego stada lub danej grupy stad objętych kwotą wlicza się zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 do kwot przysługujących państwom członkowskim.
7. Państwa członkowskie zapisują dokonane w ramach badań naukowych połowy, które są wprowadzane do obrotu i sprzedawane, w tym, w stosownych przypadkach, te o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony, oraz przekazują Komisji dane na temat takich połowów. Połowy te wlicza się do kwoty mającej zastosowanie w państwie członkowskim bandery, o ile przekraczają one 2 % danej kwoty. Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do połowów dokonanych podczas obowiązkowych połowów kontrolnych na morzu, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1004*.

8. Z wyjątkiem nakładu połowowego wykorzystanego przez statki łowcze, które zostały zwolnione ze stosowania systemu zarządzania nakładem połowowym, każdy nakład połowowy wykorzystany przez unijne statki łowcze, które przewożą na pokładzie narzędzie połowowe, które jest objęte systemem zarządzania nakładem połowowym, lub, w stosownym przypadku, je wykorzystują, lub działają na łowisku objętym systemem zarządzania nakładem połowowym w obszarze geograficznym objętym tym systemem zarządzania nakładem połowowym, odlicza się od maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego związanego z takim narzędziem połowowym, łowiskiem lub obszarem geograficznym dostępnym zainteresowanemu państwu członkowskiemu bandery.
9. Nakład połowowy wykorzystany w ramach badań naukowych prowadzonych przez statek łowczy przewożący na pokładzie narzędzie połowowe, które jest objęte systemem zarządzania nakładem połowowym, lub działający na łowisku objętym systemem zarządzania nakładem połowowym w obszarze geograficznym objętym tym systemem zarządzania nakładem połowowym odlicza się od maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego związanego z tym narzędziem połowowym, łowiskiem lub obszarem geograficznym, który jest dostępny jego państwu członkowskiemu bandery, jeżeli połowy dokonane podczas wykorzystywania tego nakładu połowowego są wprowadzane do obrotu i sprzedawane, o ile przekraczają one 2 % przyznanego nakładu połowowego. Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do połowów dokonanych podczas obowiązkowych połowów kontrolnych na morzu, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1004.

10. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić przepisy dotyczące formatów przesyłania danych, o których mowa w niniejszym artykule. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1004 z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie ustanowienia unijnych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 199/2008 (Dz.U. L 157 z 20.6.2017, s. 1).”;

- 31) art. 34 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 34

Dane dotyczące wyczerpania uprawnień do połowów

Komisja może zwrócić się do państwa członkowskiego o przekazywanie bardziej szczegółowych informacji niż te przewidziane w art. 33, w przypadku gdy 80 % kwoty w odniesieniu do danego stada lub danej grupy stad zostało uznane za wyczerpane lub w przypadku gdy uznano, że osiągnięto 80 % maksymalnego nakładu połowowego odpowiadającego danemu narzędziu połowowemu lub łowisku i odpowiedniemu obszarowi geograficznemu.”;

32) w art. 35 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1, 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„1. Każde państwo członkowskie ustala datę, począwszy od której:

- a) uznaje się, że połowy ze stada lub grupy stad objętych kwotą państwa członkowskiego wyczerpały tę kwotę;
- b) uznaje się, że osiągnięto maksymalny dopuszczalny nakład połowowy dla narzędzi połowowych i łowiska i odpowiadającego mu obszaru geograficznego.

2. Od daty, o której mowa w ust. 1, dane państwo członkowskie zakazuje prowadzenia operacji połowowych, a także połowów bez statku ze stada lub grupy stad, w odniesieniu do których wyczerpano kwotę, na danym łowisku, lub podczas przewożenia na pokładzie danego narzędzia połowowego na obszarze geograficznym, na którym osiągnięto maksymalny dopuszczalny nakład połowowy, przez wszystkie statki łowcze pływające pod banderą tego państwa członkowskiego lub ich część lub, w stosownych przypadkach, przez jego operatorów w przypadku połowów bez statku. W takim przypadku to państwo członkowskie może ustalić datę, do której należy zakończyć przeładunki, przenoszenie i wyładunki lub wypełnić końcowe deklaracje połowowe.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 2, jest podawana do wiadomości publicznej przez dane państwo członkowskie i niezwłocznie przekazywana Komisji. Komisja udostępnia ją publicznie na swojej stronie internetowej.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

3a. Od dnia, w którym zainteresowane państwo członkowskie podało do wiadomości publicznej decyzję, o której mowa w ust. 2, to państwo członkowskie zapewnia, aby żadne operacje połowowe statku łowczego pływającego pod jego banderą lub dokonującego połowów bez statku przez jego operatorów nie miały miejsca w odniesieniu do danego stada lub danej grupy stad.”;

33) art. 36 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy Komisja ustali, że uprawnienia do połowów przysługujące Unii, danemu państwu członkowskiemu lub grupie państw członkowskich można uznać za wyczerpane, Komisja powiadamia o tym dane państwa członkowskie i może – w drodze aktów wykonawczych – zakazać prowadzenia operacji połowowych, a także połowów bez statku w odniesieniu do danego obszaru, narzędzia połowowego, stada, grupy stad lub floty biorącej udział w tych konkretnych operacjach połowowych.”;

34) w art. 37 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. W przypadku gdy Komisja zakazała operacji połowowych, a także połowów bez statku z uwagi na domniemane wyczerpanie uprawnień do połowów przysługujących danemu państwu członkowskiemu, grupie państw członkowskich lub Unii, a okaże się, że państwo członkowskie w rzeczywistości nie wyczerpało swoich uprawnień do połowów, stosuje się niniejszy artykuł.
2. Jeżeli szkoda poniesiona przez państwo członkowskie, któremu zakazano prowadzenia operacji połowowych przed wyczerpaniem jego uprawnień do połowów, nie została naprawiona, Komisja – w drodze aktów wykonawczych – przyjmuje środki mające na celu naprawę spowodowanej szkody we właściwy sposób. W tych aktach wykonawczych określa się w szczególności:
 - a) powiadomienie o poniesionej szkodzie;
 - b) które państwa członkowskie poniosły szkodę, a także wielkość szkody;
 - c) które państwa członkowskie dokonały przełowienia, a także ilości ryb złowionych w nadmiernych ilościach;

- d) odliczenia, których należy dokonać od uprawnień do połowów państw członkowskich, które dokonały przełowienia, proporcjonalnie do przekroczonych uprawnień do połowów;
- e) dodatkowe ilości, które należy dodać do uprawnień do połowów poszkodowanych państw członkowskich, proporcjonalnie do poniesionej szkody;
- f) daty, w których te dodatkowe ilości i odliczenia staną się skuteczne.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;

b) uchyla się ust. 4;

35) tytuł IV nagłówek rozdziału II otrzymuje brzmienie:

„Rozdział II

Kontrola zdolności połowowej”;

36) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Zdolność połowowa

1. Państwa członkowskie odpowiadają za przeprowadzanie niezbędnych czynności kontrolnych w celu zapewnienia, aby całkowita zdolność połowowa odpowiadająca wydanym przez dane państwo członkowskie licencjom połowowym, wyrażona w GT i kW, nie była nigdy wyższa niż maksymalne poziomy zdolności połowowych dla tego państwa członkowskiego ustalone zgodnie z art. 22 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
2. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu dotyczące:
 - a) weryfikacji mocy silnika statków łowczych;
 - b) weryfikacji pojemności statków łowczych;
 - c) weryfikacji rodzaju, numeru i cech charakterystycznych narzędzia połowowego.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;

37) tytuł IV rozdział II nagłówek sekcji 2 otrzymuje brzmienie:

„SEKCJA

MOC SILNIKA I POJEMNOŚĆ STATKU”;

38) w art. 39 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 słowa „statkom rybackim” zastępuje się słowami „statkom łowczym”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Gdy statek łowczy przekroczy dozwoloną moc silnika określoną w licencji połowowej, można przeprowadzić regularyzację, przestrzegając maksymalnego okresu i zgodnie z kryteriami ustanowionymi przez zainteresowane państwo członkowskie bandery.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wszystkie koszty związane z certyfikacją i weryfikacją mocy silnika na podstawie niniejszego artykułu ponoszą państwa członkowskie bandery. Zgodnie z art. 39 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 państwa członkowskie mogą wymagać od operatorów statków łowczych pływających pod ich banderą uczestniczących w danym łowisku, aby brali udział w tych kosztach.”;

39) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 39a

Stale monitorowanie mocy silnika

1. Państwa członkowskie, w oparciu o ocenę ryzyka, określają, które statki wyposażone w stacjonarny silnik napędowy o certyfikowanej mocy silnika przekraczającej 221 kilowatów i stosujące narzędzia ciągnione w rozumieniu art. 6 pkt 12 rozporządzenia (UE) 2019/1241, stwarzają wysokie ryzyko nieprzestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa dotyczących mocy silnika. Zapewniają one, by statki te zostały wyposażone w zainstalowane na stałe systemy do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika.
2. Państwa członkowskie zapewniają również, aby statki łowcze były wyposażone w trwale zainstalowane systemy, które mierzą i rejestrują moc silnika w sposób ciągły, w przypadkach gdy statki te stosują włoki denne lub niewody duńskie, są wyposażone w wewnętrzne silniki napędowe o certyfikowanej mocy silnika wynoszącej od 120 do 221 kilowatów oraz działają na obszarze, o którym mowa w części C pkt 2.1 załącznika V do rozporządzenia (UE) 2019/1241.
3. Systemy, o których mowa w ust. 1, zapewniają ciągły pomiar mocy silnika napędowego w kilowatach i przechowywanie tych danych na pokładzie statku.

4. Kapitanowie statków łowczych i właściciele licencji połowowej zapewniają, aby systemy, o których mowa w ust. 1, działały przez cały czas oraz aby dane uzyskane w wyniku ciągłych pomiarów mocy silnika napędowego zapisywano i przechowywano na pokładzie, a także aby były one stale dostępne urzędnikom na pokładzie statków.
5. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – ustanawia szczegółowe przepisy dotyczące instalacji, wymogów technicznych w odniesieniu do systemów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz cech technicznych tych systemów. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.
6. Ocena ryzyka, o której mowa w ust. 1:
 - a) ustanawia poziom ryzyka nieprzestrzegania przepisów w podziale na segmenty floty, na podstawie rodzaju narzędzi, obejmowanego obszaru, systemu zarządzania nakładem, docelowego gatunku, ograniczenia mocy oraz prędkości;
 - b) uwzględnia potwierdzone naruszenia związane z użytkowaniem silnika o mocy przekraczającej moc wskazaną w certyfikacie silnika;
 - c) obejmuje analizę określającą prawdopodobieństwo i wpływ nieprzestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa dotyczących mocy silnika, w szczególności w odniesieniu do przełowienia;
 - d) uwzględnia przekroczenie limitów zdolności połowowej.

7. Ocena ryzyka jest przeprowadzana wspólnie przez państwa członkowskie we współpracy z EFCA.
 8. Państwa członkowskie, na podstawie ryzyka nieprzestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa dotyczących mocy silnika, mogą ustalić, że pływające pod ich banderą unijne statki łowcze wyposażone w stacjonarne silniki napędowe o certyfikowanej mocy silnika nieprzekraczającej 221 kilowatów i stosujące narzędzia ciągnięte zdefiniowane w art. 6 pkt 12 rozporządzenia (UE) 2019/1241 mają być wyposażone w zainstalowane na stałe systemy do pomiaru i rejestracji mocy silnika.”;
- 40) w art. 40 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1 słowa „statkom rybackim” zastępuje się słowami „statkom łowczym”;
 - b) w ust. 2 słowa „statkach rybackich” zastępuje się słowami „statkach łowczych”;
 - c) uchyla się ust. 5;

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć szczegółowe przepisy dotyczące certyfikacji mocy silnika napędowego. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;

41) art. 41 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 41

Weryfikacja mocy silnika

1. W przypadku statków łowczych, które nie są wyposażone w system stałego monitorowania przewidziany w art. 39a, państwa członkowskie, po przeprowadzeniu analizy ryzyka, dokonują weryfikacji danych, zgodnie z planem kontroli wyrywkowych opartym na metodzie, która ma zostać przyjęta zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu, pod kątem zgodności mocy silnika, wykorzystując wszystkie dostępne informacje dotyczące charakterystyki danego statku. W szczególności sprawdzają informacje zamieszczone w:
 - a) danych dotyczących pozycji statku;
 - b) danych z dziennika połowowego;

- c) międzynarodowym certyfikacie o zapobieganiu zanieczyszczeniu powietrza przez silnik (EIAPP) wydanym dla danego silnika zgodnie z załącznikiem VI do konwencji MARPOL 73/78;
 - d) świadectwach klasy statku wydanych przez zatwierdzoną organizację dokonującą inspekcji i przeglądów na statkach w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/15/WE*;
 - e) protokole z prób morskich;
 - f) unijnym rejestrze floty rybackiej; oraz
 - g) każdym innym dokumencie dostarczającym istotnych informacji o mocy statku lub innych związanych z nią danych technicznych.
2. W przypadku gdy po przeprowadzeniu analizy informacji, o których mowa w ust. 1, istnieją wskazówki, że moc silnika statku łowczego przekracza moc wskazaną w licencji połowowej lub w unijnym lub krajowym rejestrze floty rybackiej, państwa członkowskie przeprowadzają bezpośrednią weryfikację mocy silnika lub zapewniają, aby dany statek łowczy był wyposażony w system, o którym mowa w art. 39a ust. 1.

3. Do celów weryfikacji mocy silnika statku łowczego państwa członkowskie stosują wymogi przyjęte przez Międzynarodową Organizację Normalizacyjną w zalecanej przez nią normie międzynarodowej ISO 15016:2015 lub równoważne uznane metody europejskie lub krajowe.
4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych zmieniających ust. 3 niniejszego artykułu w celu dostosowania odniesienia dotyczącego odpowiedniej normy międzynarodowej ISO do postępu technicznego.
5. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące weryfikacji mocy silnika, w tym metody ustalania planu kontroli wyrywkowych. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

* Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/15/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach oraz odpowiednich działań administracji morskich (Dz.U. L 131 z 28.5.2009, s. 47).”;

42) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 41a

Weryfikacja pojemności statku

1. W przypadkach gdy dostępne są dowody, że pojemność statku łowczego różni się od pojemności wskazanej w licencji połowowej, państwo członkowskie bandery przeprowadza weryfikację pojemności statku. Do tego celu państwa członkowskie biorą pod uwagę w szczególności zmiany w przestrzeni zamkniętej statku lub w jego wymiarach.
2. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące weryfikacji pojemności statku. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;

43) w art. 42 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 słowa „w miejscach znajdujących się blisko brzegu” zastępuje się słowami „w miejscach wyładunku”;
- b) w ust. 2 słowa „w miejscach znajdujących się blisko brzegu” zastępuje się słowami „w miejscach wyładunku”, a wyrażenie „art. 60 i 61” zastępuje się wyrażeniem „art. 60”;

- 44) w art. 43 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
 - „1. W planie wieloletnim można ustalić próg mający zastosowanie do masy w relacji pełnej gatunków objętych takim planem, powyżej którego to progu unijny statek rybacki będzie miał obowiązek wyładować połowy w wyznaczonym porcie lub w wyznaczonym miejscu wyładunku.
 - 2. W przypadku gdy ilości ryb zatrzymane na pokładzie przekraczają ilość progową, o której mowa w ust. 1, kapitan unijnego statku rybackiego zapewnia, aby wyładunek połowów odbywał się w wyznaczonym porcie lub w wyznaczonym miejscu wyładunku w Unii.”;
 - b) w ust. 4, 5 i 6 słowa „znajdujące się blisko brzegu” zastępuje się słowem „wyładunku”;
 - c) uchyla się ust. 7;

45) art. 44 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 44

Oddzielne sztautowanie połowów gatunków dennych objętych planami wieloletnimi

1. Połowy ze stad dennych objętych planem wieloletnim, które są zatrzymywane na pokładzie unijnego statku rybackiego o długości całkowitej co najmniej 12 metrów i których wielkość nie jest poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, są umieszczane – każde takie stado osobno – w skrzyniach, komorach lub pojemnikach, które można odróżnić od innych skrzyń, komór lub pojemników.
2. Kapitanowie unijnych statków rybackich przechowują połowy, o których mowa w ust. 1, zgodnie z planem sztautowania, który wskazuje rozmieszczenie różnych gatunków w ładowniach.
3. Zabrania się zatrzymywania na pokładzie unijnego statku rybackiego w jakiegokolwiek skrzyni, komorze lub pojemniku jakichkolwiek ilości połowów, o których mowa w ust. 1, wraz z innymi produktami rybołówstwa.
4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych dotyczących wyłączenia niektórych stad dennych z obowiązku określonego w niniejszym artykule.”;

- 46) uchyla się art. 45 i 46;
- 47) w art. 48 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Unijny statek łowczy ma na pokładzie sprzęt do odzyskiwania utraconych narzędzi, w tym narzędzi połowowych, urządzeń do sztucznej koncentracji ryb i boj.”;
 - b) w ust. 2 słowa „statku rybackiego” zastępuje się słowami „statku łowczego”;
 - c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy nie można odzyskać utraconych narzędzi połowowych, kapitanowie statku łowczego umieszczają informacje na temat tych narzędzi w dzienniku połowowym na podstawie art. 14 ust. 7. Właściwy organ państwa członkowskiego bandery niezwłocznie przekazuje te informacje właściwemu organowi nadbrzeżnego państwa członkowskiego.”;
 - d) w ust. 4 słowa „statku rybackiego” zastępuje się słowami „statku łowczego”;

e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Państwa członkowskie gromadzą i zapisują informacje dotyczące utraconych narzędzi i przekazują te informacje na żądanie Komisji lub EFCA.

6. Do dnia 31 grudnia każdego roku Komisja udostępnia na swojej stronie internetowej zestawienie informacji, o których mowa w ust. 5, za poprzedni rok. Komisja może zwrócić się do EFCA o pomoc w zestawieniu takich informacji.”;

48) w art. 49 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 słowa „statku rybackiego” zastępuje się słowami „statku łowczego”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Bez uszczerbku dla art. 44 Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące przechowywania na pokładzie planu sztauowania, w podziale na gatunki, w odniesieniu do produktów przetworzonych ze wskazaniem miejsca, w którym znajdują się one w ładowni. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;

49) art. 50 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 50

Kontrola obszarów ograniczonych połowów

1. Działalność połowowa na zlokalizowanych na wodach unijnych obszarach ograniczonych połowów jest kontrolowana przez nadbrzeżne państwo członkowskie. Nadbrzeżne państwo członkowskie posiada system wykrywania i rejestracji statków rybackich wchodzących na obszary ograniczonych połowów podlegających ich zwierzchnictwu lub jurysdykcji, przepływających przez te obszary i z nich wychodzących.
2. Działalność połowowa unijnych statków rybackich prowadzona na obszarach ograniczonych połowów zlokalizowanych na wodach państw trzecich lub na morzach pełnych jest kontrolowana przez państwa członkowskie bandery.
3. Unijne statki łowcze i statki łowcze z państw trzecich, które nie są upoważnione do prowadzenia działalności połowowej na obszarach ograniczonych połowów, mogą przepływać przez takie obszary wyłącznie z zastrzeżeniem następujących warunków:
 - a) podczas przepływania wszystkie narzędzia połowowe na pokładzie są przymocowane i zasztauowane;
 - b) przepływanie ma charakter nieprzerwany i szybki, a prędkość w czasie przepływania jest nie mniejsza niż sześć węzłów, z wyjątkiem przypadków siły wyższej. W takich przypadkach kapitan unijnego statku łowczego niezwłocznie informuje ośrodek monitorowania rybołówstwa swojego państwa członkowskiego bandery, który informuje właściwe organy nadbrzeżnego państwa członkowskiego, a kapitan statku łowczego państwa trzeciego niezwłocznie informuje właściwe organy nadbrzeżnego państwa członkowskiego; oraz

c) działa urządzenie do monitorowania statków, o którym mowa w art. 9.

4. Ust. 3 ma zastosowanie wyłącznie w zakresie, w jakim obowiązuje odpowiednie ograniczenie lub zakaz prowadzenia wszystkich lub niektórych rodzajów działalności połowowej na obszarach ograniczonych połowów.”;

50) po art. 54c dodaje się rozdział w brzmieniu:

„Rozdział IVa

Kontrola połowów bez statku

Artykuł 54d

Połowy bez statku

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby połowy bez statku na ich terytorium i na wodach Unii były prowadzone zgodnie z celami i przepisami wspólnej polityki rybołówstwa.
2. Do celu, o którym mowa w ust. 1, państwa członkowskie:
 - a) wprowadzają system licencjonowania lub inny alternatywny system rejestracji dla osób fizycznych i prawnych prowadzących taką działalność; oraz
 - b) zapewniają, aby zapisywano ilości złowionych gatunków, stad lub grup stad i przekazywano te zapisy drogą elektroniczną właściwym organom.

3. Osoby fizyczne lub prawne prowadzące połowy bez statku lub ich przedstawiciel zapisują połowy, o których mowa w ust. 2 lit. b), a zapisy te zawierają w szczególności następujące informacje:
- a) niepowtarzalny numer identyfikacyjny dnia połowowego;
 - b) niepowtarzalny identyfikator w systemie, o którym mowa w ust. 2 lit. a);
 - c) kod alfa-3 FAO każdego gatunku i odpowiedni obszar geograficzny, w którym dokonano połowów;
 - d) datę połowów;
 - e) kategorię narzędzi połowowych, w stosownych przypadkach;
 - f) ilości każdego gatunku w kilogramach masy w relacji pełnej lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników, w tym ilości lub osobniki o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony;
 - g) w stosownych przypadkach, szacowane odrzucone ilości każdego gatunku w kilogramach wagi w relacji pełnej lub, w odpowiednich przypadkach, w liczbie osobników.

4. Zapisy, o których mowa w ust. 2 lit. b), przekazuje się właściwym organom drogą elektroniczną co najmniej raz w ciągu 24 godzin od rozpoczęcia działalności połowowej.
5. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące ważenia połowów, a także formatu i przekazywania deklaracji połowowej, o której mowa w ust. 3, uwzględniając w razie potrzeby specyfikę tych połowów. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;

51) art. 55 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 55

Połowy rekreacyjne

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby połowy rekreacyjne na ich terytorium i na wodach Unii prowadzone były w sposób spójny z celami i przepisami wspólnej polityki rybołówstwa.

W tym celu nadbrzeżne państwa członkowskie dysponują elektronicznym systemem zapisu i raportowania połowów w ramach połowów rekreacyjnych.

Nadbrzeżne państwa członkowskie mogą korzystać z systemu elektronicznego, o którym mowa w akapicie drugim, opracowanego na poziomie krajowym lub unijnym. Jeżeli do dnia ... [cztery miesiące od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] co najmniej jedno nadbrzeżne państwo członkowskie wystąpi z takim wnioskiem, Komisja opracowuje taki system. Wnioskujące państwo członkowskie wdraża system opracowany przez Komisję.

2. Z wyjątkiem danych dotyczących połowów rekreacyjnych zapisanych i zgłoszonych na podstawie ust. 3 i bez uszczerbku dla gromadzenia danych dotyczących połowów rekreacyjnych na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/1004 nadbrzeżne państwa członkowskie gromadzą dane dotyczące połowów przez osoby fizyczne prowadzące połowy rekreacyjne w przypadku gatunków, stad lub grup stad, dla których uprawnienia do połowów zostały ustalone przez Unię, które są objęte planem wieloletnim lub podlegają obowiązkowi wyładunku. Dane te są gromadzone za pomocą mechanizmów gromadzenia danych opartych na metodzie, która zostanie określona przez każde nadbrzeżne państwo członkowskie i o której powiadamia się Komisję. Nadbrzeżne państwa członkowskie przesyłają te dane Komisji nie rzadziej niż raz w roku, odnosząc się do poprzedniego roku kalendarzowego.

3. Nadbrzeżne państwa członkowskie zapewniają, aby osoby fizyczne prowadzące połowy rekreacyjne były rejestrowane oraz zapisywały i zgłaszały swoje połowy za pośrednictwem systemu elektronicznego, o którym mowa w ust. 1, jak następuje:
- a) w odniesieniu do gatunków, stad lub grup stad objętych unijnymi środkami ochronnymi mającymi konkretnie zastosowanie do połowów rekreacyjnych, takimi jak kwoty, limity połowów i limity ilościowe, codziennie; oraz
 - b) w odniesieniu do gatunków, stad lub grup stad, dla których uprawnienia do połowów zostały ustalone przez Unię lub które są objęte planem wieloletnim lub podlegają obowiązkowi wyładunku, i w odniesieniu do których to gatunków opinie naukowe Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa (STECF), ICES lub równoważnego organu naukowego wskazują, że od dnia 1 stycznia 2030 r. połowy rekreacyjne mają znaczący wpływ na śmiertelność połowową.

Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć wykaz gatunków, stad lub grup stad, do których ma zastosowanie akapit pierwszy lit. b), oraz ustalić częstotliwość zapisu i raportowania tych połowów. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

4. Zapis i raportowanie połowów pochodzących z połowów rekreacyjnych przez osoby fizyczne może prowadzić osoba prawna działająca w ich imieniu.
 5. Zabrania się wprowadzania do obrotu lub sprzedaży połowów pochodzących z połowów rekreacyjnych.
 6. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć szczegółowe przepisy dotyczące:
 - a) przekazywania Komisji danych dotyczących połowów gromadzonych przez państwa członkowskie na podstawie ust. 2 i 3;
 - b) oznakowania w prosty i proporcjonalny sposób narzędzi, z wyjątkiem narzędzi ręcznych, używanych w połowach rekreacyjnych.
- Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.
7. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do działalności połowowej prowadzonej w celach rekreacyjnych, w tym działalności połowowej organizowanej przez podmioty handlowe w sektorze turystyki i sektorze zawodów sportowych.”;

52) nagłówek tytułu V otrzymuje brzmienie:

**„TYTUŁ V
KONTROLA W ŁAŃCUCHU DOSTAW”;**

53) tytuł V rozdział I otrzymuje brzmienie:

„Rozdział I

Przepisy ogólne

Artykuł 56

Zasady dotyczące kontroli wprowadzania do obrotu

1. Każde państwo członkowskie odpowiada na swoim terytorium za kontrolę stosowania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa na każdym etapie wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury, od wprowadzenia do obrotu po sprzedaż detaliczną, w tym przewóz. Państwa członkowskie w szczególności przyjmują środki w celu zapewnienia, aby wykorzystanie produktów rybołówstwa o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony, objętych obowiązkiem wyładunku określonym w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, było ograniczone do celów innych niż bezpośrednie spożycie przez ludzi, o ile inne przepisy wspólnej polityki rybołówstwa nie stanowią inaczej.
2. W przypadku gdy dla danego gatunku ustalono w prawodawstwie unijnym wielkość minimalną, operatorzy, którzy odpowiadają za zakup, sprzedaż, składowanie lub przewóz, muszą być w stanie udowodnić, że dane produkty pochodzą z określonego obszaru geograficznego.

Artykuł 56a

Skład partii niektórych produktów rybołówstwa i akwakultury

1. Złowione lub zebrane produkty rybołówstwa i akwakultury dzieli się na partie przed wprowadzeniem do obrotu.
2. Partia produktów rybołówstwa lub partia produktów akwakultury, objęta działem 3 Nomenklatury scalonej ustanowionej rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2658/87* („Nomenklatura scalona”), zawiera wyłącznie:
 - a) produkty rybołówstwa pochodzące z jednego gatunku, mające taką samą postać produktu oraz pochodzące z tego samego obszaru geograficznego i z tego samego statku rybackiego lub grupy statków rybackich; lub
 - b) produkty akwakultury pochodzące z jednego gatunku, mające taką samą postać produktu oraz pochodzące z tej samej jednostki produkcji akwakultury.
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2, przed wprowadzeniem do obrotu, ilości produktów rybołówstwa objętych działem 3 Nomenklatury scalonej wynoszące mniej niż 30 kg kilku gatunków i pochodzące z tego samego odpowiedniego obszaru geograficznego i o takiej samej postaci produktu, na statek łowczy i na dzień, mogą zostać umieszczone w tej samej partii.

4. W drodze odstępstwa od ust. 2, przed wprowadzeniem do obrotu, ilości produktów rybołówstwa objętych działem 3 Nomenklatury scalonej z kilku gatunków, składające się z osobników o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony i pochodzące z tego samego odpowiedniego obszaru geograficznego i z tego samego statku łowczego lub grupy statków łowczych, mogą zostać podzielone na partie do celów innych niż bezpośrednie spożycie przez ludzi.
5. Po wprowadzeniu do obrotu partia produktów rybołówstwa lub akwakultury objętych działem 3 Nomenklatury scalonej może zostać połączona z inną partią lub podzielona, jeżeli partia utworzona w wyniku połączenia lub partie utworzone w wyniku podzielenia spełniają następujące warunki:
 - a) w odniesieniu do nowo utworzonych partii podaje się informacje dotyczące identyfikowalności wymienione w art. 58 ust. 5;
 - b) operator odpowiedzialny za wprowadzenie nowo utworzonej(-ych) partii do obrotu zatrzymuje i jest w stanie dostarczyć informacje na temat składu nowo utworzonej(-ych) partii, w szczególności informacje dotyczące każdej partii produktów rybołówstwa lub akwakultury tworzącej nową(-e) partię(-e) oraz ilości produktów rybołówstwa lub akwakultury pochodzących z każdej partii tworzących nową(-e) partię(-e).
6. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do ryb ozdobnych, skorupiaków ozdobnych, mięczaków ozdobnych lub alg ozdobnych.

Artykuł 57

Wspólne normy handlowe

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby produkty, do których mają zastosowanie wspólne normy handlowe, były udostępniane na rynku zgodnie z tymi normami. Państwa członkowskie przeprowadzają kontrole służące zapewnieniu takiej zgodności.

Takie kontrole mogą odbywać się na wszystkich etapach w łańcuchu dostaw, w tym podczas przewozu i świadczenia usług gastronomicznych.

2. Operatorzy na wszystkich etapach łańcucha dostaw odpowiedzialni za zakup, sprzedaż, składowanie lub przewóz partii produktów rybołówstwa i akwakultury są w stanie udowodnić, że produkty te spełniają, w stosownych przypadkach, wspólne normy handlowe.

Artykuł 58

Identyfikowalność

1. Bez uszczerbku dla wymogów dotyczących identyfikowalności określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 178/2002** produkty rybołówstwa i akwakultury są umieszczane przez operatorów w partiach i są identyfikowalne na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji, od ich połowu lub zebrania do etapu handlu detalicznego.

2. Partie produktów rybołówstwa lub akwakultury, które udostępniono na rynku lub które mogą być udostępnione na rynku, są odpowiednio oznakowane, aby zapewnić identyfikowalność każdej partii.
3. Państwa członkowskie sprawdzają, czy operatorzy wprowadzili systemy i procedury pozwalające zidentyfikować każdego operatora, który dostarczył im partie produktów rybołówstwa i akwakultury, i któremu dostarczono te produkty. Informacje te są udostępniane na żądanie właściwym organom.
4. Partiom produktów rybołówstwa lub akwakultury objętych działem 3, pozycjami 1604 i 1605 rozdziału 16 oraz podpozycją 1212 21 działu 12 Nomenklatury scalonej towarzyszy minimalny zestaw informacji zgodnie z, odpowiednio, ust. 5, 10 i 11 niniejszego artykułu.
5. W odniesieniu do partii produktów rybołówstwa lub akwakultury objętych działem 3 Nomenklatury scalonej udostępnia się co najmniej następujące informacje:
 - a) numer identyfikacyjny partii;
 - b) w przypadku produktów, które nie są przywożone do Unii:
 - (i) w odniesieniu do wszystkich produktów rybołówstwa wchodzących w skład partii – niepowtarzalny(-e) numer(y) identyfikacyjny(-e) rejsu połowowego lub niepowtarzalny(-e) numer(-y) identyfikacyjny(-e) dni połowowych, lub

- (ii) w odniesieniu do wszystkich produktów akwakultury wchodzących w skład partii – nazwę i numer rejestracyjny producenta lub jednostki produkcyjnej akwakultury;
- c) w przypadku produktów przywożonych:
 - (i) w odniesieniu do wszystkich produktów rybołówstwa wchodzących w skład partii – numer IMO lub, jeżeli nie dotyczy, inny niepowtarzalny identyfikator statku(-ów) łowczego(-ych), w stosownych przypadkach, i numer(y) świadectwa(świadectw) połowowego(-ych) przedłożonego(-ych) zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2008, stosownie do przypadku, lub
 - (ii) w odniesieniu do wszystkich produktów akwakultury wchodzących w skład partii – nazwę i, jeżeli jest dostępny, numer rejestracyjny jednostki produkcyjnej akwakultury;
- d) kod alfa-3 FAO gatunku i nazwę naukową;
- e) odpowiedni(-e) obszar(-y) geograficzny(-e) w przypadku produktów rybołówstwa pochodzących z połowów na morzu lub obszar połowu lub produkcji w przypadku produktów rybołówstwa pochodzących z połowów w wodach słodkich i produktów akwakultury, o których mowa w art. 38 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1379/2013;
- f) w przypadku produktów rybołówstwa – kategoria narzędzia połowowego, jak określono w pierwszej kolumnie załącznika III do rozporządzenia (UE) nr 1379/2013;

- g) data(-y) złowienia produktów rybołówstwa lub zbioru produktów akwakultury;
 - h) ilości w kilogramach wyrażone jako masa netto lub, w stosownych przypadkach, liczba osobników;
 - i) w przypadku gdy w skład partii wchodzi produkty rybołówstwa o rozmiarze mniejszym niż minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony, oddzielne informacje na temat ilości w kilogramach wyrażonej przez masę netto lub liczbę osobników poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony;
 - j) w przypadku produktów rybołówstwa i akwakultury podlegających wspólnym normom handlowym – informacje wymagane w celu zapewnienia zgodności z tymi normami.
6. Operatorzy zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji – od złowienia lub zebrania do etapu handlu detalicznego, aby w odniesieniu do każdej partii produktów rybołówstwa lub akwakultury objętych działem 3 Nomenklatury scalonej informacje wymienione w ust. 5:
- a) były przechowywane; oraz
 - b) udostępniane w sposób cyfrowy operatorowi, któremu dostarczany jest dany produkt rybołówstwa lub akwakultury, oraz – na żądanie – właściwym organom.

7. Państwa członkowskie współpracują ze sobą, aby zapewnić właściwym organom państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie, w którym produkty rybołówstwa lub akwakultury zostały podzielone na partie lub do którego zostały przywiezione, dostęp do informacji, o których mowa w ust. 5, w szczególności jeżeli informacje te są podawane za pomocą narzędzia identyfikacji, takiego jak kod, kod kreskowy, chip elektroniczny lub podobne urządzenie lub system oznakowania.
8. Państwa członkowskie mogą zwolnić z wymogów określonych w niniejszym artykule małe ilości produktów rybołówstwa, które są sprzedawane bezpośrednio konsumentom ze statków łowczych, od operatorów połowów bez statku lub od operatorów połowów słodkowodnych, pod warunkiem że produkty te są wykorzystywane wyłącznie do spożycia prywatnego i że ilości te nie przekraczają 10 kg produktów rybołówstwa na konsumenta dziennie. W przypadku łosia atlantyckiego (*Salmo salar*) złowionego w Morzu Bałtyckim próg ten wynosi dwa osobniki na konsumenta dziennie.

Państwa członkowskie mogą zwolnić z wymogów określonych w niniejszym artykule małe ilości produktów akwakultury, które są sprzedawane bezpośrednio konsumentom z jednostki produkcyjnej sektora akwakultury, pod warunkiem że produkty te są wykorzystywane wyłącznie do spożycia prywatnego i że ilości te nie przekraczają 10 kg produktów akwakultury na konsumenta dziennie.

9. Komisja przeprowadza badanie dotyczące wykonalnych systemów i procedur identyfikowalności, w tym minimalnych informacji dotyczących identyfikowalności, w odniesieniu do produktów rybołówstwa i akwakultury objętych pozycjami 1604 i 1605 działu 16 Nomenklatury scalonej w celu określenia szczegółowych zasad dotyczących takich produktów. Badanie obejmuje analizę dostępnych rozwiązań lub metod cyfrowych, które spełniają wymogi dotyczące identyfikowalności określone w niniejszym rozporządzeniu, przy jednoczesnym uwzględnieniu wpływu na małych operatorów.
10. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 119a akty delegowane uzupełniające niniejsze rozporządzenie w odniesieniu do wymogów dotyczących identyfikowalności partii produktów rybołówstwa i akwakultury objętych pozycjami 1604 i 1605 działu 16 Nomenklatury scalonej, w tym stosowania systemów cyfrowych, na podstawie wyników badania przeprowadzonego zgodnie z ust. 9 niniejszego artykułu. Wymogi te stosuje się od dnia ... [pięć lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego].
11. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 119a akty delegowane uzupełniające niniejsze rozporządzenie w odniesieniu do wymogów dotyczących identyfikowalności partii i składu partii produktów rybołówstwa i akwakultury objętych podpozycją 1212 21 działu 12 Nomenklatury scalonej, w tym stosowania systemów cyfrowych. Wymogi te stosuje się od dnia ... [pięć lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego].

12. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych dotyczących:
- a) minimalnych wymogów technicznych dotyczących rejestrowania i przesyłania informacji, o których mowa w ust. 5, na podstawie ust. 6;
 - b) metod oznaczania partii i bezpośredniego umieszczania informacji dotyczących identyfikowalności na partiach produktów rybołówstwa i akwakultury;
 - c) dalszej współpracy między państwami członkowskimi w sprawie dostępu do informacji dołączonych do partii;
 - d) wymogów dotyczących identyfikowalności partii produktów rybołówstwa lub akwakultury objętych działem 3 Nomenklatury scalonej zawierających kilka gatunków, o których mowa w art. 56a ust. 3 i 4, oraz partii produktów rybołówstwa lub akwakultury objętych działem 3 Nomenklatury scalonej powstałych w wyniku połączenia lub podziału różnych partii, o którym mowa w art. 56a ust. 5;
 - e) informacji na temat odpowiedniego obszaru geograficznego.

13. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do ozdobnych ryb, ozdobnych skorupiaków, ozdobnych mięczaków i ozdobnych alg.

* Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

** Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).”;

54) art. 59 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Nabywca produktów rybołówstwa w pierwszej sprzedaży musi być zarejestrowany przez właściwe organy państwa członkowskiego, w którym odbywa się pierwsza sprzedaż. Do celów rejestracji każdy nabywca jest w krajowych bazach danych identyfikowany za pomocą jego numeru VAT, podatkowego numeru identyfikacyjnego lub innego niepowtarzalnego identyfikatora.

3. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do konsumentów nabywających produkty rybołówstwa, które nie są następnie wprowadzane do obrotu, lecz wykorzystywane wyłącznie do spożycia prywatnego, pod warunkiem że ilości te nie przekraczają 10 kg produktów rybołówstwa na konsumenta dziennie. W przypadku łososia atlantyckiego (*Salmo salar*) złowionego w Morzu Bałtyckim próg ten wynosi dwa osobniki na konsumenta dziennie.”;

55) art. 60 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 60

Ważenie produktów rybołówstwa

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie ilości produktów rybołówstwa były ważone w podziale na gatunki bezpośrednio po wylądunku w państwie członkowskim przez operatorów, o których mowa w ust. 5, oraz przy użyciu systemów ważenia zatwierdzonych przez właściwe organy, zanim produkty te będą przechowywane, przewożone lub wprowadzane do obrotu.

Kapitanowie statków rybackich państw trzecich wyladowujących produkty rybołówstwa w Unii przestrzegają przepisów dotyczących ważenia mających zastosowanie do kapitanów unijnych statków rybackich.

2. W przypadku wylądunków poza Unią i bez uszczerbku dla mających zastosowanie przepisów szczegółowych określonych w szczególności w umowach o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów lub w prawie zainteresowanych państw trzecich kapitanowie unijnych statków rybackich lub ich przedstawiciele zapewniają, aby wszystkie ilości produktów rybołówstwa były ważone, w miarę możliwości, bezpośrednio po wylądunku i przed przechowywaniem, przewozem lub wprowadzeniem do obrotu tych produktów.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i pod warunkiem zatwierdzenia przez Komisję w drodze aktów wykonawczych państwa członkowskie, w których wyładowywane są produkty rybołówstwa, mogą zezwolić na ważenie tych produktów w systemach ważenia zatwierdzonych przez właściwe organy:
- a) przy wyładunku zgodnie z planem kontroli wrywkowych przyjętym na podstawie ust. 10, niezależnie od tego, czy produkty rybołówstwa są posortowane czy nieposortowane;
 - b) na pokładzie, w przypadku posortowanych produktów rybołówstwa, pod warunkiem że produkty te są ważone przy wyładunku zgodnie z planem kontroli wrywkowych przyjętym na podstawie ust. 10. Państwo członkowskie bandery jest odpowiedzialne za przyznanie odstępstwa statkom łowczym pływającym pod jego banderą oraz za zapewnienie zatwierdzenia systemów ważenia na pokładzie;
 - c) po przewiezieniu do miejsca docelowego na terytorium państwa członkowskiego, w którym nastąpił wyładunek, zgodnie z planem kontroli przyjętym na podstawie ust. 10, niezależnie od tego, czy produkty rybołówstwa są posortowane czy nieposortowane;

- d) po przewiezieniu z państwa członkowskiego, w którym produkty rybołówstwa zostały wyładowane, do miejsca przeznaczenia na terytorium innego państwa członkowskiego, zgodnie ze wspólnym programem kontroli przyjętym na podstawie ust. 10 i za zgodą zainteresowanych państw członkowskich, niezależnie od tego, czy produkty rybołówstwa są posortowane czy nieposortowane.
4. Kapitanowie zapewniają, aby wszystkie ilości wyładowanych produktów rybołówstwa zostały zważone przez operatora, o którym mowa w ust. 5.
 5. Ważenie przeprowadza operator będący zarejestrowanym nabywcą, zarejestrowanym ośrodkiem aukcyjnym, organizacją producentów lub inną osobą fizyczną lub prawną, w tym kapitanem, upoważnionym przez właściwe organy do prowadzenia działań związanych z ważeniem. Operator przeprowadzający ważenie odpowiada za dokładność ważenia. Operatorzy ważący produkty rybołówstwa wypełniają rejestr ważenia dla każdego wyładunku. Przechowują rejestry ważenia przez okres trzech lat.
 6. Państwa członkowskie zapewniają, aby operatorzy, o których mowa w ust. 5, byli odpowiednio wyposażeni do przeprowadzania ważenia.
 7. Rejestry ważenia są niezwłocznie przekazywane kapitanowi i, w stosownych przypadkach, przewoźnikowi. Wykorzystuje się je przy wypełnianiu deklaracji wyładunkowej i, w stosownych przypadkach, dokumentu przewozowego.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego ustępu, w przypadku produktów rybołówstwa zważonych przez urzędnika zgodnie z ust. 9, wynik takiego ważenia wykorzystuje się do wypełnienia deklaracji wyładunkowej i, w stosownych przypadkach, dokumentu przewozowego.

8. Państwa członkowskie mogą wymagać, by operatorzy, o których mowa w ust. 5, w regularnych odstępach czasu lub na żądanie właściwych organów przekazywali rejestry ważenia tym organom.
9. Właściwe organy państwa członkowskiego mogą zażądać, aby każda ilość produktów rybołówstwa wyładowana w tym państwie członkowskim została przed przewiezieniem z miejsca wyładunku zważona przez urzędników tych organów lub w ich obecności.
10. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć plany kontroli wyrywkowych, plany kontroli i wspólne programy kontroli, o których mowa w ust. 3 lit. a), b), c) i d) niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;

56) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 60a

Szczegółowe przepisy dotyczące ważenia

1. Komisja w drodze aktów wykonawczych może przyjmować przepisy dotyczące:
 - a) określenia procedur ważenia;

- b) rejestrów ważenia, w tym przechowywania tych rejestrów;
- c) czasu ważenia;
- d) systemów ważenia, w tym systemów ważenia do celów kontroli;
- e) ważenia mrożonych produktów rybołówstwa;
- f) odliczania lodu i wody;
- g) dostępu właściwych organów do systemów ważenia i rejestrów ważenia.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez ustanowienie specjalnych przepisów dotyczących ważenia pewnych gatunków pelagicznych. Przepisy te mogą dotyczyć:

- a) ważenia połowów śledzia atlantyckiego, makreli, witlinka i ostroboka;
- b) portów ważenia;

- c) informacji wysyłanych właściwym organom przed wejściem do portu;
- d) wyladunku;
- e) dziennika połowowego;
- f) publicznych wag najazdowych;
- g) prywatnych wag najazdowych;
- h) ważenia ryb mrożonych;
- i) przechowywania rejestrów ważenia;
- j) dokumentu sprzedaży i deklaracji przejęcia;
- k) kontroli krzyżowych;
- l) monitorowania ważenia.”;

57) uchyla się art. 61;

58) art. 62 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 62

Wypełnienie i przekazanie dokumentów sprzedaży

1. Zarejestrowani nabywcy, zarejestrowane ośrodki aukcyjne lub organizacje producentów upoważnione przez państwa członkowskie zapisują w postaci elektronicznej informacje, o których mowa w art. 64 ust. 1, i w ciągu 48 godzin od pierwszej sprzedaży przedkładają drogą elektroniczną zawierające takie informacje dokumenty sprzedaży właściwym organom państwa członkowskiego, na którego terytorium miała miejsce pierwsza sprzedaż. Za dokładność dokumentu sprzedaży odpowiadają ci nabywcy, te ośrodki aukcyjne, organy lub organizacje producentów.
2. W przypadku gdy państwo członkowskie, na którego terytorium ma miejsce pierwsza sprzedaż, nie jest państwem członkowskim bandery danego statku łowczego, zapewnia ono, aby kopia dokumentu sprzedaży, po jego otrzymaniu, została przekazana drogą elektroniczną właściwym organom państwa członkowskiego bandery.
3. W przypadku gdy pierwsza sprzedaż produktów rybołówstwa nie ma miejsca w państwie członkowskim, w którym produkty zostały wyładowane, państwo członkowskie, na którego terytorium miała miejsce pierwsza sprzedaż, zapewnia, aby kopia dokumentu sprzedaży, po jego otrzymaniu, została przekazana drogą elektroniczną właściwym organom państw członkowskich, w których przedmiotowe produkty zostały wyładowane.

4. W przypadku gdy pierwsza sprzedaż ma miejsce poza Unią, kapitan unijnego statku łowczego lub przedstawiciel kapitana w ciągu 48 godzin od pierwszej sprzedaży przesyłają właściwemu organowi państwa członkowskiego bandery drogą elektroniczną kopię dokumentu sprzedaży lub jakiegokolwiek innego równoważnego dokumentu zawierającego te same informacje.
5. W przypadku gdy dokument sprzedaży nie odpowiada fakturze lub dokumentowi, który ją zastępuje, jak określono w art. 218 i 219 dyrektywy Rady 2006/112/WE*, dane państwo członkowskie przyjmuje niezbędne przepisy w celu zapewnienia, aby informacje o ilościach i cenie, bez podatku, za dostawy towarów kupującemu były identyczne z cenami podanymi na fakturze.
6. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć szczegółowe przepisy dotyczące:
 - a) rejestracji nabywców;
 - b) formatu dokumentów sprzedaży;
 - c) elektronicznego zapisu i elektronicznego przedkładania dokumentów sprzedaży.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

* Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).”;

59) uchyla się art. 63;

60) art. 64, 65 i 66 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 64

Treść dokumentów sprzedaży

1. Dokumenty sprzedaży, o których mowa w art. 62, mają niepowtarzalny numer identyfikacyjny i zawierają następujące dane:
 - a) niepowtarzalny numer identyfikacyjny rejsu połowowego;
 - b) numer CFR lub, w przypadku gdy numer ten nie jest dostępny, inny numer identyfikacyjny statku łowczego oraz nazwę statku łowczego;
 - c) port wyładunku lub miejsce wyładunku oraz data zakończenia wyładunku;
 - d) imię i nazwisko (nazwa) operatora lub kapitana statku łowczego oraz imię i nazwisko (nazwa) sprzedawcy, jeżeli jest to inna osoba;

- e) imię i nazwisko (nazwa) nabywcy oraz jego numer VAT, jego podatkowy numer identyfikacyjny lub inny niepowtarzalny identyfikator;
- f) kod alfa-3 FAO każdego gatunku i odpowiedni obszar geograficzny, w którym dokonano połowów;
- g) ilości każdego gatunku wyrażone jako masa produktu w podziale na postać produktu i stan przetwarzania lub, w stosownych przypadkach, liczba osobników;
- h) w przypadku wszystkich produktów objętych wspólnymi normami handlowymi – stosownie do przypadku – jednostkowa wielkość lub masa, kategoria wielkości, postać produktu oraz świeżość;
- i) w przypadku produktów rybołówstwa poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony – ilości w kilogramach wyrażone jako masa netto lub, w stosownych przypadkach, liczba osobników;
- j) imię i nazwisko (nazwa) lub numer identyfikacyjny operatora, o którym mowa w art. 60 ust. 5;
- k) miejsce i data sprzedaży;
- l) w miarę możliwości, numer referencyjny i data faktury oraz, w stosownych przypadkach, umowy sprzedaży;

- m) w stosownych przypadkach, odniesienie do deklaracji przejęcia, o której mowa w art. 66, lub do dokumentu przewozowego, o którym mowa w art. 68;
 - n) cena, bez podatku, i waluta;
 - o) w miarę dostępności, planowane wykorzystanie produktów rybołówstwa, takie jak spożycie przez ludzi lub wykorzystanie jako produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 w przypadku połowów bez statku dokument sprzedaży zawiera co najmniej następujące informacje:
- a) niepowtarzalny identyfikator w systemie, o którym mowa w art. 54d ust. 2 lit. a);
 - b) niepowtarzalny(-e) numer(y) identyfikacyjny(-e) rejsu połowowego;
 - c) informacje, o których mowa w ust. 1 lit. e), f), g), h), i), k), l), m), n) oraz o) niniejszego artykułu.

Artykuł 65

Zwolnienia z wymogów dotyczących dokumentów sprzedaży

Art. 62 i 64 nie mają zastosowania do konsumentów nabywających produkty rybołówstwa o masie nieprzekraczającej 10 kg dziennie, które nie są następnie sprzedawane, lecz wykorzystywane wyłącznie do spożycia prywatnego. W przypadku łososia atlantyckiego (*Salmo salar*) złowionego w Morzu Bałtyckim próg ten wynosi dwa osobniki na konsumenta dziennie.

Artykuł 66

Wypełnienie i przekazanie deklaracji przejęcia

1. W przypadku gdy produkty rybołówstwa są przeznaczone do sprzedaży na późniejszym etapie, operatorzy, którzy odpowiadają za przechowywanie produktów rybołówstwa wyladowanych w danym państwie członkowskim, zapisują informacje, o których mowa w ust. 4, w formie elektronicznej i w ciągu 24 godzin od wyladunku przekazują drogą elektroniczną właściwym organom państwa członkowskiego, na którego terytorium ma miejsce przejęcie, deklarację przejęcia zawierającą takie informacje. Operatorzy ci odpowiadają za dokładność deklaracji przejęcia.
2. W przypadku gdy państwo członkowskie, na którego terytorium ma miejsce przejęcie, nie jest państwem członkowskim bandery statku rybackiego, z którego wyladowano ryby, zapewnia ono, aby kopia deklaracji przejęcia, po jej otrzymaniu, została przekazana drogą elektroniczną właściwym organom państwa członkowskiego bandery.
3. W przypadku gdy przejęcie ma miejsce poza Unią, kapitan unijnego statku rybackiego lub przedstawiciel kapitana w ciągu 48 godzin od przejęcia przesyłają właściwemu organowi państwa członkowskiego bandery drogą elektroniczną kopię deklaracji przejęcia lub jakiegokolwiek innego równoważnego dokumentu zawierającego te same informacje.

4. Deklaracja przejęcia, o której mowa w ust. 1, ma niepowtarzalny numer identyfikacyjny i zawiera co najmniej następujące informacje:
- a) niepowtarzalny numer identyfikacyjny rejsu połowowego;
 - b) numer CFR lub, w przypadku gdy numer ten nie jest dostępny, inny numer identyfikacyjny statku łowczego oraz nazwę statku łowczego;
 - c) port wyładunku lub miejsce wyładunku oraz data zakończenia wyładunku;
 - d) imię i nazwisko (nazwę) operatora lub kapitana statku łowczego;
 - e) kod alfa-3 FAO każdego gatunku i odpowiedni obszar geograficzny, w którym dokonano połowów;
 - f) ilości każdego przechowywanego gatunku wyrażone w kilogramach masy produktu w podziale na postać produktu i stan przetwarzania lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników;
 - g) imię i nazwisko (nazwa) lub numer identyfikacyjny operatora, o którym mowa w art. 60 ust. 5;
 - h) nazwa i adres obiektu, w którym produkty są przechowywane, oraz jego niepowtarzalny identyfikator;

- i) w stosownych przypadkach, odniesienie do dokumentu przewozowego, o którym mowa w art. 68;
 - j) w przypadku produktów rybołówstwa poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony – ilości w kilogramach wyrażone jako masa netto lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników.
5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 4 w przypadku połowów bez statku deklaracja przejęcia zawiera co najmniej następujące informacje:
- a) niepowtarzalny identyfikator w systemie, o którym mowa w art. 54d ust. 2 lit. a);
 - b) niepowtarzalny(-e) numer(y) identyfikacyjny(-e) rejsu połowowego;
 - c) informacje, o których mowa w ust. 4 lit. e), f), h), i) oraz j) niniejszego artykułu.
6. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące formatu i przekazywania deklaracji przejęcia. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;
- 61) uchyla się art. 67;

62) art. 68 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 68

Przewóz produktów rybołówstwa oraz wypełnianie i przekazywanie dokumentu przewozowego

1. W przypadku gdy produkty rybołówstwa są przewożone przed ich pierwszą sprzedażą, w tym w przypadkach, o których mowa w art. 60 ust. 3 lit. c) i d), lub przed ich pierwszą sprzedażą w państwie trzecim, towarzyszy im dokument przewozowy wskazujący produkty rybołówstwa i przewożone ilości.
2. Przed rozpoczęciem przewozu, o którym mowa w ust. 1, przewoźnik przekazuje drogą elektroniczną dokument przewozowy właściwym organom państwa członkowskiego bandery, państwa członkowskiego wyładunku, państwa(państw) członkowskiego(-ch) tranzytu oraz państwa członkowskiego przeznaczenia produktów rybołówstwa, stosownie do przypadku.
3. Za dokładność dokumentu przewozowego odpowiada przewoźnik.
4. Dokument przewozowy, o którym mowa w ust. 1, ma niepowtarzalny numer identyfikacyjny i zawiera co najmniej następujące informacje:
 - a) docelowe miejsce(-a) i adresat(-ci) przesyłki(-łek) oraz identyfikacja pojazdu transportowego i przewoźnika;

- b) niepowtarzalny(-e) numer(y) identyfikacyjny(-e) rejsu połowowego;
- c) numer CFR lub, w przypadku gdy numer ten nie jest dostępny, inny numer identyfikacyjny statku łowczego oraz nazwę statku łowczego;
- d) kod alfa-3 FAO każdego gatunku i odpowiedni obszar geograficzny, w którym dokonano połowów;
- e) ilości każdego przewożonego gatunku wyrażone w kilogramach masy produktu w podziale na postać produktu i stan przetwarzania lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników oraz, w stosownych przypadkach, docelowe miejsca;
- f) w stosownych przypadkach – imię i nazwisko (nazwę) lub numer identyfikacyjny operatora, o którym mowa w art. 60 ust. 5;
- g) imię(-ona) i nazwisko(-a) (nazwa(-y)), niepowtarzalny(-e) identyfikator(y) i adres(-y) odbiorcy(-ów);
- h) miejsce i data oraz godzina załadunku towarów;
- i) w przypadku produktów rybołówstwa poniżej mającego zastosowanie minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony – ilości w kilogramach wyrażone jako masa netto lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników.

5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 4 w przypadku połowów bez statku dokument przewozowy zawiera co najmniej następujące informacje:
 - a) niepowtarzalny identyfikator w systemie, o którym mowa w art. 54d ust. 2 lit. a);
 - b) niepowtarzalny(-e) numer(y) identyfikacyjny(-e) rejsu połowowego;
 - c) informacje, o których mowa w ust. 4 lit. a), d), e), g), h) oraz i) niniejszego artykułu.
6. Właściwe organy państw członkowskich mogą zwolnić z obowiązku określonego w ust. 1 i 2, jeżeli produkty rybołówstwa są przewożone na terenie portu lub w odległości nie większej niż 25 km od miejsca wyładunku.
7. W przypadku gdy produkty rybołówstwa zadeklarowane w dokumencie sprzedaży jako sprzedane są przewożone do innego miejsca niż miejsce wyładunku, przewoźnik jest w stanie udowodnić, że sprzedaż rzeczywiście miała miejsce.
8. Państwa członkowskie mogą przewidzieć, że obowiązki i zadania przewoźnika na podstawie ust. 2, 3 i 7 mają zastosowanie do każdego innego operatora.

9. Dokument przewozowy, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, może zostać zastąpiony kopią deklaracji wyładunkowej, o której mowa w art. 23, lub każdym innym równoważnym dokumentem dotyczącym liczby przewożonych produktów rybołówstwa, pod warunkiem że dokument zastępujący dokument przewozowy zawiera te same informacje przewidziane w ust. 4 lub 5 niniejszego artykułu, stosownie do przypadku.
 10. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące formatu i przekazywania dokumentu przewozowego. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;
- 63) uchyla się tytuł V rozdział III;
 - 64) w art. 71 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:
 - „a) obserwację statków rybackich przez statki inspekcyjne, nadzorujące statki powietrzne lub inne środki nadzoru;”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli obserwacje lub wykrywanie dotyczą statku rybackiego innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, a informacje nie są zgodne z innymi informacjami, którymi dysponuje nadbrzeżne państwo członkowskie, i jeżeli to nadbrzeżne państwo członkowskie nie może podjąć dalszych działań, odnotowuje swoje ustalenia w sprawozdaniu z nadzoru, które przekazuje niezwłocznie, w miarę możliwości drogą elektroniczną, państwu członkowskiemu bandery lub danemu państwu trzeciemu. W przypadku statku państwa trzeciego sprawozdanie z nadzoru wysyła się również do Komisji lub do EFCA.”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić przepisy dotyczące formatu i treści sprawozdania z nadzoru. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;

65) w art. 73 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku gdy zgodnie z Traktatem ustanowiono unijny program obecności obserwatorów kontroli, obserwatorzy kontroli na pokładach statków rybackich wyznaczonych przez państwa członkowskie monitorują przestrzeganie przez statki rybackie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa. Wykonują oni wszystkie zadania w ramach programu obecności obserwatorów, w szczególności rejestrują działalność połowową statku oraz analizują odpowiednie dokumenty.

2. Obserwatorzy kontroli:

- a) mają kwalifikacje do wykonywania swoich zadań i przechodzą regularne szkolenia organizowane przez państwa członkowskie lub, w stosownych przypadkach, przez EFCA;
- b) są niezależni od właściciela, właściciela licencji, kapitana statku rybackiego i jakiegokolwiek członka załogi;
- c) nie mają żadnych ekonomicznych powiązań z operatorem;
- d) wykonują swoje zadania w sposób niedyskryminacyjny;
- e) są wyposażeni w dwukierunkowe urządzenie komunikacyjne niezależne od statku na morzu.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy obserwatorzy kontroli zauważą poważne naruszenie, w tym utrudnienie lub uniemożliwienie innym obserwatorom kontroli wykonywania obowiązków, informują oni o tym niezwłocznie właściwe organy państwa członkowskiego bandery.”;

c) ust. 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8. Wszystkie koszty związane z działalnością obserwatorów kontroli na podstawie niniejszego artykułu ponoszą państwa członkowskie bandery. Zgodnie z art. 39 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 państwa członkowskie mogą wymagać od operatorów statków rybackich pływających pod ich banderą działających w danym łowisku, aby wzięli udział w tych kosztach, bez uszczerbku dla ust. 2 lit. b).

9. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych dotyczących:

- a) metody stosowanej do identyfikacji statków do celów stosowania programu obecności obserwatorów kontroli;
- b) formatu i treści sprawozdań obserwatorów;
- c) systemu komunikacji dla obserwatorów kontroli;

- d) przepisów dotyczących bezpieczeństwa obserwatorów kontroli na statkach;
- e) środków w celu zapewnienia niezależności obserwatorów kontroli, w tym ustaleń dotyczących ich wynagradzania;
- f) obowiązków obserwatorów kontroli, w tym w przypadku wystąpienia podejrzenia poważnego naruszenia;
- g) minimalnych wymogów dotyczących kwalifikacji i szkolenia obserwatorów kontroli.”;

66) tytuł VII rozdział I otrzymuje brzmienie:

„Rozdział I

Przepisy ogólne

Artykuł 74

Przeprowadzanie inspekcji

1. Państwa członkowskie sporządzają i uaktualniają wykaz urzędników odpowiedzialnych za przeprowadzanie inspekcji.

2. Urzędnicy wykonują swoje obowiązki zgodnie z prawem unijnym. Przygotowują i przeprowadzają w sposób niedyskryminacyjny inspekcje na morzu, na wybrzeżach, w portach i w miejscach wylądunku, podczas przewozu, w obiektach przetwórstwa oraz w całym łańcuchu dostaw produktów rybołówstwa.
3. Urzędnicy sprawdzają zgodność działań przeprowadzanych przez operatorów i kapitanów z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa, w szczególności:
 - a) legalność produktów rybołówstwa zatrzymanych na pokładzie, przechowywanych, przewożonych, przeładowywanych, przenoszonych, wylądowywanych, przetwarzanych lub wprowadzanych do obrotu oraz dokładność związanej z nimi dokumentacji lub przekazów elektronicznych;
 - b) legalność narzędzi połowowych używanych do połowów gatunków docelowych i gatunków stanowiących przyłów oraz do zatrzymanych na pokładzie połowów, a także przestrzeganie innych mających zastosowanie środków technicznych dotyczących zachowania zasobów rybołówstwa i ochrony ekosystemów morskich;
 - c) obecność na pokładzie wyposażenia używanego do odzyskiwania narzędzi połowowych, o którym mowa w art. 48;
 - d) w stosownych przypadkach, plan sztauowania i oddzielne sztauowanie gatunków;
 - e) oznakowanie i identyfikację statków i narzędzi połowowych;

- f) informacje na temat silnika, o których mowa w art. 40;
 - g) stosowanie i funkcjonowanie systemów REM i innych elektronicznych urządzeń monitorujących, w stosownych przypadkach;
 - h) zgodność z przepisami dotyczącymi obserwatorów kontroli, w stosownych przypadkach.
4. Urzędnicy mogą badać wszystkie odpowiednie obszary, pokłady i pomieszczenia. Mogą również badać połowy, przetworzone lub nie, wszelkie narzędzia połowowe, wyposażenie, pojemniki i opakowania zawierające ryby lub produkty rybołówstwa oraz wszelkie istotne dokumenty lub przekazy elektroniczne, w stosunku do których stwierdzą konieczność sprawdzenia zgodności z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa. Mogą również przepytывать osoby, które mogą dysponować informacjami związanymi z przedmiotem inspekcji.
 5. Urzędnicy przechodzą szkolenia niezbędne do wykonywania swoich zadań.
 6. Urzędnicy przeprowadzają inspekcje w sposób powodujący jak najmniejsze zakłócenia lub niedogodności dla statku lub pojazdu transportowego i jego działalności oraz dla przechowywania, przetwarzania i wprowadzania połowów do obrotu. Unikają, w miarę możliwości, jakiegokolwiek pogorszenia jakości połowów w trakcie inspekcji.
 7. Właściwe organy państw członkowskich mają ustanowione procedury w celu zapewnienia, by wszelkie skargi dotyczące prowadzenia inspekcji zostały należycie wyjaśnione.

8. Jeżeli urzędnik przeprowadzający inspekcję ma powody, by sądzić, że statek rybacki prowadzi działalność połowową z wykorzystaniem pracy przymusowej, zgodnie z definicją zawartą w art. 2 Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) nr 29 dotyczącej pracy przymusowej, urzędnik ten powiadamia o tym wszelkie inne właściwe organy tego państwa członkowskiego.
9. Nadbrzeżne państwa członkowskie mogą – z zastrzeżeniem odpowiednich uzgodnień z państwem członkowskim bandery – zaprosić urzędników właściwych organów tego państwa członkowskiego do udziału w inspekcjach statków rybackich pływających pod banderą tego państwa członkowskiego w trakcie prowadzenia przez te statki działań na wodach tego nadbrzeżnego państwa członkowskiego lub dokonywania wyładunków w jego portach lub w jego miejscach wyładunku.
10. Państwa członkowskie przyjmują oparte na ryzyku podejście do wyboru celów inspekcji. W odniesieniu do połowów objętych szczegółowymi programami kontroli i inspekcji, o których mowa w art. 95, podejście to ustanawia się zgodnie ze zharmonizowaną metodą ustanowioną przez państwa członkowskie we współpracy z EFCA.
11. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez ustanowienie szczegółowych przepisów dotyczących przeprowadzania inspekcji. Przepisy te mogą dotyczyć:
 - a) upoważnienia i minimalnych norm w zakresie kwalifikacji urzędników odpowiedzialnych za prowadzenie inspekcji na morzu lub na lądzie;

- b) koordynacji kontroli, inspekcji oraz działań związanych z egzekwowaniem prawa między państwami członkowskimi;
- c) obowiązków urzędników upoważnionych do przeprowadzania inspekcji;
- d) przeprowadzania inspekcji na morzu i na lądzie.

Artykuł 75

Obowiązki operatora i kapitana

1. Operator i kapitan pomagają urzędnikom i współpracują z nimi przy wykonywaniu ich obowiązków związanych z inspekcjami. Ułatwiają bezpieczny dostęp do statku, w tym jego ładowni, pojazdów transportowych, pojemników lub pomieszczeń magazynowych, w których produkty rybołówstwa są przechowywane, przetwarzane lub wprowadzane do obrotu, lub obiektów, w których są przechowywane lub naprawiane narzędzia połowowe. Zapewniają bezpieczeństwo urzędników i nie utrudniają im wykonywania obowiązków, nie ingerują w nie ani nie próbują zastraszać urzędników.
2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez ustanawianie przepisów dotyczących nałożonych na operatorów i kapitanów obowiązków odnoszących się do inspekcji.

Artykuł 76

Sprawozdanie z inspekcji

1. Po każdej inspekcji urzędnicy sporządzają sprawozdanie z inspekcji i przekazują je swoim właściwym organom. Dane zawarte w tym sprawozdaniu są zapisywane i przesyłane drogą elektroniczną. W przypadku inspekcji statku rybackiego pływającego pod banderą innego państwa członkowskiego kopia sprawozdania z inspekcji jest przesyłana niezwłocznie do danego państwa członkowskiego bandery drogą elektroniczną.

W przypadku inspekcji statku rybackiego pływającego pod banderą państwa trzeciego kopia sprawozdania z inspekcji jest niezwłocznie przesyłana drogą elektroniczną do właściwych organów danego państwa trzeciego. W przypadku wykrycia poważnego naruszenia kopia sprawozdania z inspekcji jest również przesyłana Komisji.

W przypadku gdy inspekcja przeprowadzana jest na wodach lub w portach podlegających jurysdykcji państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie przeprowadzające inspekcję – zgodnie z niniejszym rozporządzeniem – lub na wodach lub w portach podlegających jurysdykcji państwa trzeciego – zgodnie z umowami międzynarodowymi, kopia sprawozdania z inspekcji jest niezwłocznie przesyłana do tego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego drogą elektroniczną.

2. O swoich ustaleniach z inspekcji urzędnicy informują operatora lub kapitana, którzy mają możliwość zgłoszenia uwag na temat inspekcji i jej ustaleń. Uwagi te uwzględnia się w sprawozdaniu z inspekcji. Urzędnicy odnotowują w dzienniku połowowym, że przeprowadzono inspekcję.
3. Kopię sprawozdania z inspekcji przesyła się operatorowi lub kapitanowi jak najszybciej, nie później jednak niż w ciągu piętnastu dni roboczych po zakończeniu inspekcji.
4. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące minimalnego formatu i treści sprawozdań z inspekcji oraz wypełniania i przekazywania sprawozdań z inspekcji. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

Artykuł 77

Dopuszczalność sprawozdań z inspekcji i z nadzoru

Sprawozdania z inspekcji i z nadzoru sporządzone przez inspektorów unijnych lub urzędników z innego państwa członkowskiego lub urzędników Komisji lub właściwe organy z państwa trzeciego stanowią dopuszczalny dowód w postępowaniu administracyjnym lub sądowym prowadzonym przez dowolne państwo członkowskie. Do celów ustalenia faktów sprawozdania z inspekcji i z nadzoru sporządzone przez inspektorów unijnych lub urzędników z innego państwa członkowskiego lub urzędników Komisji są traktowane na tych samych zasadach co sprawozdania z inspekcji i z nadzoru sporządzane przez państwa członkowskie.

Artykuł 78

Elektroniczna baza danych

1. Każde państwo członkowskie tworzy i aktualizuje elektroniczną bazę danych, w której umieszcza wszystkie sprawozdania z inspekcji i sprawozdania z nadzoru dotyczące operatorów mających siedzibę na ich terytorium oraz statków rybackich pływających pod ich banderą, które to sprawozdania zostały sporządzone przez urzędników z tego państwa członkowskiego, a także inne sprawozdania z inspekcji i sprawozdania z nadzoru sporządzone przez urzędników z tego państwa. Komisja i EFCA mają zdalny dostęp do baz danych państw członkowskich zgodnie z art. 110.
2. Każde państwo członkowskie przechowuje, w formacie elektronicznym, sprawozdania z inspekcji i sprawozdania z nadzoru dotyczące statków rybackich pływających pod jego banderą, sporządzone przez urzędników z państw trzecich.
3. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące funkcjonowania elektronicznej bazy danych. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

Artykuł 79

Inspektorzy unijni

1. Państwa członkowskie i Komisja przekazują EFCA wykaz urzędników, którzy mają zostać włączeni do wykazu inspektorów unijnych. EFCA przechowuje i aktualizuje wykaz inspektorów unijnych obejmujący urzędników państw członkowskich, urzędników Komisji i urzędników EFCA. EFCA udostępnia ten wykaz Komisji i państwom członkowskim.
2. Bez uszczerbku dla głównej odpowiedzialności nadbrzeżnego państwa członkowskiego inspektorzy unijni mogą przeprowadzać inspekcje zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na terytoriach państw członkowskich oraz na wodach Unii i na unijnych statkach rybackich poza wodami Unii. W przypadku inspekcji na terytorium państwa członkowskiego inspektorzy unijni, którzy nie zostali wyznaczeni przez to państwo członkowskie, mogą przeprowadzać takie inspekcje wyłącznie w obecności urzędnika wyznaczonego przez to państwo członkowskie odpowiedzialnego za inspekcję lub za zgodą tego państwa członkowskiego.
3. Inspektorzy unijni mogą zostać wyznaczeni do:
 - a) wdrażania indywidualnych programów kontroli i inspekcji, przyjętych zgodnie z art. 95;

- b) realizacji międzynarodowych programów kontroli rybołówstwa, w ramach których Unia jest zobowiązana do przeprowadzania kontroli.
4. Inspektorzy unijni mogą pomagać w szkoleniach związanych z kontrolą oraz inspekcją, w tym w działaniach szkoleniowych obejmujących urzędników z państw trzecich.
 5. W celu wywiązania się ze swoich zadań i z zastrzeżeniem ust. 6 inspektorzy unijni mają w takim samym zakresie i na tych samych warunkach co urzędnicy z państwa członkowskiego, w którym ma miejsce inspekcja, niezwłocznie dostęp do:
 - a) wszystkich obszarów na pokładzie unijnych statków rybackich i wszelkich innych statków prowadzących działalność połowową, obiektów publicznych lub miejsc i środków transportu; oraz
 - b) wszelkich odpowiednich informacji i dokumentów, które są potrzebne do wypełniania ich zadań, w szczególności do dzienników połowowych, licencji połowowych, certyfikacji mocy silnika, danych pochodzących z systemów REM, deklaracji wyładunkowych, świadectw połowowych, deklaracji przeładunkowych oraz dokumentów sprzedaży.
 6. Inspektorzy unijni poza terytorium swojego państwa członkowskiego pochodzenia lub poza wodami Unii podlegającymi zwierzchnictwu i jurysdykcji ich państwa członkowskiego pochodzenia nie mają żadnych uprawnień przysługujących policji lub organom ścigania.

7. Urzędnicy Komisji lub EFCA, którzy zostali wyznaczeni na inspektorów unijnych, nie mają żadnych uprawnień przysługujących policji lub organom ścigania.
8. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – ustanawia szczególne przepisy dotyczące:
 - a) zgłaszania EFCA wykazu inspektorów unijnych;
 - b) przyjęcia i utrzymania wykazu inspektorów unijnych;
 - c) zgłaszania wykazu inspektorów unijnych regionalnym organizacjom ds. zarządzania rybołówstwem;
 - d) uprawnień i obowiązków inspektorów unijnych;
 - e) sprawozdań inspektorów unijnych;
 - f) działań podejmowanych w następstwie sprawozdań inspektorów unijnych.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;

67) art. 80 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Państwo członkowskie może przeprowadzać inspekcje unijnych statków rybackich pływających pod jego banderą lub pod banderą innego państwa członkowskiego na wodach lub w portach w państwach trzecich zgodnie z umowami międzynarodowymi.”;

68) tytuł VII nagłówek rozdziału III otrzymuje brzmienie:

„Procedury w przypadku naruszenia przepisów”;

69) art. 82 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 82

Obowiązki urzędników w przypadku naruszenia przepisów

1. Jeżeli informacje zebrane podczas inspekcji lub wszelkie inne odpowiednie dane lub informacje pozwalają urzędnikowi sądzić, że miało miejsce naruszenie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, urzędnik ten:
 - a) odnotowuje wykryte naruszenie w sprawozdaniu z inspekcji;
 - b) podejmuje wszelkie niezbędne działania, aby zapewnić zabezpieczenie dowodów odnoszących się do takiego wykrytego naruszenia;

- c) niezwłocznie przekazuje sprawozdanie z inspekcji właściwemu organowi;
- d) informuje osobę fizyczną lub prawną podejrzaną o dopuszczenie się naruszenia lub która została przyłapana na dopuszczaniu się naruszenia, że naruszenie przepisów może skutkować nałożeniem kar oraz przyznaniem odpowiedniej liczby punktów zgodnie z art. 92. Zostaje to odnotowane w sprawozdaniu z inspekcji.

2. Urzędnicy mogą pozostać na pokładzie statku rybackiego do czasu podjęcia niezbędnych kroków w związku z dochodzeniem, o którym mowa w art. 85. To samo stosuje się odpowiednio do inspekcji przeprowadzanych w obiektach, w których produkty rybołówstwa lub akwakultury są wyładowywane, składowane, przetwarzane lub wprowadzane do obrotu, a także do inspekcji podczas przewozu tych produktów. W przypadku gdy kontrola jest przeprowadzana w odniesieniu do pojazdu używanego do przewozu produktów rybołówstwa lub akwakultury, pojazd ten nie może być dalej używany, dopóki nie zostaną podjęte niezbędne kroki w związku z dochodzeniem, o których mowa w art. 85.”;

70) uchyla się art. 84;

71) w tytule VII skreśla się następujące słowa:

„Rozdział IV

Postępowanie w sprawie naruszeń przepisów wykrytych podczas inspekcji”;

72) art. 85 i 86 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 85

Postępowanie

1. Bez uszczerbku dla art. 72, art. 83 ust. 2 i art. 86 właściwe organy państw członkowskich przyjmują odpowiednie środki zgodnie z tytułem VIII i natychmiast przeprowadzają dochodzenie, w przypadku gdy w trakcie inspekcji przeprowadzanej przez urzędników z tego państwa członkowskiego, urzędników z innych państw członkowskich, inspektorów unijnych lub urzędników z państw trzecich wykryto jakiegokolwiek naruszenie lub w przypadku gdy jakiegokolwiek istotne dane lub informacje pozwalają właściwym organom państw członkowskich sądzić, że miało miejsce naruszenie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa.
2. W przypadku poważnego naruszenia państwa członkowskie wprowadzają odpowiednie natychmiastowe środki zgodnie z art. 91.

Artykuł 86

Przekazanie postępowania

1. Państwo członkowskie na terytorium lub wodach, na których wykryto naruszenie przepisów, może przekazać postępowanie związane z tym naruszeniem właściwym organom państwa członkowskiego bandery lub państwa członkowskiego, którego obywatelem jest osoba podejrzewana o dopuszczenie się naruszenia przepisów, w porozumieniu z tym państwem członkowskim i pod warunkiem że w wyniku przekazania istnieją większe szanse na osiągnięcie skutku, o którym mowa w art. 89a ust. 2.
2. Państwo członkowskie bandery może przekazać postępowanie związane z danym naruszeniem przepisów właściwym organom państwa członkowskiego, które wykryło to naruszenie, w porozumieniu z tym państwem członkowskim i pod warunkiem że w wyniku przekazania istnieją większe szanse na osiągnięcie skutku, o którym mowa w art. 89a ust. 2.”;

73) uchyła się art. 87;

74) art. 88 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 88

*Środki naprawcze w przypadku braku postępowania ze strony państwa członkowskiego
wyładunku lub przeładunku*

1. Jeżeli państwo członkowskie wyładunku lub przeładunku nie jest państwem członkowskim bandery, a jego właściwe organy nie podejmą odpowiednich działań przeciw osobom fizycznym lub prawnym odpowiedzialnym za naruszenia przepisów lub nie przekażą postępowania zgodnie z art. 86, ilości ryb złowionych, odrzuconych, wyładowanych lub przeładowanych z naruszeniem przepisów wspólnej polityki rybołówstwa mogą zostać wliczone do kwoty państwa członkowskiego wyładunku lub przeładunku.
2. Komisja po konsultacji z zainteresowanymi państwami członkowskimi podejmuje – w drodze aktów wykonawczych – decyzję dotyczącą ilości ryb, które mają zostać wliczone do kwoty państwa członkowskiego wyładunku lub przeładunku.
3. Jeżeli państwo członkowskie wyładunku lub przeładunku nie dysponuje już odpowiednią kwotą, zastosowanie ma art. 37. W tym celu ilości ryb złowionych, odrzuconych, wyładowanych lub przeładowanych z naruszeniem przepisów wspólnej polityki rybołówstwa uznaje się za odpowiednik poniesionej przez państwo członkowskie bandery wielkości szkody, o której mowa w wymienionym artykule.”;

75) tytuł VIII otrzymuje brzmienie:

**„TYTUŁ VIII
EGZEKWOWANIE**

Artykuł 89

Środki i kary służące zapewnieniu przestrzegania przepisów

1. Państwa członkowskie zgodnie ze swoim prawem krajowym i przepisami niniejszego rozporządzenia ustanawiają przepisy dotyczące środków i kar w odniesieniu do osoby fizycznej, która dopuściła się naruszenia przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, lub osoby prawnej odpowiedzialnej za naruszenie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, i systematycznie:
 - a) inicjują postępowanie zgodnie z art. 85;
 - b) przyjmują odpowiednie środki w przypadku wykrycia naruszenia; oraz
 - c) stosują kary na podstawie niniejszego tytułu wobec osób fizycznych lub prawnych, które dopuściły się naruszenia przepisów wspólnej polityki rybołówstwa lub są za nie odpowiedzialne.

2. Właściwe organy państwa członkowskiego sprawującego jurysdykcję w przypadku naruszenia przepisów niezwłocznie i zgodnie ze swoim prawem krajowym powiadamiają państwo członkowskie bandery, państwo członkowskie, którego obywatelem jest sprawca naruszenia, lub każde inne państwo członkowskie istotne ze względu na postępowanie administracyjne lub karne o takim postępowaniu lub innych środkach przyjętych na podstawie niniejszego tytułu.
3. Państwa członkowskie do dnia ... [27 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] powiadamiają Komisję o krajowych przepisach, o których mowa w ust. 1, oraz informują ją niezwłocznie o wszelkich późniejszych zmianach mających wpływ na te przepisy.

Artykuł 89a

Kary

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby osoba fizyczna, która dopuściła się naruszenia przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, lub osoba prawna odpowiedzialna za naruszenie tych przepisów podlegała skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym karom administracyjnym. Państwa członkowskie mogą również – lub na zasadzie alternatywy – stosować skuteczne, proporcjonalne i odstraszające sankcje karne.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby łączny poziom kar i kar dodatkowych stosowanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i odpowiednimi przepisami prawa krajowego był proporcjonalny do wagi naruszeń i odpowiednio surowy, by skutecznie przeciwdziałać dalszym naruszeniom i pozbawiać podmioty, które są odpowiedzialne za naruszenia, korzyści ekonomicznych uzyskanych lub spodziewanych w wyniku dopuszczenia się tego naruszenia, bez uszczerbku dla uznanego prawa do wykonywania zawodu. W tym celu uwzględnia się natychmiastowe środki egzekwowania przyjmowane na podstawie art. 91.
3. Określając te kary, państwa członkowskie uwzględniają w szczególności wagę, charakter i zakres naruszenia, w tym uszczerbek lub poziom szkody w zasobach rybnych oraz w danym środowisku morskim, czas jego trwania lub powtarzalność oraz nagromadzenie równoległych naruszeń. Państwa członkowskie mogą również wziąć pod uwagę sytuację ekonomiczną sprawcy w celu zapewnienia odstraszającego charakteru tych kar.
4. Państwa członkowskie mogą stosować system, zgodnie z którym kara finansowa jest proporcjonalna do obrotów osoby prawnej lub do osiągniętej lub oczekiwanej korzyści gospodarczej z danego naruszenia.

Artykuł 90

Poważne naruszenia

1. Do celów niniejszego rozporządzenia »poważne naruszenie« oznacza jedno z naruszeń wymienionych w ust. 2 lub uznane za poważne na podstawie ust. 3.
2. Za poważne naruszenie uznaje się każde z następujących działań:
 - a) prowadzenie połowów bez ważnej licencji, upoważnienia lub pozwolenia wydanych przez państwo bandery lub odpowiednie państwo nadbrzeżne;
 - b) fałszowanie lub zatajanie oznakowań, oznaczeń identyfikacyjnych lub rejestracji statku rybackiego;
 - c) ukrywanie dowodów związanych z dochodzeniem, manipulowanie nimi lub ich usuwanie;
 - d) utrudnianie pracy urzędnikom lub obserwatorom przy wykonywaniu ich obowiązków;
 - e) dokonywanie przeładunku bez wymaganego zezwolenia lub w przypadku, gdy jest to zakazane;
 - f) prowadzenie operacji przekazywania lub umieszczania w sadzach, w szczególności o czym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2053*, z naruszeniem przepisów wspólnej polityki rybołówstwa;

- g) dokonywanie przeładunku ze statków ujętych w wykazie statków NNN prowadzonym przez Unię lub przez regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem, o której mowa w art. 29 i 30 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008, jak również dokonywanie przeładunku na takie statki lub prowadzenie z nimi operacji przekazywania, uczestnictwo we wspólnych operacjach połowowych z takimi statkami, udzielanie im wsparcia lub ich zaopatrywanie;
- h) uczestnictwo, w tym jako beneficjent rzeczywisty określony w art. 3 pkt 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849**, w prowadzeniu operacji przez statek ujęty w wykazie statków NNN prowadzonym przez Unię lub przez regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem, o której mowa w art. 29 i 30 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008, w zarządzaniu takim statkiem i we własności tego statku lub świadczenie usług, w tym logistycznych, ubezpieczeniowych i innych usług finansowych, na rzecz operatorów związanych z takim statkiem;
- i) prowadzenie działalności połowowej z naruszeniem przepisów mających zastosowanie na obszarze ograniczonych połowów;
- j) połowy, odłów, zatrzymywanie na pokładzie, przeładunek, wyładunek, przechowywanie, sprzedaż, wystawianie lub oferowanie do sprzedaży gatunków, w odniesieniu do których takie działania są zakazane, z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 10 i 11 rozporządzenia (UE) 2019/1241;

- k) prowadzenie działalności połowowej z udziałem gatunków objętych limitami połowowymi, w odniesieniu do których operator nie dysponuje kwotą lub nie ma dostępu do kwoty państwa członkowskiego bandery, gatunków, w odniesieniu do których kwota została wyczerpana, lub gatunków objętych moratorium na połowy, tymczasowym zakazem lub okresem zamkniętym, z wyjątkiem przypadkowych połowów, chyba że działalność stanowi poważne naruszenie na podstawie lit. j);
- l) kierowanie statkiem rybackim niemającym przynależności państwowej, a zatem – zgodnie z prawem międzynarodowym – statkiem bez bandery, zarządzanie takim statkiem lub jego posiadanie;
- m) stosowanie zakazanych narzędzi połowowych lub metod, o których mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) 2019/1241 lub we wszelkich innych równoważnych przepisach wspólnej polityki rybołówstwa;
- n) fałszowanie dokumentów, informacji lub danych, zapisanych na papierze lub przechowywanych w formie elektronicznej, o których mowa w przepisach wspólnej polityki rybołówstwa;
- o) manipulowanie przy silniku lub urządzeniu do monitorowania ciągłej mocy silnika mające na celu zwiększenie mocy statku ponad maksymalną ciągłą moc silnika zgodną z certyfikatem silnika;
- p) prowadzenie działalności połowowej z wykorzystaniem pracy przymusowej, zgodnie z definicją zawartą w art. 2 Konwencji MOP nr 29 dotyczącej pracy przymusowej.

3. Za poważne naruszenie uznaje się następujące działania, w przypadku gdy właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego ustali, że spełnione jest co najmniej jedno z kryteriów określonych w załączniku IV:
- a) wykorzystanie sfalszowanych lub nieważnych dokumentów, informacji lub danych, zapisanych na papierze lub przechowywanych w formie elektronicznej, o których mowa w przepisach wspólnej polityki rybołówstwa;
 - b) niedopełnienie obowiązków dokładnego zapisywania, przechowywania i przekazywania danych związanych z działalnością połowową, w tym danych przekazywanych za pośrednictwem systemu monitorowania statków, a także danych dotyczących uprzednich powiadomień, deklaracji połowowych, deklaracji przeładunkowych, dzienników połowowych, deklaracji wyładunkowych, rejestrów ważenia, deklaracji przejęcia, dokumentów przewozowych lub dokumentów sprzedaży zgodnie z wymogami przepisów wspólnej polityki rybołówstwa z wyjątkiem obowiązków odnoszących się do marginesu tolerancji, o którym mowa w lit. c);
 - c) niedopełnienie obowiązku dokładnego zapisu szacunkowych ilości w granicach dopuszczalnego marginesu tolerancji, zgodnie z art. 14 ust. 3 i 4 oraz art. 21 ust. 3 niniejszego rozporządzenia oraz art. 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139***;

- d) niedopełnienie obowiązków dotyczących właściwości lub stosowania narzędzi połowowych, dźwiękowych urządzeń odstrasżających, selektywności lub urządzeń do sztucznej koncentracji ryb, w szczególności w odniesieniu do oznaczeń i identyfikacji, obszarów, głębokości, okresów, liczby narzędzi i rozmiaru oczek sieci, lub urządzeń sortujących, separatora wody lub przetwarzania lub nieprzestrzeganie środków w zakresie ograniczania przypadkowych połowów gatunków wrażliwych zgodnie z wymogami przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, chyba że działanie stanowi poważne naruszenie na podstawie ust. 2;
- e) niedopełnienie obowiązku wyciągnięcia i zatrzymania na pokładzie statku rybackiego, również w związku z powodowaniem wyślizgiwania się, lub niedopełnienie obowiązku wyładunku lub, w stosownych przypadkach, przeladunku lub przekazania gatunków objętych obowiązkiem wyładunku, w tym połowów o rozmiarze mniejszym niż minimalny rozmiar do celów ochrony, będące naruszeniem przepisów wspólnej polityki rybołówstwa mających zastosowanie do połowów lub obszarów połowowych;
- f) prowadzenie działalności połowowej na obszarze regionalnej organizacji ds. zarządzania rybołówstwem w sposób niezgodny z mającymi zastosowanie środkami ochrony i zarządzania tej organizacji lub z ich naruszeniem, chyba że działalność ta stanowi poważne naruszenie na podstawie ust. 2 lub na podstawie innych liter niniejszego ustępu;
- g) udostępnianie na rynku produktów rybołówstwa lub akwakultury z naruszeniem przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, chyba że działalność ta stanowi poważne naruszenie na podstawie ust. 2 lub innych liter niniejszego ustępu;

- h) prowadzenie rekreacyjnej działalności połowowej z naruszeniem przepisów wspólnej polityki rybołówstwa lub sprzedawanie produktów rybołówstwa pochodzących z połowów rekreacyjnych;
- i) dopuszczenie się wielokrotnych naruszeń przepisów wspólnej polityki rybołówstwa;
- j) prowadzenie któregokolwiek z działań, o których mowa w ust. 2 lit. g), w odniesieniu do statku prowadzącego połowy NNN w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1005/2008, ale niewymienionego w wykazie statków NNN prowadzonym przez Unię lub regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem;
- k) wykorzystywanie mocy silnika przekraczającej maksymalną ciągłą moc silnika certyfikowaną i zarejestrowaną w rejestrze floty rybackiej państwa członkowskiego;
- l) wyładunki w portach państw trzecich bez uprzedniego powiadomienia, o którym mowa w art. 19a;
- m) prowadzenie działalności gospodarczej bezpośrednio związanej z połowami NNN, w tym handel produktami rybołówstwa pochodzącymi z połowów NNN, przywóz takich produktów, ich wywóz, przetwarzanie i wprowadzanie takich produktów do obrotu;
- n) nielegalne zbycie narzędzi połowowych lub narzędzi na morzu ze statku rybackiego.

4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych w celu zmiany kryteriów określonych w załączniku IV, w przypadku gdy istnieją wyraźne przesłanki wskazujące, że jest to konieczne do zapewnienia skutecznego i proporcjonalnego egzekwowania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa przez państwa członkowskie i między nimi. Uwzględnia ono w szczególności porady grupy ekspertów ds. zgodności, o której mowa w art. 37 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, lub ustalenia zawarte w sprawozdaniu sporządzonym przez Komisję na podstawie art. 118 ust. 2 niniejszego rozporządzenia. Wszelkie takie zmiany nie mogą wprowadzać żadnych nowych kryteriów i uchylają kryteria jedynie w wyjątkowych przypadkach.

Artykuł 91

Natychmiastowe środki wykonawcze w przypadku poważnych naruszeń przepisów

1. W przypadku gdy jakiegokolwiek istotne dane lub informacje pozwalają właściwym organom państw członkowskich sądzić, że osoba fizyczna dopuściła się poważnego naruszenia lub osoba prawna jest odpowiedzialna za poważne naruszenie, lub w przypadku gdy osoba fizyczna została przyłapana na dopuszczaniu się poważnego naruszenia, państwa członkowskie, oprócz dochodzenia w sprawie naruszenia zgodnie z przepisami art. 85, zgodnie ze swoim prawem krajowym, niezwłocznie przyjmują odpowiednie i natychmiastowe środki, takie jak:
 - a) zarządzenie zaprzestania działalności połowowej;
 - b) skierowanie statku rybackiego do portu;

- c) skierowanie pojazdu transportowego w inne miejsce w celu przeprowadzenia inspekcji;
 - d) zarządzenie wniesienia zabezpieczenia;
 - e) zajęcie statku rybackiego, pojazdu transportowego, narzędzi połowowych, połowów lub produktów rybołówstwa lub zysków osiągniętych ze sprzedaży połowów lub produktów rybołówstwa;
 - f) ograniczenie lub zakaz wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa;
 - g) czasowe unieruchomienie danego statku rybackiego lub pojazdu transportowego;
 - h) zawieszenie upoważnienia do połowów;
 - i) zarządzenie tymczasowego zaprzestania działalności gospodarczej.
2. Charakter natychmiastowych środków, o których mowa w ust. 1, ma zapobiegać dalszemu dopuszczaniu się danego wykrytego poważnego naruszenia, umożliwić podjęcie wszelkich niezbędnych działań w celu zapewnienia zabezpieczenia dowodów odnoszących się do takiego naruszenia oraz pozwolić właściwym organom na ukończenie dochodzenia.

3. Zainteresowane państwo członkowskie informuje państwo bandery – natychmiast i zgodnie ze swoim ustawodawstwem krajowym – o środkach, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 91a

Kary w przypadku poważnych naruszeń przepisów

1. Bez uszczerbku dla innych kar stosowanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i prawem krajowym państwa członkowskie zapewniają, aby poważne naruszenie, które doprowadziło do uzyskania produktów rybołówstwa lub akwakultury, podlegało administracyjnym karom finansowym w minimalnej wysokości równej co najmniej wartości produktów rybołówstwa lub akwakultury uzyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia i w maksymalnej wysokości równej co najmniej pięciokrotności wartości produktów rybołówstwa lub akwakultury uzyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia.
2. W przypadku powtarzającego się w ramach trzyletniego okresu poważnego naruszenia, które doprowadziło do uzyskania produktów rybołówstwa lub akwakultury, państwa członkowskie zapewniają, aby poważne naruszenie podlegało administracyjnym karom finansowym w minimalnej wysokości równej co najmniej dwukrotności wartości produktów rybołówstwa lub akwakultury uzyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia i w maksymalnej wysokości równej co najmniej ośmiokrotności wartości produktów rybołówstwa lub akwakultury uzyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia.

3. Niezależnie od ust. 1 i 2 państwa członkowskie mogą w swoim krajowym systemie prawnym zamiast minimalnych kar administracyjnych ustanowić standardowe stawki administracyjnych kar finansowych.

Minimalne stawki standardowe nie mogą być niższe od średniej wartości produktów rybołówstwa lub akwakultury uzyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia. W przypadku powtarzającego się poważnego naruszenia, o którym mowa w ust. 2, minimalne stawki standardowe nie mogą być niższe niż dwukrotność tej średniej wartości.

Państwa członkowskie ustanawiające takie stawki standardowe mogą zezwolić sądom lub właściwym organom na odstępianie od tych stawek standardowych, w razie potrzeby, aby kary były skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające, oraz na nakładanie administracyjnych kar finansowych w maksymalnej wysokości równej co najmniej pięciokrotności wartości produktów rybołówstwa lub akwakultury uzyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia lub, w przypadku powtarzającego się poważnego naruszenia, o którym mowa w ust. 2, równej co najmniej ośmiokrotności tej wartości.

4. Minimalny poziom lub standardowa stawka administracyjnych kar finansowych ustanowione w ust. 1, 2 i 3 pozostają bez uszczerbku dla stosowania wszelkich przepisów dotyczących okoliczności łagodzących i innych czynników przewidzianych w prawie krajowym przy podejmowaniu decyzji o karach, które mają być stosowane w każdym indywidualnym przypadku.

5. Przy obliczaniu wartości produktów rybołówstwa lub akwakultury uzyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia państwa członkowskie uwzględniają ceny krajowe pierwszej sprzedaży, ceny określone na głównych rynkach międzynarodowych właściwe dla danego gatunku i łowiska lub ceny podane na platformie Europejskiego Centrum Monitorowania Rynku Produktów Rybołówstwa i Akwakultury (EUMOFA) obowiązujące w czasie, kiedy dane naruszenie zostało popełnione.
6. W przypadku gdy poważne naruszenie nie doprowadziło do uzyskania produktów rybołówstwa lub akwakultury, państwa członkowskie ustalają zgodnie z art. 89a administracyjne kary finansowe na poziomie zapewniającym, by były one skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.
7. Państwa członkowskie mogą również – lub na zasadzie alternatywy – stosować skuteczne, proporcjonalne i odstraszające sankcje karne, zapewniając jednocześnie, aby miały one skutek równoważny administracyjnym karom finansowym, o których mowa w niniejszym artykule.

Artykuł 91b

Kary dodatkowe

1. Karom przewidzianym w art. 89, 89a i 91a mogą towarzyszyć inne kary, w szczególności:
 - a) unieruchomienie statku(-ów) rybackiego(-ch) lub pojazdu(-ów) transportowego(-ych) biorącego(-ych) udział w naruszeniu;

- b) konfiskata statku(-ów), pojazdu(-ów) transportowego(-ych), zakazanych narzędzi połowowych, połowów lub produktów rybołówstwa;
- c) zawieszenie lub cofnięcie licencji połowowej lub upoważnienia do połowów;
- d) ograniczenie lub odebranie praw połowowych;
- e) odebranie prawa do uzyskania nowych praw połowowych;
- f) zakaz korzystania z pomocy publicznej lub dotacji;
- g) zawieszenie lub cofnięcie statusu zatwierdzonego podmiotu gospodarczego przyznanego na podstawie art. 16 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008;
- h) usunięcie statku rybackiego z krajowego rejestru;
- i) zawieszenie lub zaprzestanie całości lub części działalności gospodarczej operatora związanej ze wspólną polityką rybołówstwa;
- j) zawieszenie lub cofnięcie zezwolenia na prowadzenie działalności handlowej dotyczącej produktów rybołówstwa i akwakultury.

2. Państwa członkowskie określają czas trwania kar, o których mowa w ust. 1, zgodnie z prawem krajowym.
3. Gdy statek podlega unieruchomieniu na podstawie ust. 1 lit. a) zgodnie z decyzją państwa członkowskiego bandery lub gdy jego upoważnienie do połowów zostaje zawieszona lub cofnięte zgodnie z ust. 1 lit. c), państwo członkowskie bandery zawiesza jego licencję połowową na ten sam okres lub cofa ją.

Artykuł 92

System punktów za poważne naruszenia przepisów

1. Państwa członkowskie stosują system punktów za poważne naruszenia, o których mowa w art. 90, z wyjątkiem poważnych naruszeń, które nie mają zastosowania do właściciela licencji połowowej lub kapitana.
2. Gdy osoba fizyczna dopuściła się poważnego naruszenia lub osoba prawna została uznana za odpowiedzialną za takie naruszenie, właścicielowi licencji połowowej danego statku rybackiego zostaje przydzielona odpowiednia liczba punktów wyliczona zgodnie z załącznikiem III.

3. Przepisane punkty są przenoszone na każdego przyszłego właściciela licencji połowowej dla danego statku łowczego w przypadku sprzedaży statku lub licencji, przekazania ich lub jakiegokolwiek innej zmiany ich właściciela po dacie popełnienia naruszenia, w tym do innego państwa członkowskiego.
4. Państwa członkowskie ustanawiają również system punktów, w którym kapitanowi statku, w wyniku poważnego naruszenia związanego z tym statkiem i popełnionego w okresie jego dowodzenia, przypisuje się zgodnie z załącznikiem III taką samą liczbę punktów co właścicielowi licencji połowowej. W przypadku gdy kapitan statku nie jest obywatelem państwa członkowskiego bandery, państwo członkowskie bandery powiadamia o liczbie punktów przypisanych kapitanowi państwo członkowskie, którego obywatelem jest kapitan, lub, w przypadku obywateli państw trzecich, dane zainteresowane państwo.
5. Gdy w odniesieniu do tej samej osoby fizycznej lub prawnej będącej właścicielem licencji połowowej lub do kapitana wykryto co najmniej dwa poważne naruszenia przepisów w trakcie jednej inspekcji, liczba punktów przypisanych zgodnie z ust. 2 wynosi maksymalnie 12 punktów za wszystkie te naruszenia.

6. Gdy całkowita liczba punktów wynosi co najmniej 18, licencja połowowa lub prawo do dowodzenia statkiem rybackim jako kapitan zostają automatycznie zawieszane na okres co najmniej dwóch miesięcy. Okres ten wynosi: cztery miesiące, jeżeli zawieszenie występuje po raz drugi, a liczba punktów wynosi co najmniej 36; osiem miesięcy, jeżeli zawieszenie występuje po raz trzeci, a liczba punktów wynosi co najmniej 54; oraz rok, jeżeli zawieszenie występuje po raz czwarty, a liczba punktów wynosi co najmniej 72. W przypadku gdy do zawieszenia doszło po raz piąty, a liczba punktów wynosi co najmniej 90, licencję połowową i prawo dowodzenia statkiem rybackim jako kapitan wycofuje się, a statek rybacki nie jest wykorzystywany do komercyjnej eksploatacji żywych zasobów morza.
7. Państwa członkowskie zapewniają, aby osoba fizyczna, wobec której nastąpiło zawieszenie lub cofnięcie prawa do dowodzenia statkiem rybackim na podstawie ust. 6, nie mogła prowadzić działalności jako kapitan na pokładzie statku rybackiego pływającego pod ich banderą. W przypadku zawieszenia prawa do dowodzenia niniejszy ustęp stosuje się wyłącznie przez okres zawieszenia.
8. Jeżeli właściciel licencji połowowej lub kapitan nie dopuści się poważnego naruszenia przepisów w okresie trzech lat od daty popełnienia ostatniego poważnego potwierdzonego naruszenia, anuluje się wszystkie punkty.

9. W przypadku gdy państwo członkowskie inne niż państwo członkowskie bandery stwierdziło na podstawie swojego prawa krajowego, że w ramach jego jurysdykcji dokonano poważnego naruszenia, powiadamia o tym państwo członkowskie bandery, by ustaliło i przydzieliło liczbę punktów zgodnie z załącznikiem III.
10. Państwa członkowskie wyznaczają właściwe organy krajowe odpowiedzialne za utworzenie systemu przypisywania punktów za poważne naruszenia przepisów, przydzielanie odpowiedniej liczby punktów właścicielowi licencji połowowej i kapitanowi oraz przenoszenie punktów zgodnie z ust. 3.
11. Państwa członkowskie zapewniają, aby sposób prowadzenia postępowań krajowych nie powodował nieefektywności systemu punktów.
12. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez określenie przepisów dotyczących:
 - a) działań następczych w związku z zawieszeniem i cofnięciem na stałe licencji połowowej lub prawa do prowadzenia działalności połowowej jako kapitan;
 - b) środków przyjętych w przypadku nielegalnych połowów w okresie zawieszenia lub po cofnięciu na stałe licencji połowowej lub prawa do prowadzenia działalności połowowej jako kapitan;

- c) warunków uzasadniających anulowanie punktów;
 - d) rejestracji kapitanów upoważnionych do prowadzenia działalności połowowej oraz zapisu punktów przypisanych kapitanom.
13. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – ustanawia szczegółowe przepisy dotyczące:
- a) powiadomień o decyzjach dotyczących przypisania punktów;
 - b) przeniesienia punktów zgodnie z ust. 3;
 - c) skreślenia z odpowiednich wykazów licencji połowowych lub pozbawienia prawa do dowodzenia statkiem rybackim jako kapitan w odniesieniu do osoby odpowiedzialnej za poważne naruszenia;
 - d) obowiązku przekazywania informacji o ustanowionym przez państwa członkowskie systemie punktów dla kapitanów statków rybackich.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

Artykuł 92a

Odpowiedzialność osób prawnych

1. Osoby prawne są pociągane do odpowiedzialności z tytułu poważnych naruszeń, w przypadku gdy takich naruszeń dopuściła się w ich interesie jakakolwiek osoba fizyczna zajmująca istotne stanowisko w strukturach tej osoby prawnej, działając samodzielnie albo jako członek organu zainteresowanej osoby prawnej w oparciu o którykolwiek z poniższych elementów:
 - a) prawo reprezentowania osoby prawnej;
 - b) uprawnienia do podejmowania decyzji w imieniu osoby prawnej; lub
 - c) uprawnienia kontrolne w imieniu osoby prawnej.
2. Osoba prawna może także zostać pociągnięta do odpowiedzialności, w przypadku gdy brak nadzoru lub kontroli ze strony osoby fizycznej, o której mowa w ust. 1, umożliwił popełnienie w interesie tej osoby prawnej poważnego naruszenia przez osobę fizyczną działającą pod jej zwierzchnictwem.
3. Odpowiedzialność osób prawnych nie wyklucza możliwości wszczęcia postępowania przeciwko osobom fizycznym z tytułu popełnienia przez nie naruszenia, pomocnictwa w tym czynie lub podżegania do niego.

Artykuł 92b

Obowiązek powiadomienia o ostatecznym orzeczeniu

1. Właściwe organy państwa członkowskiego sprawującego jurysdykcję w odniesieniu do danego naruszenia niezwłocznie i zgodnie z procedurami mającymi zastosowanie na mocy prawa krajowego powiadamiają państwo bandery, państwo, którego obywatelem jest osoba fizyczna, która dopuściła się naruszenia, lub w którym osoba prawna uznana za odpowiedzialną za naruszenie ma siedzibę, oraz, w stosownych przypadkach, państwo nadbrzeżne, państwo portu lub państwo, w którym odbywa się przetwarzanie, o wszelkich ostatecznych orzeczeniach odnoszących się do takiego naruszenia.

W przypadku wykrycia na wodach unijnych lub w portach Unii poważnych naruszeń w odniesieniu do statków rybackich pływających pod banderą państwa trzeciego właściwe organy danego państwa członkowskiego niezwłocznie powiadamiają również Komisję o każdym ostatecznym orzeczeniu dotyczącym takich naruszeń.

2. W przypadku powiadomienia przez państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, państwo członkowskie bandery przypisuje odpowiednią liczbę punktów właścicielowi licencji połowowej i kapitanowi danego statku rybackiego.

Artykuł 93

Krajowe rejestry naruszeń przepisów

1. Państwa członkowskie zapisują w rejestrze krajowym wszystkie potwierdzone naruszenia przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, popełnione przez statki rybackie pływające pod ich banderą lub przez ich obywateli oraz przez statki rybackie pływające pod banderą państwa trzeciego lub przez obywateli państw trzecich, w przypadku gdy naruszenia te zostały popełnione na wodach znajdujących się pod ich jurysdykcją lub na ich terytorium; zapisują również wszystkie wydane decyzje i nałożone kary oraz przypisaną im liczbę punktów. Naruszenia popełnione przez statki rybackie pływające pod ich banderą lub przez ich obywateli, będące przedmiotem sprawy o naruszenie przepisów w innych państwach członkowskich, są również zapisywane przez państwa członkowskie w ich krajowych rejestrach naruszeń przepisów po otrzymaniu powiadomienia o ostatecznym orzeczeniu wydanym przez państwo członkowskie sprawujące jurysdykcję na podstawie art. 92b.
2. Przy podejmowaniu działań następczych w sprawie naruszenia przepisów wspólnej polityki rybołówstwa państwo członkowskie może zwrócić się do innych państw członkowskich o dostarczenie informacji zawartych w ich krajowych rejestrach na temat statków rybackich i osób podejrzewanych przez wnioskujące państwo członkowskie o popełnienie danego naruszenia przepisów lub ujętych na gorącym uczynku przy popełnianiu danego naruszenia.

3. Gdy państwo członkowskie zwraca się do innego państwa członkowskiego o udzielenie informacji związanych z naruszeniem przepisów, to drugie państwo członkowskie udziela niezwłocznie odpowiednich informacji na temat odnośnych statków rybackich oraz osób fizycznych lub prawnych biorących udział w naruszeniu przepisów.
4. Dane zawarte w krajowym rejestrze naruszeń przepisów przechowywane są do celów niniejszego rozporządzenia tak długo jak to konieczne, jednak w każdym przypadku przez co najmniej pięć lat kalendarzowych, licząc od roku następującego po roku, w którym informacja została zapisana.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2053 z dnia 13 września 2023 r. ustanawiające wieloletni plan zarządzania zasobami tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1936/2001, (UE) 2017/2107 i (UE) 2019/833 oraz uchylające rozporządzenie (UE) 2016/1627 (Dz.U. L 238 z 27.9.2023, s. 1).

** Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).

*** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139 z dnia 6 lipca 2016 r. ustanawiające wieloletni plan w odniesieniu do stad dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te stada, zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/2005 i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007 (Dz.U. L 191 z 15.7.2016, s. 1).”.

76) w tytule IX dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 93a

Krajowe programy kontroli

1. Państwa członkowskie ustanawiają roczne lub wieloletnie krajowe programy kontroli w zakresie inspekcji i kontroli przepisów wspólnej polityki rybołówstwa.

Krajowe programy kontroli opierają się na ryzyku i są aktualizowane raz do roku, w razie potrzeby, w szczególności z uwzględnieniem nowo przyjętych środków ochrony i kontroli oraz wszelkich dodatkowych danych.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o swoich krajowych programach kontroli nie później niż trzy miesiące od ich ustanowienia lub aktualizacji.

2. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące krajowych programów kontroli oraz ustalenia wartości odniesienia dla kontroli i inspekcji z uwzględnieniem celów wspólnej polityki rybołówstwa oraz postępu technicznego i naukowego. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

Artykuł 93b

Sprawozdanie roczne państw członkowskich z kontroli i inspekcji

1. Do dnia 30 czerwca każdego roku państwa członkowskie przedkładają Komisji i publikują na swojej stronie internetowej roczne sprawozdanie z kontroli i inspekcji przeprowadzonych w poprzednim roku. Do tego celu państwa członkowskie mogą odnieść się do informacji przekazanych na podstawie aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 95.
2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące informacje:
 - a) istniejące zasoby dostępne na potrzeby kontroli i inspekcji: liczbę statków inspekcyjnych, oficjalnych statków powietrznych i oficjalnych zdalnie kierowanych bezzałogowych systemów powietrznych (BSP); inne środki kontroli i inspekcji; liczba zatrudnionych (ekwiwalent pełnego czasu pracy); przydzielone środki budżetowe;
 - b) liczba i rodzaj przeprowadzonych kontroli i inspekcji;
 - c) liczba i rodzaj wykrytych i potwierdzonych naruszeń, w tym poważnych naruszeń;
 - d) liczba działań następczych dla każdego rodzaju naruszenia, takich jak sankcje administracyjne, sankcje karne, środki natychmiastowego egzekwowania prawa lub liczba punktów przyznanych za potwierdzone naruszenia.

3. Do dnia 31 grudnia każdego roku Komisja udostępnia na swojej stronie internetowej zestawienie informacji ze sprawozdań, o których mowa w ust. 1, obejmujących poprzedni rok. Komisja może zwrócić się do EFCA o pomoc w zestawieniu takich informacji.
4. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące formatu i przekazywania sprawozdań, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;

77) art. 95 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Niektóre łowiska mogą być przedmiotem indywidualnych programów kontroli i inspekcji. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – i w porozumieniu z danymi państwami członkowskimi określić łowiska, które będą przedmiotem indywidualnych programów kontroli i inspekcji, w oparciu o potrzebę indywidualnej i skoordynowanej kontroli przedmiotowych łowisk. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.
2. Akty wykonawcze przyjęte na podstawie ust. 1 określają cele, priorytety i procedury oraz wartości odniesienia dla działań inspekcyjnych. Takie wartości odniesienia są ustalane na podstawie zarządzania ryzykiem i są poddawane okresowemu przeglądowi po przeprowadzeniu analizy uzyskanych wyników.”;

78) art. 102 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

- „3. Dane państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wynikach postępowania wyjaśniającego i przesyłają jej sprawozdanie sporządzone nie później niż trzy miesiące po otrzymaniu wniosku Komisji. Komisja może, na podstawie należycie umotywowanego wniosku państwa członkowskiego, przedłużyć ten termin w granicach rozsądku w drodze aktów wykonawczych.
4. Jeżeli administracyjne postępowanie wyjaśniające, o którym mowa w ust. 2, nie doprowadzi do usunięcia nieprawidłowości lub jeżeli Komisja stwierdzi braki w systemie kontroli państwa członkowskiego podczas weryfikacji lub niezależnych inspekcji, o których mowa w art. 98 i 99, lub w ramach audytu, o którym mowa w art. 100, Komisja, w drodze aktów wykonawczych, ustala z tym państwem członkowskim plan działania. Dane państwo członkowskie przyjmuje wszelkie niezbędne środki w celu realizacji tego planu działania.”;

79) w art. 104 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy państwo członkowskie nie przestrzega swoich obowiązków dotyczących realizacji planu wieloletniego i gdy Komisja ma dowód, że nieprzestrzeganie tych obowiązków stanowi poważne zagrożenie dla ochrony danego stada lub danej grupy stad, Komisja może tymczasowo – w drodze aktów wykonawczych – zamknąć łowiska, których dotyczą te uchybienia, dla danego państwa członkowskiego.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja odstępuje – w drodze aktów wykonawczych – od zamknięcia po przedstawieniu przez państwo członkowskie pisemnego i zadowalającego Komisję dowodu świadczącego o tym, że łowisko może być bezpiecznie eksploatowane.”;

80) tytuł XI rozdział III nagłówek otrzymuje brzmienie:

„Rozdział III

Odliczanie i dostosowania kwot i nakładu połowowego”;

81) w art. 105 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 akapit pierwszy wyrażenie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku przekroczenia przyznanej w danym roku państwu członkowskiemu kwoty, przydziału lub udziału w stadzie lub grupie stad Komisja dokonuje – w drodze aktów wykonawczych i po konsultacji z zainteresowanym państwem członkowskim – odliczeń od rocznej kwoty, przydziału lub udziału państwa członkowskiego, które dokonało przełowienia, w następnym roku lub w następnych latach, przy zastosowaniu mnożnika zgodnie z następującą tabelą:”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. W drodze odstępstwa od ust. 2 w przypadku przełowienia przez co najmniej jedno państwo członkowskie kwoty, przydziału lub udziału w stadzie lub grupie stad dostępnego Unii na podstawie umowy międzynarodowej, Komisja – w drodze aktów wykonawczych i po konsultacji z zainteresowanym państwem członkowskim – dokonuje odliczeń od danej kwoty, przydziału lub udziału tego państwa członkowskiego, które dokonało przełowienia, w tych samych ramach czasowych co odliczenia stosowane na podstawie danej umowy międzynarodowej oraz przy zastosowaniu mnożnika zgodnie z ust. 2 i 3.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

3a. W drodze odstępstwa od ust. 2 i 3, w przypadku gdy stosuje się również mnożnik na podstawie odpowiedniej umowy międzynarodowej dotyczącej udziału Unii, do odliczenia kwoty danego państwa członkowskiego ustalanego zgodnie z ust. 2a stosuje się ten z dwóch mnożników mających zastosowanie, który ma wyższą wartość.”;

d) ust. 4, 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„4. W przypadku przekroczenia przyznanej w latach wcześniejszych państwu członkowskiemu kwoty, przydziału lub udziału w stadzie lub grupie stad Komisja może – w drodze aktów wykonawczych i po konsultacji z zainteresowanym państwem członkowskim – dokonać odliczeń kwot od przyszłych kwot tego państwa członkowskiego, aby uwzględnić poziom przełowienia.

5. Jeżeli odliczenie nie może być dokonane zgodnie z ust. 1 i 2 względem kwoty, przydziału lub udziału w stadzie lub grupie stad, które zostały przełowione, ponieważ kwota, przydział lub udział w stadzie lub grupie stad nie jest przyznany danemu państwu członkowskiemu lub nie jest wystarczający, wówczas Komisja – w drodze aktów wykonawczych i po konsultacji z zainteresowanym państwem członkowskim – może w następnym roku lub w następnych latach dokonać odliczeń od kwot dotyczących innych stad lub grup stad przyznanych temu państwu członkowskiemu w tym samym obszarze geograficznym lub o tej samej wartości handlowej zgodnie z ust. 1.

6. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – określić szczegółowe przepisy dotyczące dostosowanej kwoty, w odniesieniu do której oblicza się przekroczenie, odliczeń kwot oraz czasu, przez jaki można dokonywać odliczeń. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;

82) w art. 106 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Gdy Komisja ustali, że państwo członkowskie przekroczyło nakład połowowy, który został mu przyznany, dokonuje – w drodze aktów wykonawczych i po konsultacji z zainteresowanym państwem członkowskim – odliczeń od przyszłego nakładu połowowego tego państwa członkowskiego.”;

b) ust. 2 część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli nakład połowowy dostępny państwu członkowskiemu w obszarze geograficznym lub na łowisku został przekroczony, Komisja – w drodze aktów wykonawczych i po konsultacji z zainteresowanym państwem członkowskim – dokonuje odliczeń od nakładu połowowego dostępnego państwu członkowskiemu w danym obszarze geograficznym lub łowisku, w następnym roku lub w następnych latach, przy zastosowaniu mnożnika zgodnie z następującą tabelą:”;

c) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

- „3. Jeżeli odliczenia zgodnie z ust. 2 nie można dokonać względem maksymalnego dozwolonego nakładu połowowego, który został przekroczony jako taki, ponieważ taki maksymalny dozwolony nakład połowowy nie jest dostępny danemu państwu członkowskiemu lub nie jest wystarczający, wówczas Komisja może – w drodze aktów wykonawczych i po konsultacji z zainteresowanym państwem członkowskim – w następnym roku lub w następnych latach dokonać odliczeń od nakładu połowowego dostępnego temu państwu członkowskiemu w tym samym obszarze geograficznym zgodnie z ust. 2.
4. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – określić szczegółowe przepisy dotyczące maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego, w odniesieniu do którego oblicza się wykorzystanie, odliczeń nakładu połowowego oraz czasu, przez jaki można dokonywać odliczeń. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;

83) w art. 107 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy istnieją dowody, że przepisy dotyczące wspólnej polityki rybołówstwa nie są przestrzegane przez państwo członkowskie i że może z tego wynikać poważne zagrożenie dla ochrony stad podlegających uprawnieniom do połowów lub systemowi zarządzania nakładem połowowym, Komisja, w drodze aktów wykonawczych, może w następnym roku lub następnych latach dokonać odliczeń od rocznych kwot, przydziałów lub udziałów w stadzie lub grupie stad lub od nakładu połowowego dostępnych dla tego państwa członkowskiego, stosując zasadę proporcjonalności, z uwzględnieniem szkód poczynionych danym stadom.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie w odniesieniu do terminu, w którym państwa członkowskie muszą wykazać, że łowiska mogą być bezpiecznie eksploatowane, do materiału, jaki państwa członkowskie powinny umieścić w swojej odpowiedzi, i do oznaczania ilości, które mają zostać odliczone przy uwzględnieniu:

a) zakresu i charakteru nieprzestrzegania przepisów;

- b) wagi zagrożenia dla ochrony stad;
- c) szkód spowodowanych w stadzie przez nieprzestrzeganie przepisów.”;

84) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 107a

Dostosowanie uprawnień do połowów w przypadku zmniejszenia udziału Unii przypadającego na mocy umowy międzynarodowej

W przypadku gdy przełowienie przez co najmniej jedno państwo członkowskie kwoty, przydziału lub udziału w stadzie lub grupie stad dostępnych Unii na podstawie umowy międzynarodowej prowadzi do zmniejszenia udziału Unii przypadającego na mocy tej umowy międzynarodowej, Rada, przy przydzielaniu uprawnień do połowów w odniesieniu do tego stada lub tej grupy stad na podstawie art. 43 ust. 3 TFUE i art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 na rok, dla którego dokonano tego zmniejszenia, dokonuje dostosowań kwot dla państw członkowskich, które nie dokonały przełowienia, poprzez zwiększenie ich do takiej wysokości, jaką te państwa członkowskie otrzymałyby, gdyby udział Unii na mocy tej umowy międzynarodowej nie został zmniejszony. Jeżeli takiego dostosowania nie można dokonać w danym roku ze względu na niewystarczający udział Unii, pozostałe ilości dostosowuje się w kolejnym roku.”;

85) w art. 109 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Państwa członkowskie tworzą elektroniczną bazę danych do celów zatwierdzania danych zapisanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Zatwierdzanie zapisanych danych obejmuje poddanie ich kontroli krzyżowej, analizie i weryfikacji.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie dane zapisane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem były dokładne, kompletne i były przedkładane przez operatorów, kapitanów lub inne upoważnione osoby na podstawie niniejszego rozporządzenia z zachowaniem terminów określonych w przepisach wspólnej polityki rybołówstwa.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Do celu ust. 1 i 2:

- a) państwa członkowskie za pomocą automatycznych algorytmów i mechanizmów komputerowych zatwierdzają następujące dane, w tym dane zapisane w kontekście umów w sprawie połowów, o których mowa w art. 3 ust. 1:
 - (i) dane dotyczące pozycji statku;
 - (ii) dane dotyczące działalności połowowej, w szczególności dane dotyczące wejścia na obszary połowowe i wyjścia z nich, dane dotyczące dzienników połowowych, deklaracji wyładunkowych, deklaracji przeładunkowych i uprzednich powiadomień;

- (iii) dane dotyczące nakładu połowowego;
 - (iv) dane zawarte w deklaracjach przejęcia, dokumentach przewozowych i dokumentach sprzedaży;
 - (v) dane zawarte w licencjach połowowych i upoważnieniach do połowów;
 - (vi) dane dotyczące kontroli mocy silnika;
- b) państwa członkowskie zatwierdzają również dane wymienione w lit. a), wykorzystując w szczególności następujące dane, o ile są dostępne:
- (i) dane z systemu wykrywania statków;
 - (ii) dane dotyczące obserwacji;
 - (iii) dane AIS;
 - (iv) dane ze sprawozdań z inspekcji;
 - (v) dane ze sprawozdań obserwatorów kontroli;
 - (vi) dane z systemów REM”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W razie wykrycia niespójności danych dane państwo członkowskie przeprowadza niezbędne postępowania wyjaśniające, analizy i kontrole krzyżowe oraz dokumentuje te czynności. Wyniki postępowań wyjaśniających i odpowiednią dokumentację przekazuje Komisji na żądanie. Jeżeli istnieją powody do tego, by podejrzewać, że dopuszczono się naruszenia przepisów, państwo członkowskie prowadzi również postępowania wyjaśniające i niezwłocznie przyjmuje konieczne natychmiastowe środki zgodnie z art. 85 i 91.”;

d) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Państwa członkowskie ustanawiają i uaktualniają krajowy plan wdrożenia systemu zatwierdzania obejmującego dane wymienione w ust. 2a lit. a) i b) oraz działań podjętych w następstwie wykrycia niespójności. W planie tym państwa członkowskie określają priorytety zatwierdzania danych oraz późniejsze działania następcze podejmowane w związku wykryciem niespójności, postępując zgodnie z podejściem opartym na ryzyku. Państwa członkowskie przedkładają Komisji ten plan krajowy w terminie dwóch miesięcy od jego przyjęcia lub aktualizacji.”;

86) art. 110 i 111 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 110

Dostęp do danych, przechowywanie i przetwarzanie danych

1. Państwa członkowskie zapewniają Komisji lub organowi przez nią wyznaczonemu, w każdej chwili i bez uprzedzenia, zdalny dostęp do następujących danych w formie niezagregowanej:
 - a) danych związanych z działalnością połowową, w tym danych dotyczących działalności połowowej w kontekście porozumień w sprawie połowów, o których mowa w art. 3 ust. 1;
 - (i) danych dotyczących pozycji statku;
 - (ii) danych dotyczących działalności połowowej, w szczególności danych dotyczących wejścia na obszary połowowe i wyjścia z nich, danych dotyczących dzienników połowowych, deklaracji wyładunkowych, deklaracji przeładunkowych i uprzednich powiadomień;
 - (iii) danych dotyczących nakładu połowowego;
 - (iv) danych zawartych w deklaracjach przejęcia, dokumentach przewozowych i dokumentach sprzedaży;
 - b) innych danych dotyczących kontroli:
 - (i) danych dotyczących obserwacji;

- (ii) danych zawartych w licencjach połowowych i upoważnieniach do połowów;
 - (iii) danych ze sprawozdań z inspekcji;
 - (iv) danych dotyczących kontroli mocy silnika;
 - (v) danych ze sprawozdań obserwatorów kontroli;
 - (vi) krajowych programów kontrolnych;
 - (vii) wykazu urzędników krajowych;
- c) elektronicznej bazy danych, o której mowa w art. 109, umożliwiającej weryfikację kompletności i jakości zgromadzonych danych.
2. Komisja lub wyznaczony przez nią organ może przetwarzać dane, o których mowa w ust. 1, w celu wypełniania swoich obowiązków zgodnie z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa, w szczególności do celów prowadzenia inspekcji, weryfikacji, audytów i kierowania zapytań lub zgodnie z postanowieniami zawartymi w porozumieniach z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi. Ponadto Komisja może wykorzystywać dane, o których mowa w ust. 1, do opracowywania, tworzenia i rozpowszechniania statystyk europejskich, w szczególności przez Eurostat zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009* i zgodnie z jego misją.

3. Do celów prowadzenia badań naukowych lub wydawania opinii naukowych dane wymienione w ust. 1 lit. a) ppkt (i)–(iv) oraz dane dotyczące połowów, odrzutów i wyładunków wymienione w ust. 1 lit. b) ppkt (iii) i (v) mogą, w razie potrzeby, zostać przedłożone niezależnym organom naukowym, które są uznawane na poziomie unijnym, krajowym lub międzynarodowym. Przed przekazaniem takich danych państwa członkowskie rozważają, czy badania naukowe mogą być prowadzone na podstawie danych spseudonimizowanych lub zanonimizowanych.

We wszelkich opiniach lub publikacjach opartych na takich danych dane te są anonimizowane.

4. Państwa członkowskie ustanawiają, wdrażają i utrzymują stosowne bazy danych dotyczących połowów zawierające dane, o których mowa w ust. 1.
5. Na uzasadniony wniosek Komisji państwa członkowskie przekazują Komisji lub wyznaczonemu przez nią organowi dane dotyczące naruszeń. Dane te obejmują w szczególności datę naruszenia, datę ostatecznej decyzji oraz zastosowane kary i środki, w tym przyznane punkty.

Artykuł 111

Wymiana danych

1. Każde państwo członkowskie bandery zapewnia bezpośrednią elektroniczną wymianę odpowiednich informacji z innymi zainteresowanymi państwami członkowskimi, w szczególności w odniesieniu do:
 - a) danych dotyczących pozycji statku, gdy jego statki rybackie przebywają na wodach innego państwa członkowskiego;
 - b) informacji zawartych w dzienniku połowowym, gdy jego statki rybackie dokonują połowów na wodach innego państwa członkowskiego, lub wyładunków lub przeładunków w portach innego państwa członkowskiego;
 - c) deklaracji wyładunkowych i deklaracji przeładunkowych, gdy ten wyładunek lub przeładunek ma miejsce w portach innego państwa członkowskiego;
 - d) uprzednich powiadomień, gdy port, którego one dotyczą, znajduje się w innym państwie członkowskim;
 - e) dokumentów sprzedaży, dokumentów przewozowych i deklaracji przejęcia, gdy sprzedaż, przewóz lub przejęcie odbywają się w innym państwie członkowskim;
 - f) sprawozdań z inspekcji i z nadzoru oraz analizy ryzyka dla statków rybackich poddawanych inspekcji na wodach lub w portach innego państwa członkowskiego.

2. Każde nadbrzeżne państwo członkowskie zapewnia bezpośrednią elektroniczną wymianę odpowiednich informacji z innymi zainteresowanymi państwami członkowskimi i Komisją lub wyznaczonym przez nią organem, w szczególności przez przesyłanie:
- a) informacji z dokumentów sprzedaży dla państwa członkowskiego bandery, gdy pierwsza sprzedaż pochodzi ze statku rybackiego pływającego pod banderą innego państwa członkowskiego;
 - b) informacji z deklaracji przejęcia, gdy ryby są przechowywane w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie bandery lub państwo członkowskie wyładunku;
 - c) informacji z dokumentów sprzedaży i deklaracji przejęcia dla państwa członkowskiego, w którym nastąpił wyładunek;
 - d) dokumentów przewozowych dla państwa członkowskiego bandery, państwa członkowskiego przeznaczenia i tranzytu przewozu;
 - e) sprawozdań z inspekcji i z nadzoru.

3. Każde państwo członkowskie bandery zapewnia bezpośrednią elektroniczną wymianę odpowiednich informacji dotyczących statków pływających pod jego banderą z Komisją lub organem przez nią wyznaczonym; w szczególności w odniesieniu do:
- a) danych dotyczących pozycji statku;
 - b) informacji z dziennika połowowego;
 - c) deklaracji wyładunkowych i deklaracji przeładunkowych;
 - d) uprzedniego powiadomienia;
 - e) dokumentów sprzedaży, dokumentów przewozowych i deklaracji przejęcia;
 - f) sprawozdań z inspekcji i z nadzoru.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie statystyki europejskiej oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE, Euratom) nr 1101/2008 w sprawie przekazywania do Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich danych statystycznych objętych zasadą poufności, rozporządzenie Rady (WE) nr 322/97 w sprawie statystyk Wspólnoty oraz decyzję Rady 89/382/EWG, Euratom w sprawie ustanowienia Komitetu ds. Programów Statystycznych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 164).”;

87) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 111a

Jednolite warunki w zakresie wdrażania przepisów dotyczących danych

Do celów przepisów wykonujących niniejszy rozdział Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć szczegółowe przepisy dotyczące:

- a) jakości danych, zgodności z terminami przekazywania danych przez operatorów, zatwierdzania danych, w tym przeprowadzania kontroli krzyżowych, analizy i weryfikacji;
- b) wymiany danych między państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a Komisją lub organem przez nią wyznaczonym;
- c) dostępu Komisji lub organu przez nią wyznaczonego do danych;
- d) dostępu organów naukowych Unii i Eurostatu do danych;
- e) interoperacyjności i normalizacji baz danych;
- f) danych wymienionych w art. 110 ust. 1 i 2, w tym dodatkowych szczególnych zabezpieczeń w zakresie przetwarzania danych osobowych i przepisów dotyczących bezpieczeństwa mających zastosowanie do baz danych.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;

88) art. 112 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 112

Ochrona danych osobowych

1. Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679* i (UE) 2018/1725** oraz przepisy krajowe transponujące dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680*** mają zastosowanie do przetwarzania danych osobowych na podstawie niniejszego rozporządzenia przez państwa członkowskie, Komisję i organ przez nią wyznaczony.
2. Dane osobowe zgromadzone na podstawie niniejszego rozporządzenia mogą być przetwarzane wyłącznie w następujących celach, pod warunkiem że celów tych nie można osiągnąć przy użyciu danych, które nie pozwalają na identyfikację osób, których dane dotyczą:
 - a) monitorowanie uprawnień do połowów, w tym wykorzystania kwot połowowych;
 - b) zatwierdzanie danych;
 - c) monitorowanie działalności połowowej prowadzonej przez unijne statki rybackie lub działalności połowowej statków rybackich na wodach Unii;
 - d) monitorowanie kontroli działalności połowowej prowadzonej przez państwa członkowskie i w łańcuchu dostaw;

- e) prowadzenie inspekcji, weryfikacji, audytów i kierowania zapytań;
 - f) opracowanie porozumień międzynarodowych i środków ochrony oraz zgodności z tymi porozumieniami i środkami;
 - g) zarządzanie ryzykiem, ocena polityki i ocena skutków;
 - h) badania naukowe i opinie naukowe oraz tworzenie statystyk;
 - i) zapytania dotyczące skarg i naruszeń oraz postępowań sądowych lub administracyjnych;
 - j) ustanawianie lub przedstawianie dowodów dotyczących praw połowowych poszczególnych statków, państw członkowskich lub Unii.
3. Dane osobowe gromadzone na podstawie niniejszego rozporządzenia nie mogą być przechowywane przez okres dłuższy, niż jest to konieczne do celów wymienionych w ust. 2, a w żadnym razie nie dłużej niż przez pięć lat od dnia, w którym państwo członkowskie lub Komisja uzyskały odpowiednie dane.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3:
- a) dane osobowe gromadzone na podstawie niniejszego rozporządzenia nie mogą być przechowywane przez okres dłuższy, niż jest to konieczne do celów wymienionych w ust. 2 lit. e) oraz i), a w żadnym razie nie dłużej niż do zakończenia danego postępowania administracyjnego lub sądowego lub do czasu potrzebnego na zastosowanie kar na podstawie niniejszego rozporządzenia, takich jak system punktów;
 - b) dane osobowe zawarte w informacjach wymienionych w art. 109 ust. 2a lit. a) ppkt (i)–(v) nie mogą być przechowywane przez okres dłuższy, niż jest to konieczne do celów wymienionych w ust. 2 lit. f) oraz j) niniejszego artykułu, a w żadnym razie nie dłużej niż przez dziesięć lat od dnia uzyskania odpowiednich danych przez państwo członkowskie, Komisję lub organ przez nią wyznaczony;
 - c) dane osobowe zawarte w informacjach wymienionych w art. 109 ust. 2a lit. a) ppkt (i)–(iv) nie mogą być przechowywane przez okres dłuższy, niż jest to konieczne do celów wymienionych w ust. 2 lit. g) oraz h) niniejszego artykułu, a w żadnym razie nie dłużej niż przez 25 lat od dnia uzyskania odpowiednich danych przez państwo członkowskie, Komisję lub organ przez nią wyznaczony. Jeżeli informacje te są zatrzymywane przez dłuższy okres, gdy jest to konieczne do celów wymienionych w ust. 2 lit. g) i h) niniejszego artykułu, dane osobowe są anonimizowane lub pseudonimizowane.

5. Organy państw członkowskich uznaje się za administratorów w rozumieniu art. 4 pkt 7 rozporządzenia (UE) 2016/679, w związku z przetwarzaniem danych osobowych, które gromadzą na podstawie niniejszego rozporządzenia.
6. Komisję uznaje się za administratora w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia (UE) 2018/1725, w związku z przetwarzaniem danych osobowych, które gromadzą na podstawie niniejszego rozporządzenia.
7. Komisja lub organ przez nią wyznaczony i organy państw członkowskich zapewniają bezpieczeństwo przetwarzania danych osobowych, które odbywa się w związku ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia. Komisja lub organ przez nią wyznaczony i organy państw członkowskich współpracują w zakresie zadań związanych z bezpieczeństwem.
8. W szczególności Komisja przyjmuje konieczne środki, w tym plan bezpieczeństwa, plan ciągłości działania i plan przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej w celu:
 - a) fizycznej ochrony danych, w tym poprzez opracowywanie planów awaryjnych służących ochronie infrastruktury krytycznej;
 - b) uniemożliwienia nieuprawnionego odczytywania, kopiowania, zmieniania lub usuwania nośników danych;
 - c) uniemożliwienia nieuprawnionego wprowadzania danych i nieuprawnionego oglądania, zmieniania lub usuwania zapisanych danych osobowych;

- d) uniemożliwienia nieuprawnionego przetwarzania danych i jakiegokolwiek nieuprawnionego kopiowania, modyfikowania lub usuwania danych;
- e) zapewnienia, aby osoby upoważnione do dostępu do odpowiednich baz danych dotyczących pałowów miały dostęp jedynie do danych objętych ich upoważnieniem dostępu, wyłącznie za pomocą niepowtarzalnych identyfikatorów użytkownika oraz poufnych haseł;
- f) zapewnienia możliwości sprawdzenia i ustalenia, którym organom można przekazywać dane osobowe oraz które dane, kiedy, przez kogo i w jakim celu są przetwarzane w odpowiednich bazach danych dotyczących pałowów;
- g) uniemożliwienia nieuprawnionego odczytywania, kopiowania, zmieniania lub usuwania danych osobowych w trakcie przekazywania danych osobowych do baz danych dotyczących pałowów lub z takich baz danych lub podczas przewozu nośników danych, w szczególności za pomocą odpowiednich technik szyfrowania;
- h) monitorowania skuteczności środków bezpieczeństwa, o których mowa w niniejszym ustępie, oraz przyjmowania niezbędnych środków organizacyjnych w obszarze kontroli wewnętrznej, aby zapewnić zgodność z przepisami niniejszego rozporządzenia.

9. Organy państw członkowskich przyjmują środki równoważne tym, o których mowa w ust. 8, w zakresie bezpieczeństwa w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych przez organy mające prawo dostępu do którejkolwiek z odpowiednich baz danych dotyczących połowów.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

*** Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89).”;

89) art. 113 ust. 1, 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„1. Państwa członkowskie i Komisja podejmują wszelkie niezbędne kroki w celu zapewnienia, aby dane objęte tajemnicą zawodową i handlową, gromadzone, otrzymywane i przesyłane w ramach niniejszego rozporządzenia, były traktowane zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami dotyczącymi tajemnicy zawodowej i handlowej.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, wymieniane między państwami członkowskimi a Komisją mogą być przesyłane osobom innym niż osoby z państw członkowskich lub z Komisji lub organu przez nią wyznaczonego, których funkcje wymagają dostępu do takich danych, wyłącznie za zgodą państwa członkowskiego lub Komisji lub organu przez nią wyznaczonego, które dostarczyły te dane. W przypadku odmowy państwo członkowskie, Komisja lub organ przez nią wyznaczony podaje powody odmowy przesłania danych. Brak odpowiedzi na wniosek o wyrażenie zgody w terminie jednego miesiąca uznaje się za zgodę.
3. Dane, o których mowa w ust. 1, nie są wykorzystywane w żadnym innym celu niż cel przewidziany w niniejszym rozporządzeniu, z wyjątkiem za zgodą państwa członkowskiego, Komisji lub organu przez nią wyznaczonego, który przekazał te dane, i pod warunkiem że przepisy obowiązujące w państwie członkowskim organu otrzymującego dane nie zabraniają takiego wykorzystania. W przypadku odmowy państwo członkowskie, Komisja lub organ przez nią wyznaczony podaje powody odmowy.”;

90) art. 114 i 115 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 114

Oficjalne strony internetowe

Do celów niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie tworzą i uaktualniają oficjalne strony internetowe dla operatorów i ogółu społeczeństwa zawierające co najmniej informacje wymienione w art. 115.

Artykuł 115

Treść oficjalnych stron internetowych

Na swoich oficjalnych stronach internetowych państwa członkowskie niezwłocznie podają następujące informacje – lub podają do nich bezpośredni link:

- a) nazwy i adresy właściwych organów odpowiadających za wydawanie licencji połowowych, o których mowa w art. 6, i upoważnień do połowów, o których mowa w art. 7 i 7a;
- b) wykaz wyznaczonych portów, z określeniem godzin pracy, do celów przeladunku, o których mowa w art. 20;

- c) miesiąc po wejściu w życie planu wieloletniego oraz po zatwierdzeniu przez Komisję – wykaz wyznaczonych portów, o których mowa w art. 43, z określeniem godzin pracy i, w terminie następnym 30 dni, związane z nimi warunki zapisywania i zgłaszania ilości w odniesieniu do każdego wyładunku gatunków objętych planem wieloletnim;
- d) decyzje o doraźnych zamknięciach, w tym jasno określające geograficzny obszar łowisk, których dotyczy zamknięcie, czas trwania zamknięcia oraz warunki regulujące połowy w tym obszarze podczas zamknięcia;
- e) dane punktu kontaktowego do przesyłania lub przekazywania dzienników połowowych, uprzednich powiadomień, deklaracji przeładunkowych, deklaracji wyładunkowych, dokumentów sprzedaży, deklaracji przejęcia i dokumentów przewozowych, o których mowa w art. 14, 17, 20, 23, 54d, 55, 62, 66 i 68;
- f) mapy ze współrzędnymi obszarów objętych tymczasowym doraźnym zamknięciem wraz z określeniem czasu trwania zamknięcia oraz warunków regulujących połowy w tych obszarach w trakcie zamknięcia;
- g) decyzję o zamknięciu łowiska na podstawie art. 35, w tym wszelkie niezbędne szczegółowe informacje;
- h) wykaz obszarów ograniczonych połowów i odpowiadające im ograniczenia;

- i) wykaz operatorów, którzy na podstawie art. 60 ust. 5 są upoważnieni do przeprowadzenia ważenia, z określeniem portu i wagi najazdowej;
 - j) krajowy program kontroli, o którym mowa w art. 93a, z wyjątkiem tych części, których ujawnienie mogłoby osłabić skuteczność kontroli;
 - k) roczne sprawozdanie z kontroli i inspekcji oraz link do strony internetowej Komisji, w tym zestawienie informacji ze sprawozdań, o których mowa w art. 93b ust. 1;
 - l) krótszy termin uprzedniego powiadomienia określony na podstawie art. 17 ust. 1a.”;
- 91) uchyla się art. 116;
- 92) art. 117 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Komisja może w drodze aktów wykonawczych ustanowić przepisy w sprawie wzajemnej pomocy dotyczące:
- a) współpracy administracyjnej między państwami członkowskimi, państwami trzecimi, Komisją i organem przez nią wyznaczonym;
 - b) wyznaczenia jednego organu państwa członkowskiego;

- c) informowania o środkach następczych przyjętych przez organy krajowe w wyniku wymiany informacji;
- d) wniosków o pomoc, w tym wniosków o udzielenie informacji, o przyjęcie środków i o zawiadomienia administracyjne, a także określania terminów na udzielenie odpowiedzi;
- e) informacji przekazywanych bez uprzedniego wniosku;
- f) stosunków państw członkowskich z Komisją i państwami trzecimi.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;

93) art. 118 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

- „5. Komisja może w drodze aktów wykonawczych ustanowić przepisy dotyczące treści i formy sprawozdań sporządzanych przez państwa członkowskie.

Te akty wykonawcze Nsą przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;

94) art. 119 otrzymuje brzmienie:

”Artykuł 119

Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera Komitet ds. Rybołówstwa i Akwakultury, ustanowiony w art. 47 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011*.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).”;

95) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 119a

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o którym mowa w art. 9a ust. 5, art. 15b ust. 1, art. 17 ust. 6, art. 21 ust. 6, art. 22 ust. 3, art. 24 ust. 4, art. 41 ust. 4, art. 44 ust. 4, art. 58 ust. 10, 11 i 12, art. 60a ust. 2, art. 73 ust. 9, art. 74 ust. 11, art. 75 ust. 2, art. 90 ust. 4, art. 92 ust. 12 i art. 107 ust. 4, powierza się Komisji na czas nieokreślony.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 9a ust. 5, art. 15b ust. 1, art. 17 ust. 6, art. 21 ust. 6, art. 22 ust. 3, art. 24 ust. 4, art. 41 ust. 4, art. 44 ust. 4, art. 58 ust. 10, 11 i 12, art. 60a ust. 2, art. 73 ust. 9, art. 74 ust. 11, art. 75 ust. 2, art. 90 ust. 4, art. 92 ust. 12 i art. 107 ust. 4, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa*.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 9a ust. 5, art. 15b ust. 1, art. 17 ust. 6, art. 21 ust. 6, art. 22 ust. 3, art. 24 ust. 4, art. 41 ust. 4, art. 44 ust. 4, art. 58 ust. 10, 11 i 12, art. 60a ust. 2, art. 73 ust. 9, art. 74 ust. 11, art. 75 ust. 2, art. 90 ust. 4, art. 92 ust. 12 i art. 107 ust. 4 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

* Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.”;

- 96) uchyla się załącznik I;
- 97) Tekst załącznika I do niniejszego rozporządzenia dodaje się w formie załączników III i IV.

Artykuł 2
Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2019/473

W rozporządzeniu (UE) 2019/473 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Cel

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia Europejską Agencję Kontroli Rybołówstwa (zwaną dalej »Agencją«) w celu zapewnienia wysokiego, jednolitego i efektywnego poziomu kontroli, inspekcji oraz zgodności z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa, w tym z jej wymiarem zewnętrznym.
2. W tym celu Agencja współpracuje z państwami członkowskimi i Komisją oraz zapewnia im pomoc w obszarach wspomnianych w ust. 1 niniejszego artykułu, w granicach misji i zadań określonych w rozdziale II.”;

2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) »kontrola« oznacza kontrolę w rozumieniu art. 4 pkt 3 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;”;

b) dodaje się literę w brzmieniu:

„aa) »inspekcja« oznacza inspekcję w rozumieniu art. 4 pkt 4 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;”;

3) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) pomoc państwom członkowskim i Komisji w harmonizowaniu stosowania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa i tym samym przyczynianie się do osiągnięcia jej celów, w tym zrównoważonej eksploatacji żywych zasobów morza;”;

b) lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) wkład w prace państw członkowskich i Komisji dotyczące badań i rozwoju technik kontroli i inspekcji oraz udział w tych pracach, a także opracowywanie projektów pilotażowych dotyczących badań i rozwoju takich technik;”;

c) dodaje się litery w brzmieniu:

„k) w stosownych przypadkach współpraca z innymi agencjami zdecentralizowanymi Unii i koordynacja z nimi działań w ramach ich zadań, misji i obszarów działalności;

l) pomoc Komisji w realizacji zadań przydzielonych jej w aktach ustawodawczych Unii w odniesieniu do celów Agencji.”;

4) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17

Wymiana i przetwarzanie danych i informacji

1. Komisja, Agencja oraz właściwe organy państw członkowskich wymieniają istotne, dostępne im dane i informacje dotyczące wspólnych działań w zakresie kontroli i inspekcji prowadzonych na terytorium państw członkowskich i na wodach unijnych i międzynarodowych, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1224/2009.

2. Agencja przyjmuje środki zgodnie z odpowiednimi przepisami prawnymi Unii w celu zapewnienia odpowiedniej ochrony poufności informacji zgromadzonych lub otrzymywanych na podstawie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 113 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.
3. Do przetwarzania danych osobowych przez Agencję stosuje się rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725*.
4. W odniesieniu do przetwarzania danych osobowych zgromadzonych lub otrzymanych przez Agencję w ramach realizacji jej misji i zadań określonych w rozdziale II niniejszego rozporządzenia Agencję uznaje się za administratora w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia (UE) 2018/1725.
5. Dane osobowe zgromadzone lub otrzymane przez Agencję mogą być przetwarzane wyłącznie do celów wypełniania jej misji i zadań określonych w rozdziale II niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że celów tych nie można osiągnąć za pomocą danych, które nie pozwalają na identyfikację osób, których dane dotyczą.
6. Zgromadzone lub otrzymane dane osobowe nie mogą być przechowywane przez okres dłuższy, niż jest to konieczne do celów, o których mowa w ust. 5, a w żadnym razie nie dłużej niż przez pięć lat od dnia, w którym Agencja otrzyma odpowiednie dane.

7. Na zasadzie odstępstwa od ust. 6 zgromadzone lub otrzymane dane osobowe nie mogą być przechowywane przez okres dłuższy, niż jest to konieczne do celów, o których mowa w ust. 5, odnoszących się do:
- a) udziału w kontrolach i inspekcjach lub ich koordynacji; lub
 - b) zapytań dotyczących skarg i naruszeń oraz postępowań sądowych lub administracyjnych.

W każdym przypadku dane osobowe, o których mowa w akapicie pierwszym, są przechowywane nie dłużej niż do zakończenia postępowania i dochodzeń, o których mowa w akapicie pierwszym.

Jeżeli informacje są zatrzymywane przez okres dłuższy niż określony w ust. 6 lub w niniejszym ustępie, dane osobowe są anonimizowane.

8. Przekazywanie danych osobowych wchodzących w skład danych dotyczących działalności państw trzecim lub organizacji międzynarodowej odbywa się wyłącznie zgodnie z rozdziałem V rozporządzenia (UE) 2018/1725 oraz zgodnie z porozumieniem z państwem trzecim lub z mającymi zastosowanie przepisami organizacji międzynarodowej.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).”;

5) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 19

Wyznaczanie urzędników Agencji na inspektorów unijnych

Urzednicy Agencji mogą zostać wyznaczeni na inspektorów unijnych zgodnie z art. 79 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.”;

6) art. 24 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Roczny program prac, o którym mowa w art. 32 ust. 2 lit. c), jest spójny z wieloletnim programem prac. Wskazuje on wyraźnie nowe elementy, zmiany lub skreślenia w stosunku do programu prac z roku poprzedniego oraz postępy poczynione w realizacji ogólnych priorytetów i celów wieloletniego programu prac.”;

7) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 25

Współpraca w zakresie gospodarki morskiej

Agencja przyczynia się do realizacji zintegrowanej polityki morskiej UE, w szczególności zawiera umowy administracyjne z innymi organami w sprawach objętych zakresem niniejszego rozporządzenia po ich zatwierdzeniu przez Zarząd. Dyrektor zarządzający informuje o tym Zarząd na wczesnym etapie negocjacji.”;

- 8) w art. 32 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w lit. b) słowa »do dnia 30 kwietnia każdego roku« zastępuje się słowami »do dnia 1 lipca każdego roku«;
 - b) lit. c) otrzymuje brzmienie:
 - „c) przyjmuje do dnia 30 listopada każdego roku jednolity dokument programowy zawierający między innymi programowanie wieloletnie i programowanie roczne Agencji na następny rok.

Jednolity dokument programowy zawiera priorytety Agencji. Przyznaje priorytet obowiązkom Agencji odnoszącym się do programów kontroli i inspekcji. Zostaje przyjęty bez uszczerbku dla rocznej procedury budżetowej Unii. Jednolity dokument programowy przyjmuje się przy uwzględnieniu opinii Komisji oraz, w odniesieniu do programowania wieloletniego, po zasięgnięciu opinii Parlamentu Europejskiego i Rady. Zarząd niezwłocznie przekazuje ten dokument Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji.”;

c) dodaje się literę w brzmieniu:

„i) zapewnia odpowiednie działania następcze w stosunku do ustaleń i zaleceń wynikających ze sprawozdań i ocen z audytów wewnętrznych lub zewnętrznych, jak również z dochodzeń Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF).”;

9) art. 33 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zarząd jest złożony z przedstawicieli państw członkowskich, sześciu przedstawicieli Komisji oraz jednego przedstawiciela Parlamentu Europejskiego. Każde państwo członkowskie jest uprawnione do mianowania jednego członka. Państwa członkowskie, Komisja i Parlament Europejski mianują po jednym zastępcy każdego członka Zarządu, który reprezentuje członka Zarządu pod jego nieobecność. Jedynie przedstawiciele państw członkowskich i Komisji mają prawo głosu.”;

10) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 35

Posiedzenia

1. Posiedzenia Zarządu są zwoływane przez jego prezesa. Porządek obrad jest określany przez prezesa z uwzględnieniem propozycji składanych przez członków Zarządu oraz dyrektora zarządzającego Agencji.

2. Dyrektor zarządzający i przedstawiciel mianowany przez Radę Doradczą biorą udział w obradach Zarządu bez prawa głosu.
3. Zarząd odbywa posiedzenia zwyczajne co najmniej raz w roku. Dodatkowo Zarząd odbywa posiedzenia z inicjatywy prezesa lub na wniosek Komisji lub jednej trzeciej państw członkowskich reprezentowanych w Zarządzie.
4. Zarząd może zaprosić do udziału w posiedzeniach w charakterze obserwatora przedstawiciela odpowiednich instytucji unijnych lub każdą osobę, której opinią może być zainteresowany.
5. W przypadku wystąpienia kwestii poufnej lub konfliktu interesów Zarząd może zdecydować się na omówienie poszczególnych punktów porządku obrad z wyłączeniem obecności przedstawicieli mianowanych przez Radę Doradczą, przedstawicieli mianowanych przez stosowne instytucje unijne i osoby lub osób, o których mowa w ust. 4. Szczegółowe zasady dotyczące stosowania tego przepisu mogą zostać określone w regulaminie wewnętrznym.
6. Członkowie Zarządu mogą zgodnie z przepisami regulaminu wewnętrznego korzystać z pomocy doradców lub ekspertów.
7. Sekretariat Zarządu jest zapewniany przez Agencję.”;

11) art. 38 ust. 3 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) przygotowuje projekt jednolitego dokumentu programowego i przedkłada go Zarządowi do zatwierdzenia, zanim projekt zostanie przesłany Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji do dnia 31 stycznia każdego roku. Podejmuje kroki konieczne do realizacji jednolitego dokumentu programowego w granicach określonych niniejszym rozporządzeniem, przepisami wykonawczymi do niego oraz wszelkimi mającymi zastosowanie przepisami prawa;”;

12) art. 44 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Bez uszczerbku dla innego rodzaju przychodów dochody Agencji składają się z:

- a) wkładu Unii zapisanego w budżecie ogólnym Unii Europejskiej (dział Komisji);
- b) opłat za usługi świadczone przez Agencję na rzecz państw członkowskich zgodnie z art. 6;
- c) opłat za publikacje, szkolenia lub wszelkie inne usługi świadczone przez Agencję;

- d) opłat za usługi świadczone przez Agencję na rzecz Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Morskiego w ramach ustanowionej w art. 8 współpracy europejskiej w zakresie funkcji straży przybrzeżnej;
- e) finansowania Unii w formie umów o delegowaniu zadań lub dotacji doraźnych zgodnie z zasadami finansowymi Agencji, o których mowa w art. 47, oraz postanowieniami stosownych instrumentów wspierających politykę Unii.”;

13) art. 48 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 48

Ocena

1. W regularnych odstępach, nie rzadziej niż co pięć lat, Komisja przeprowadza ocenę, aby przeanalizować w szczególności:
 - a) rezultaty osiągnięte przez Agencję, mając na uwadze jej cele, misję i zadania;
 - b) wpływ, skuteczność i wydajność funkcjonowania Agencji i jej praktyk roboczych w odniesieniu do jej celów, misji i zadań.

Komisja konsultuje się z Zarządem w odniesieniu do zakresu uprawnień dla każdej oceny.

2. Komisja przesyła sprawozdanie z oceny wraz ze swoimi wnioskami ze sprawozdania do Parlamentu Europejskiego, Rady i Zarządu. Zarząd może wydawać zalecenia dla Komisji dotyczące zmian w niniejszym rozporządzeniu. Sprawozdanie z oceny i wnioski ze sprawozdania podawane są do wiadomości publicznej.”.

Artykuł 3

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1967/2006

W rozporządzeniu (WE) nr 1967/2006 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) uchyla się art. 17 ust. 2, 3, 5 i 6;
- 2) w art. 20 ust. 1 skreśla się drugie zdanie;
- 3) uchyla się art. 21.

Artykuł 4
Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1005/2008

W rozporządzeniu (WE) nr 1005/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule rozporządzenia, w artykułach, w nagłówkach artykułów i rozdziałów i w załącznikach rzeczownik „Wspólnota” lub odpowiadający mu przymiotnik zastępuje się rzeczownikiem „Unia” z zachowaniem odpowiedniej formy gramatycznej;
- 2) art. 2 pkt 17 otrzymuje brzmienie:

„17. »obserwacja« oznacza obserwację statku rybackiego prowadzącego działania, które można uznać za połowy NNN zgodnie z art. 3, prowadzoną przez właściwy organ państwa członkowskiego odpowiedzialny za inspekcję na morzu lub przez kapitana unijnego statku rybackiego lub statku państwa trzeciego;”;

3) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Statki rybackie prowadzące połowy NNN

Domniemywa się, że statek rybacki prowadzi połowy NNN, jeżeli wbrew środkom ochrony i zarządzania mającym zastosowanie na danym łowisku prowadził on co najmniej jedno z działań:

- a) wymienionych w art. 90 ust. 2 lit. a)–m) rozporządzenia (WE) nr 1224/2009; lub
- b) uznanych za poważne naruszenia na podstawie art. 90 ust. 3 lit. a)–f), h), i), j), l) oraz n) rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;”;

4) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

Procedura inspekcji

Do celów weryfikacji zgodności z mającymi zastosowanie przepisami ustawowymi, wykonawczymi i stosownymi międzynarodowymi środkami ochrony i zarządzania państwa członkowskie stosują przepisy tytułu VII rozdział I rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.”;

5) art. 11 ust. 1 i 2 otrzymuje brzmienie:

- „1. Jeżeli informacje zebrane podczas inspekcji lub wszelkie inne odpowiednie dane lub informacje stanowią w ocenie inspektora dowód wskazujący na to, że statek rybacki prowadził połowy NNN zgodnie z art. 3 niniejszego rozporządzenia, inspektor wykonuje obowiązki określone w art. 82 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.
2. Jeżeli wyniki inspekcji stanowią dowód na to, że statek rybacki z państwa trzeciego prowadził połowy NNN zgodnie z art. 3, właściwy organ państwa członkowskiego portu nie zezwala takiemu statkowi na wyładunek lub przeładunek jego połowu lub na dostęp takiego statku do usług portowych.”;

6) tytuł rozdziału III otrzymuje brzmienie:

„System świadectw połowowych dla produktów rybołówstwa”;

7) uchyla się art. 12 ust. 5;

8) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 12a

Zintegrowany skomputeryzowany system zarządzania informacjami dla systemu świadectw połowowych

1. Aby umożliwić zintegrowane zarządzanie informacjami, danymi i dokumentami istotnymi dla czynności kontrolnych, weryfikacji, kontroli i innych istotnych czynności urzędowych dotyczących przywozu, powrotnego wywozu i, w stosownych przypadkach, wywozu produktów rybołówstwa, a także przetwarzanie, przechowywanie oraz wymianę tych informacji, danych i dokumentów, Komisja ustanawia zgodnie z art. 12b, 12c i 12d niniejszego rozporządzenia system zarządzania informacjami cyfrowymi (CATCH) dla systemu świadectw połowowych. CATCH jest zintegrowany ze zintegrowanym skomputeryzowanym systemem weterynaryjnym (TRACES), o którym mowa w art. 133 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625*.

2. Wymiana informacji, danych i dokumentów dotyczących przywozu, powrotnego wywozu i, w stosownych przypadkach, wywozu produktów rybołówstwa i powiązanych kontroli, zarządzania ryzykiem, weryfikacji i kontroli, a także w odniesieniu do dokumentów, o których mowa w niniejszym rozdziale, takich jak deklaracje importerów, świadectwa połowowe, świadectwa powrotnego wywozu, oświadczenia, wnioski lub decyzje, między importerem, podmiotem dokonującym powrotnego wywozu i, w stosownych przypadkach, eksporterem i właściwymi organami państw członkowskich, między właściwymi organami państw członkowskich lub między właściwymi organami państw członkowskich a Komisją odbywa się za pomocą CATCH.
3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 54b aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie w odniesieniu do spraw, w których można ustanowić tymczasowe wyłączenie ze stosowania ust. 2 niniejszego artykułu, i warunków takiego wyłączenia.
4. Właściwe organy państw członkowskich korzystają z informacji przedłożonych przez importerów za pośrednictwem CATCH na podstawie art. 16 ust. 1, do celów zarządzania ilością, a także – w oparciu o zarządzanie ryzykiem – do celów prowadzenia własnych kontroli i weryfikacji oraz podejmowania decyzji, jak przewidziano w niniejszym rozdziale i w aktach delegowanych i wykonawczych, o których mowa w niniejszym rozdziale i w art. 54a.

Artykuł 12b

Ogólne funkcje CATCH

1. CATCH:

- a) umożliwia komputerowe przekazywanie, przetwarzanie i przechowywanie informacji, danych i dokumentów niezbędnych do sprawdzania, zarządzania ryzykiem, przeprowadzania weryfikacji i kontroli, zarządzania ilością oraz podejmowania decyzji przewidzianych w niniejszym rozdziale oraz w powiązanych aktach delegowanych i wykonawczych, o których mowa w niniejszym rozdziale i w art. 54a, zarządzanie takimi informacjami, danymi i dokumentami oraz wymianę takich informacji, danych i dokumentów między właściwymi organami państw członkowskich, między właściwymi organami państw członkowskich a Komisją oraz, w stosownych przypadkach, między właściwymi organami państw członkowskich a właściwymi organami państw bandery, państw przetwarzania i innych zainteresowanych państw trzecich, oraz importerami i eksporterami;
- b) zapewnia mechanizm zarządzania ilością zapewniający, aby masa surowca dla jednego lub więcej przywozów na podstawie jednego świadectwa połowowego nie była wyższa od masy zatwierdzonej w takim świadectwie;

- c) od dnia ... [48 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] przewiduje możliwość wymiany informacji, danych i dokumentów istotnych dla przywozu, powrotnego wywozu i, w stosownych przypadkach, wywozu produktów rybołówstwa zgodnie z przepisami niniejszego rozdziału oraz aktami delegowanymi i wykonawczymi przyjętymi na podstawie niniejszego rozdziału, z innymi organami państw członkowskich oraz z organami celnymi państw członkowskich za pośrednictwem unijnego pojedynczego punktu kontaktowego;
 - d) umożliwia prowadzenie elektronicznego zarządzania ryzykiem i elektronicznej analizy ryzyka.
2. CATCH może być interoperacyjny z innymi systemami wykorzystywanymi w zwalczaniu połowów NNN, w tym za pomocą interfejsu z istniejącymi i funkcjonalnymi krajowymi systemami informatycznymi.

Artykuł 12c

Funkcjonowanie CATCH

Zgodnie z przepisami określonymi w odniesieniu do TRACES Komisja może przyjąć akty wykonawcze dotyczące funkcjonowania CATCH, ustanawiające:

- a) specyfikacje techniczne CATCH jako składnika systemowego TRACES, w tym mechanizm elektronicznej wymiany danych do celów wymiany z istniejącymi systemami krajowymi i innymi systemami, określanie mających zastosowanie norm, definiowanie struktur wiadomości, warunki dostępu, słowniki danych, wymianę protokołów i procedur;

- b) szczegółowe zasady funkcjonowania CATCH i jego składników systemowych w celu zapewnienia ochrony danych osobowych i bezpieczeństwa wymiany informacji;
- c) rozwiązania awaryjne, które mają być stosowane w przypadku niedostępności jakiegokolwiek funkcji CATCH;
- d) przypadki, w których państwa trzecie i regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem, o których mowa w art. 13, lub inne organizacje międzynarodowe mogą uzyskać częściowy dostęp do funkcji CATCH, warunki uzyskania takiego dostępu oraz jego specyfikacje techniczne;
- e) przepisy, na podstawie których zatwierdzane są dokumenty elektroniczne zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014**;
- f) wzory, formularze i zasady wydawania dokumentów urzędowych, w tym w formacie elektronicznym, przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, inne niż te przewidziane w niniejszym rozdziale i powiązanych załącznikach.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 54 ust. 2.

Artykuł 12d

Ochrona danych osobowych

1. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679^{***} i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725^{****} mają zastosowanie w zakresie, w jakim informacje przetwarzane za pośrednictwem CATCH zawierają dane osobowe w rozumieniu art. 4 pkt 1 rozporządzenia (UE) 2016/679.
2. W odniesieniu do obowiązków dotyczących przekazywania stosownych informacji do CATCH i przetwarzania jakichkolwiek danych osobowych, które może być rezultatem tej czynności, właściwe organy państw członkowskich uważa się za administratorów danych w rozumieniu art. 4 pkt 7 rozporządzenia (UE) 2016/679.
3. Komisję uznaje się za administratora w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia (UE) 2018/1725 w odniesieniu do jej obowiązku dotyczącego zarządzania CATCH i przetwarzania jakichkolwiek danych osobowych, które może być rezultatem tej czynności.
4. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają zgodność CATCH z przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych, o których mowa w art. 134 i 135 rozporządzenia (UE) 2017/625.

Artykuł 12e

Bezpieczeństwo danych

Państwa członkowskie i Komisja zapewniają zgodność CATCH z przepisami dotyczącymi bezpieczeństwa danych, o których mowa w art. 134 i 136 rozporządzenia (UE) 2017/625.

-
- * Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1).
- ** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 73.).
- *** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).
- **** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).”;

9) w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Przywóz produktów rybołówstwa”;

b) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Przy przywozie produktów rybołówstwa przewożonych w tej samej postaci do Unii z państwa trzeciego innego niż państwo bandery lub państwo, w którym dokonuje się przetwarzania, o którym mowa w ust. 2, importer przekazuje właściwym organom państw członkowskich przywozu:

a) świadectwo(-a) połowowe zatwierdzone przez państwo bandery oraz, w stosownych przypadkach, zatwierdzone oświadczenie, o którym mowa w ust. 2, w następującej postaci:

(i) oryginał świadectwa(świadectw) połowowego(-ych) oraz, w stosownych przypadkach, oryginał oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, dotyczącego danych produktów rybołówstwa, jeżeli całość dostawy podlega wywozowi; lub

(ii) kopia oryginału świadectwa(świadectw) połowowego(-ych) oraz, w stosownych przypadkach, kopia oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, w przypadku gdy tylko część danych produktów rybołówstwa w dostawie podlega wywozowi; oraz

- b) udokumentowane dowody na to, że w odniesieniu do danych produktów rybołówstwa nie przeprowadzono innych operacji niż wyładunek, ponowny załadunek lub operacje mające na celu zachowanie ich w dobrym i pierwotnym stanie oraz że produkty te pozostawały pod nadzorem właściwych organów w tym państwie trzecim. Takie udokumentowane dowody są przedstawiane w postaci:
- (i) jeżeli wywozowi podlega cała dostawa objęta danym świadectwem połowowym oraz, w stosownych przypadkach, oświadczeniem, o którym mowa w ust. 2 – jednego dokumentu przewozowego wydanego w celu objęcia przemieszczenia z terytorium państwa bandery lub państwa, w którym dochodzi do przetwarzania, przez terytorium tego państwa trzeciego; lub
 - (ii) jeżeli pierwotna dostawa objęta danym świadectwem połowowym oraz, w stosownych przypadkach, oświadczeniem, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, zostaje podzielona – dokumentu zatwierdzonego przez właściwe organy tego państwa trzeciego przy użyciu wzoru, o którym mowa w art. 54a, który co najmniej:
 - zawiera dokładny opis produktów rybołówstwa i masę dostawy podlegającej wywozowi, daty wyładunku i ponownego załadunku produktów rybołówstwa oraz, w stosownych przypadkach, nazwy statków lub innych wykorzystanych środków transportu; oraz

- zawiera nazwę i numer identyfikacyjny magazynu oraz warunki, na jakich przedmiotowe produkty rybołówstwa pozostawały w tym państwie trzecim.

W przypadku gdy dane gatunki podlegają systemowi dokumentacji połowowej przyjętemu przez regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem i uznanemu na podstawie art. 13, dokumenty, o których mowa powyżej, mogą zostać zastąpione przez świadectwo powrotnego wywozu tego systemu dokumentacji połowowej, pod warunkiem że państwo trzecie spełniło odpowiednio ciężące na nim wymogi dotyczące powiadomienia.

2. Przy przywozie produktów rybołówstwa stanowiących jedną dostawę i przetworzonych w państwie trzecim importer przekazuje właściwym organom państwa członkowskiego przywozu oświadczenie przedstawione przez zakład przetwórczy w tym państwie trzecim i potwierdzone przez właściwe organy tego państwa zgodnie z formularzem określonym w załączniku IV:
 - a) zawierające dokładny opis nieprzetworzonych i przetworzonych produktów i ich ilości;
 - b) wskazujące, że przetworzone produkty zostały przetworzone w tym państwie trzecim z połowów posiadających świadectwo(-a) połowowe zatwierdzone przez państwo bandery; oraz

- c) dokumentowi temu towarzyszy:
- (i) oryginał świadectwa(świadectw) połowowego(-ych) – w przypadku gdy całość danych połowów została wykorzystana do przetworzenia produktów rybołówstwa wywożonych w ramach jednej dostawy; lub
 - (ii) kopia oryginału świadectwa(świadectw) połowowego(-ych) – w przypadku gdy dane połowy zostały częściowo wykorzystane do przetworzenia produktów rybołówstwa wywożonych w ramach jednej dostawy.

W przypadku gdy dane gatunki podlegają systemowi dokumentacji połowowej przyjętemu przez regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem i uznanemu na podstawie art. 13, oświadczenie to może zostać zastąpione przez świadectwo powrotnego wywozu tego systemu dokumentacji połowowej, pod warunkiem że państwo trzecie przetworzenia spełniło odpowiednio ciężące na nim wymogi dotyczące powiadomienia.”;

10) art. 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Importer produktów rybołówstwa do Unii przedkłada właściwym organom państwa członkowskiego, do którego produkty rybołówstwa mają zostać przywiezione, świadectwo połowowe, jak określono w art. 12 ust. 4, wraz z danymi dotyczącymi przewozu określonymi w dodatku do załącznika II, oświadczeniem przedstawionym przez zakład przetwórczy określonym w art. 14 ust. 2 i innymi informacjami, które są wymagane na podstawie art. 12, 14 i 17, drogą elektroniczną za pośrednictwem CATCH. Świadectwa połowowe wraz ze wszystkimi odpowiednimi towarzyszącymi dokumentami należy przedłożyć co najmniej na trzy dni robocze przed przewidywanym terminem przybycia na miejsce wejścia na terytorium Unii. Termin trzech dni roboczych może zostać dostosowany w zależności od rodzaju produktów rybołówstwa, odległości od miejsca wejścia na terytorium Unii lub wykorzystanych środków transportu. Organy te sprawdzają, zgodnie z zasadami zarządzania ryzykiem, wszystkie przedłożone dokumenty, w szczególności świadectwo połowowe, w świetle informacji przekazanych w powiadomieniu otrzymanym od państwa bandery zgodnie z art. 20 i 22.”;

11) art. 17 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Weryfikacje koncentrują się na ryzyku zidentyfikowanym na podstawie kryteriów zarządzania ryzykiem określonych na poziomie Unii. Ponadto państwa członkowskie mogą w tym samym celu opracować dodatkowe kryteria krajowe. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o swoich kryteriach krajowych oraz o wszelkich ich aktualizacjach. Komisja określa, w drodze aktów wykonawczych, kryteria unijne. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 54 ust. 2.”;

12) art. 27 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Unijne statki rybackie nie są umieszczane w unijnym wykazie statków NNN, jeżeli państwo członkowskie bandery podjęło na podstawie niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 działania przeciwdziałające naruszeniom prawa stanowiącym poważne naruszenia, o których mowa w art. 42 niniejszego rozporządzenia, bez uszczerbku dla wszelkich działań podjętych przez regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem.”;

13) w art. 38 dodaje się punkty w brzmieniu:

- „10) zabrania się własności przez unijnych operatorów, w tym jako beneficjenta rzeczywistego zdefiniowanego w art. 3 pkt 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849*, statków rybackich pływających pod banderą takich państw trzecich, prowadzenia przez nich działalności na takich statkach i zarządzania tymi statkami przez nich. Unijni właściciele, w tym beneficjenci rzeczywisci, statków rybackich pływających pod banderą takich państw występują z wnioskiem o wykreślenie tych statków z rejestru takich państw w terminie dwóch miesięcy od opublikowania wykazu niewspółpracujących państw trzecich zgodnie z art. 33 niniejszego rozporządzenia. W przypadku gdy wniosek nie może zostać złożony bezpośrednio przez właścicieli, w tym beneficjentów rzeczywistych, upoważniają oni odpowiednią osobę fizyczną lub prawną uprawnioną do działania w ich imieniu do złożenia wniosku o takie usunięcie w przewidzianym terminie;
- 11) zabrania się dostępu do usług portowych oraz prowadzenia operacji wyładunku lub przeładunku w portach Unii przez statki rybackie pływające pod banderą takich państw.

* Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).”;

14) tytuł rozdziału IX otrzymuje brzmienie:

**„Rozdział IX
Postępowanie i egzekwowanie”;**

15) art. 42 otrzymuje brzmienie:

*„Artykuł 42
Poważne naruszenia*

Do celów niniejszego rozporządzenia »poważne naruszenie« oznacza jakiegokolwiek naruszenie wchodzące w zakres niniejszego rozporządzenia, które jest wymienione w art. 90 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 lub uważane za poważne naruszenie na podstawie art. 90 ust. 3 tego rozporządzenia.”;

16) dodaje się artykuł w brzmieniu:

*„Artykuł 42a
Postępowanie w przypadku poważnych naruszeń*

W przypadku wykrycia poważnego naruszenia, bez uszczerbku dla art. 11 ust. 4 i art. 50 niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie stosują art. 85 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.”;

17) art. 43 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 43

Środki i kary

W przypadku poważnych naruszeń państwa członkowskie stosują środki i kary zgodnie z tytułem VIII rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.”;

18) uchyla się art. 44–47;

19) art. 54 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 54

Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera Komitet ds. Rybołówstwa i Akwakultury, ustanowiony w art. 47 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011*.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).”;

- 20) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 54a

Załączniki i dokumenty

Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 54b aktów delegowanych zmieniających załącznik I, załącznik II, w tym dodatek do niego, oraz załącznik IV, a także uzupełniających niniejsze rozporządzenie przez przyjęcie i aktualizowanie wzoru dokumentu, o którym mowa w art. 14 ust. 1 lit. b) ppkt (ii), w celu uwzględnienia międzynarodowych zmian w systemie dokumentacji połowowej, rozwoju naukowego i postępu technicznego, w tym dostosowań mających na celu wdrożenie CATCH. Komisja jest również uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 54b aktów delegowanych zmieniających załącznik I każdego roku na podstawie informacji zgromadzonych na podstawie rozdziałów II, III, IV, V, VIII, X oraz XII.

Artykuł 54b

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 12a ust. 3 i art. 54a, powierza się Komisji na czas nieokreślony.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 12a ust. 3 i art. 54a, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa*.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 12a ust. 3 i art. 54a wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

* Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.”;

- 21) załącznik II i dodatek do tego załącznika zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia;

22) w załączniku IV część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„NUMER DOKUMENTU*

Potwierdzam, że przetworzone produkty rybołówstwa: ... (opis produktu i kod CN) zostały pozyskane z połowów na podstawie następującego(-ych) świadectwa(świadectw) połowowego(-ych):

* wstawić numer dokumentu.”.

Artykuł 5

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2016/1139

W rozporządzeniu (UE) 2016/1139 wprowadza się następujące zmiany:

1) uchyla się art. 12;

2) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

Margines tolerancji

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 14 ust. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 do dnia ... [cztery lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] w odniesieniu do połowów, do których stosuje się niniejsze rozporządzenie i które są wyładowywane bez sortowania, dopuszczalny margines tolerancji wynosi 20 % dla każdego gatunku.
2. Niezależnie od ust. 1 w przypadku wyładunków w portach umieszczonych w wykazie zgodnie z art. 14 ust. 4 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 stosuje się margines tolerancji określony w tej literze.”.

Artykuł 6

Zmiana w rozporządzeniu (UE) 2017/2403

W tytule II rozporządzenia (UE) 2017/2403 uchyla się rozdział VI.

Artykuł 7

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Art. 1 stosuje się od dnia ... [24 miesiące po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego].
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu, następujące punkty art. 1 stosuje się od dnia ... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego]:
 - a) pkt 7, 8, 9, 49 i 63;
 - b) części pkt 6, 13 i 51 odnoszące się do opracowania przez Komisję:
 - systemów monitorowania statków dla statków rybackich o długości całkowitej poniżej 12 metrów, na podstawie art. 9 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 zmienionego niniejszym rozporządzeniem;

- dzienników pokładowych oraz innych systemów dla statków łowczych o długości całkowitej poniżej 12 metrów, na podstawie art. 15a rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 zmienionego niniejszym rozporządzeniem; oraz
- elektronicznego systemu zapisu i raportowania połowów w ramach połowów rekreacyjnych na podstawie art. 55 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 zmienionego niniejszym rozporządzeniem.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu definicje zawarte w art. 1 pkt 1 niniejszego rozporządzenia stosuje się w odniesieniu do każdego artykułu rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 zmienionego niniejszym rozporządzeniem od dnia, w którym ten zmieniony artykuł ma zastosowanie. W odniesieniu do wszelkich innych artykułów rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 definicje te stosuje się od dnia ... [dwa lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego].
5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu art. 1 części pkt 11 i 20 niniejszego rozporządzenia odnoszące się do dozwolonego marginesu tolerancji w zapisywanych szacunkach, odpowiednio, w dzienniku połowowym, na podstawie art. 14 ust. 3 i 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 zmienionego niniejszym rozporządzeniem, i w deklaracji przeladunkowej, na podstawie art. 21 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 zmienionego niniejszym rozporządzeniem, stosuje się od dnia ... [sześć miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego].

6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu art. 1 pkt 76 stosuje się od dnia 1 stycznia 2026 r.
7. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu art. 1 pkt 10, 14, 22, 36–42 i 50 stosuje się od dnia ... [cztery lata od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego].
8. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu art. 1 pkt 58, 60 i 62 nie stosuje się do połowów bez statku do dnia ... [cztery lata od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego].
9. Art. 2 stosuje się od dnia ... [dzień wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego].
10. Art. 3 stosuje się od dnia ... [24 miesiące po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego].
11. Art. 4 stosuje się od dnia ... [24 miesiące po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego].

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego ustępu art. 4 pkt 13, 19 i 20 stosuje się od dnia ... [dzień wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego].

12. Art. 5 pkt 1 stosuje się od dnia ... [cztery lata od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego], a pkt 2 stosuje się od dnia ... [sześć miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego].
13. Art. 6 stosuje się od dnia ... [24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego].
14. Niezależnie od ust. 2–13 niniejszego artykułu przepisy niniejszego rozporządzenia przyznające Komisji uprawnienia delegowane i wykonawcze mają zastosowanie od dnia ... [dzień wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego]. Akty delegowane i wykonawcze przyjęte na podstawie niniejszego rozporządzenia stosuje się od dni rozpoczęcia stosowania określonych w ust. 2–13 niniejszego artykułu oraz w innych przepisach niniejszego rozporządzenia bez uszczerbku dla przepisów przejściowych określonych w art. 8.

Artykuł 8
Przepisy przejściowe

1. W przypadku gdy przepisy niniejszego rozporządzenia zaczną mieć zastosowanie do niektórych kategorii statków, w szczególności statków o długości całkowitej poniżej 12 metrów, w dniu późniejszym niż ... [dzień wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego], przepisy ustanowione w rozporządzeniu (WE) nr 1224/2009, które zostały zmienione lub uchylone niniejszym rozporządzeniem i które mają zastosowanie do tych kategorii statków w dniu poprzedzającym tę datę, w szczególności art. 14–25 i 48 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, mają nadal zastosowanie do tych kategorii statków do dnia, w którym przepisy niniejszego rozporządzenia zaczną mieć zastosowanie do tych kategorii statków.
2. W odniesieniu do statków o długości całkowitej mniejszej niż 12 metrów art. 9, art. 14 ust. 1, 2 i 7–12, art. 15, 19a, 21–24 i 48 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 zmienionego niniejszym rozporządzeniem stosuje się od dnia ... [cztery lata od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego].

3. Do dnia ... [36 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] państwa członkowskie mogą nadal stosować plany kontroli wyrywkowych, plany kontroli i wspólne programy kontroli, o których mowa w art. 60 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 zmienionego niniejszym rozporządzeniem, które zostały zatwierdzone przez Komisję zgodnie z art. 60 i 61 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 i z art. 76 i 77 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 404/2011¹ i załączników XIX, XX i XXI do niego, w brzmieniu mającym zastosowanie w dniu ... [dzień wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego], i które nie wygasły.
4. Od dnia ... [sześć miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] do dnia ... [dwa lata od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] i na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 1 lit. b), art. 3 ust. 2 i art. 42 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 w brzmieniu mającym zastosowanie w dniu ... [dzień przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] niedopełnienie obowiązków polegających na dokładnym zapisie szacunków ilości w ramach dozwolonego marginesu tolerancji przewidzianego w art. 90 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (WE nr 1224/2009 zmienionego niniejszym rozporządzeniem stanowi poważne naruszenie, w przypadku gdy spełnione jest jedno lub więcej odpowiednich kryteriów określonych w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

¹ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 404/2011 z dnia 8 kwietnia 2011 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 112 z 30.4.2011, s. 1).

5. Do celów elektronicznego przekazywania za pośrednictwem CATCH świadectw połowowych i wszelkich innych powiązanych dokumentów zgodnie z art. 16 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 zmienionego niniejszym rozporządzeniem, do dnia ... [48 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] importer może korzystać ze świadectw połowowych i wszelkich innych powiązanych dokumentów, które zostały zwalidowane, zatwierdzone lub podpisane przed dniem ... [24 miesiące po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] zgodnie z art. 12 i 14 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 oraz załącznikami II i IV do tego rozporządzenia w brzmieniu mającym zastosowanie w momencie ich walidacji, zatwierdzenia lub podpisania.
6. W odniesieniu do obowiązku, o którym mowa w art. 38 pkt 10 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 zmienionego niniejszym rozporządzeniem, unijnych właścicieli, w tym właścicieli ekonomicznych statków rybackich pod banderą państwa trzeciego znajdującego się w wykazie niewspółpracujących państw trzecich zgodnie z art. 33 tego rozporządzenia, usunięcia tych statków z rejestru takich państw, taki wniosek, odnośnie państw już znajdujących się w tym wykazie w dniu ... [dzień wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] zostanie złożony do dnia ... [dwa miesiące po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego].

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca

W imieniu Rady
Przewodniczący / Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK I

Do rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 dodaje się załączniki w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK III

Punkty przydzielane posiadaczom unijnych licencji połowowych
lub unijnym kapitanom za poważne naruszenia

Artykuł	Poważne naruszenie	Punkty
art. 90 ust. 2 lit. a)	Prowadzenie połowów bez ważnej licencji, upoważnienia lub pozwolenia wydanych przez państwo bandery lub odpowiednie państwo nadbrzeżne.	7
art. 90 ust. 2 lit. b)	Falszowanie lub zatajanie oznakowań, oznaczeń identyfikacyjnych lub rejestracji statku rybackiego.	5
art. 90 ust. 2 lit. c)	Ukrywanie dowodów związanych z dochodzeniem, manipulowanie nimi lub ich usuwanie.	5
art. 90 ust. 2 lit. d)	Utrudnianie pracy urzędników lub obserwatorów podczas wykonywania przez nich obowiązków.	7
art. 90 ust. 2 lit. e)	Dokonywanie przeładunku bez wymaganego zezwolenia lub w przypadku, gdy jest to zakazane.	7
art. 90 ust. 2 lit. f)	Prowadzenie operacji przekazywania lub umieszczania w sadzach, w szczególności te o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2023/2053, z naruszeniem przepisów wspólnej polityki rybołówstwa.	5
art. 90 ust. 2 lit. g)	Dokonywanie przeładunku ze statków ujętych w wykazie statków NNN prowadzonym przez Unię lub przez regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem, o której mowa w art. 29 i 30 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008, jak również dokonywanie przeładunku na takie statki lub prowadzenie z nimi operacji przekazywania, uczestnictwo we wspólnych operacjach połowowych z takimi statkami, udzielanie im wsparcia lub ich zaopatrywanie.	7

Artykuł	Poważne naruszenie	Punkty
art. 90 ust. 2 lit. h)	Uczestnictwo, w tym jako beneficjent rzeczywisty zdefiniowany w art. 3 pkt 6 dyrektywy (UE) 2015/849, w prowadzeniu operacji przez statek ujęty w wykazie statków NNN prowadzonym przez Unię lub przez regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem, o której mowa w art. 29 i 30 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008, w zarządzaniu takim statkiem i we własności tego statku lub świadczenie usług, w tym logistycznych, ubezpieczeniowych i innych usług finansowych, na rzecz operatorów związanych z takim statkiem.	7
art. 90 ust. 2 lit. i)	Prowadzenie działalności połowowej z naruszeniem przepisów mających zastosowanie na obszarze ograniczonych połowów.	6
art. 90 ust. 2 lit. j)	Połowy, odłów, zatrzymywanie na pokładzie, przeładunek, wyładunek, przechowywanie, sprzedaż, wystawianie lub oferowanie do sprzedaży gatunków, w odniesieniu do których takie działania są zakazane, z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 10 i 11 rozporządzenia (UE) 2019/1241.	7
art. 90 ust. 2 lit. k)	Prowadzenie działalności połowowej z udziałem gatunków objętych limitami połowowymi, w odniesieniu do których operator nie dysponuje kwotą lub nie ma dostępu do kwoty państwa członkowskiego bandery, gatunków, w odniesieniu do których kwota została wyczerpana, lub gatunków objętych moratorium na połowy, tymczasowym zakazem lub okresem zamkniętym, z wyjątkiem przypadkowych połowów, chyba że działalność stanowi poważne naruszenie na podstawie art. 90 ust. 2 lit. j).	7
art. 90 ust. 2 lit. m)	Stosowanie zakazanych narzędzi połowowych lub metod, o których mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) 2019/1241 lub we wszelkich innych równoważnych przepisach wspólnej polityki rybołówstwa.	7
art. 90 ust. 2 lit. n)	Falszowanie dokumentów, informacji lub danych, zapisanych na papierze lub przechowywanych w formie elektronicznej, o których mowa w przepisach wspólnej polityki rybołówstwa.	5
art. 90 ust. 2 lit. o)	Manipulowanie przy silniku lub urządzeniach do monitorowania ciągłej mocy silnika mające na celu zwiększenie mocy statku ponad maksymalną ciągłą moc silnika zgodną z certyfikatem silnika.	6

Artykuł	Poważne naruszenie	Punkty
art. 90 ust. 2 lit. p)	Prowadzenie działalności połowowej z wykorzystaniem pracy przymusowej, zgodnie z definicją zawartą w art. 2 Konwencji MOP nr 29 dotyczącej pracy przymusowej.	7
art. 90 ust. 3 lit. a)	Wykorzystanie sfałszowanych lub nieważnych dokumentów, informacji lub danych, zapisanych na papierze lub przechowywanych w formie elektronicznej, o których mowa w przepisach wspólnej polityki rybołówstwa.	5
art. 90 ust. 3 lit. b)	Niedopełnienie obowiązków dokładnego zapisywania, przechowywania i przekazywania danych związanych z działalnością połowową, w tym danych przekazywanych za pośrednictwem systemu monitorowania statków, a także danych dotyczących uprzednich powiadomień, deklaracji połowowych, deklaracji przeładunkowych, dzienników połowowych, deklaracji wyładunkowych, rejestrów ważenia, deklaracji przejęcia, dokumentów przewozowych lub dokumentów sprzedaży zgodnie z wymogami przepisów wspólnej polityki rybołówstwa z wyjątkiem obowiązków odnoszących się do marginesu tolerancji, o którym mowa w art. 90 ust. 3 lit. c).	3
art. 90 ust. 3 lit. c)	Niedopełnienie obowiązku dokładnego zapisu szacunkowych ilości w granicach dopuszczalnego marginesu tolerancji, zgodnie z art. 14 ust. 3 i 4 oraz art. 21 ust. 3 niniejszego rozporządzenia oraz art. 13 rozporządzenia (UE) 2016/1139.	3
art. 90 ust. 3 lit. d)	Niedopełnienie obowiązków dotyczących właściwości lub stosowania narzędzi połowowych, dźwiękowych urządzeń odstrasżających, selektywności lub urządzeń do sztucznej koncentracji ryb, w szczególności w odniesieniu do oznaczeń i identyfikacji, obszarów, głębokości, okresów, liczby narzędzi i rozmiaru oczek sieci, lub urządzeń sortujących, separatora wody lub przetwarzania lub nieprzestrzeganie środków w zakresie ograniczania przypadkowych połowów gatunków wrażliwych zgodnie z wymogami przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, chyba że działanie stanowi poważne naruszenie na podstawie art. 90 ust. 2.	4

Artykuł	Poważne naruszenie	Punkty
art. 90 ust. 3 lit. e)	Niedopełnienie obowiązku wyciągnięcia i zatrzymania na pokładzie statku rybackiego, również w związku z powodowaniem wyślizgiwania się, lub niedopełnienie obowiązku wyładunku lub, w stosownych przypadkach, przeładunku lub przekazania gatunków objętych obowiązkiem wyładunku, w tym połowów o rozmiarze mniejszym niż minimalny rozmiar do celów ochrony, będące naruszeniem przepisów wspólnej polityki rybołówstwa mających zastosowanie do połowów lub danych obszarów połowowych.	5
art. 90 ust. 3 lit. f)	Prowadzenie działalności połowowej na obszarze regionalnej organizacji ds. zarządzania rybołówstwem w sposób niezgodny z mającymi zastosowanie środkami ochrony i zarządzania tej organizacji lub z ich naruszeniem, chyba że działalność ta stanowi poważne naruszenie na podstawie art. 90 ust. 2 lub na podstawie innych liter art. 90 ust. 3.	5
art. 90 ust. 3 lit. i)	Dopuszczenie się wielokrotnych naruszeń przepisów wspólnej polityki rybołówstwa.	5
art. 90 ust. 3 lit. k)	Wykorzystywanie mocy silnika przekraczającej maksymalną ciągłą moc silnika certyfikowaną i zarejestrowaną w rejestrze floty rybackiej państwa członkowskiego.	5
art. 90 ust. 3 lit. l)	Wyładunki w portach państw trzecich bez uprzedniego powiadomienia, o którym mowa w art. 19a.	5
art. 90 ust. 3 lit. n)	Nielegalne zbycie narzędzi połowowych lub narzędzi na morzu ze statku rybackiego.	5
art. 90 ust. 3 lit. j)	Prowadzenie któregokolwiek z działań, o których mowa w art. 90 ust. 2 lit. g), w odniesieniu do statku prowadzącego połowy NNN w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1005/2008, ale niewymienionego w wykazie statków NNN prowadzonym przez Unię lub regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem.	5

ZAŁĄCZNIK IV¹

Kryteria kwalifikacji danego działania jako poważne naruszenie
zgodnie z art. 90 ust. 3

Działanie	Kryteria
art. 90 ust. 3 lit. a) Wykorzystanie sfałszowanych lub nieważnych dokumentów, informacji lub danych, zapisanych na papierze lub przechowywanych w formie elektronicznej, o których mowa w przepisach wspólnej polityki rybołówstwa.	a) Dokumenty, dane lub informacje celowo wykorzystywane w interesie własnym lub w interesie strony trzeciej w celu uzyskania korzyści; b) właściwy organ państwa członkowskiego potwierdził, że dana osoba fizyczna lub osoba prawna dopuściła się naruszenia na podstawie art. 90 ust. 3 lit. a), lub została uznana za odpowiedzialną za nie, w prawomocnym wyroku lub prawomocnej decyzji wydanych w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy przed dniem popełnienia odnośnego naruszenia.

¹ Przy obliczaniu wartości produktów rybołówstwa lub akwakultury uzyskanych w wyniku popełnienia naruszenia, o którym mowa w niniejszym załączniku, państwa członkowskie uwzględniają ceny krajowe pierwszej sprzedaży, ceny określone na głównych rynkach międzynarodowych właściwe dla danego gatunku i łowiska lub ceny podane na platformie Europejskiego Centrum Monitorowania Rynku Produktów Rybołówstwa i Akwakultury (EUMOFA) obowiązujące w czasie, kiedy dane naruszenie zostało popełnione.

Działanie	Kryteria
<p>art. 90 ust. 3 lit. b)</p> <p>Niedopełnienie obowiązków dokładnego zapisywania, przechowywania i przekazywania danych związanych z działalnością połowową, w tym danych przekazywanych za pośrednictwem systemu monitorowania statków, a także danych dotyczących uprzednich powiadomień, deklaracji połowowych, deklaracji przeładunkowych, dzienników połowowych, deklaracji wyładunkowych, rejestrów ważenia, deklaracji przejęcia, dokumentów przewozowych lub dokumentów sprzedaży zgodnie z wymogami przepisów wspólnej polityki rybołówstwa z wyjątkiem obowiązków odnoszących się do marginesu tolerancji, o którym mowa w art. 90 ust. 3 lit. c).</p>	<p>a) W przypadku gdy produkty rybołówstwa związane z naruszeniem stanowią co najmniej 10 % całkowitej masy odnośnych produktów;</p> <p>b) niezapisywanie i niezgłaszanie połowów gatunków podlegających obowiązkowi wyładunku w podziale na gatunki, zaciąg, obszar, dzień lub rejs połowowy, w zależności od wagi czynu zabronionego, która zostanie określona przez właściwe organy państwa członkowskiego, z uwzględnieniem w szczególności charakteru i zakresu działalności, w tym szkody lub poziomu szkód dla danych zasobów rybnych i środowiska morskiego;</p> <p>c) ingerowanie w instalację lub funkcjonowanie systemu monitorowania statku, AIS, dziennika połowowego, systemu REM, systemu ważenia, urządzenia do monitorowania ciągłej mocy silnika lub każdego innego mającego zastosowanie systemu monitorowania danego państwa członkowskiego, w tym wyłączanie takiego systemu, z wyjątkiem przypadków, gdy zostało to zatwierdzone przez właściwe organy;</p> <p>d) brak danych i informacji zapisanych lub przesłanych do ośrodka monitorowania rybołówstwa państwa członkowskiego bandery;</p>

Działanie	Kryteria
	<p>e) niedopełnienie obowiązku powiadomienia organów państw członkowskich o nieprawidłowym działaniu systemu monitorowania statków, AIS, dziennika połowowego, systemu REM lub jakiegokolwiek innego urządzenia lub systemu monitorowania na podstawie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa;</p> <p>f) nieprzekazanie danych dotyczących działalności połowowej i operacji połowowych, w tym dokumentów sprzedaży, w przypadku gdy wyładunek lub przeładunek lub operacja połowowa miały miejsce poza wodami Unii;</p> <p>g) właściwy organ państwa członkowskiego potwierdził, że dana osoba fizyczna lub osoba prawna dopuściła się poważnego naruszenia na podstawie art. 90 ust. 3 lit. b), lub została uznana za odpowiedzialną za nie, w prawomocnym wyroku lub prawomocnej decyzji wydanych w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy przed datą popełnienia odnośnego naruszenia.</p>

Działanie	Kryteria
<p>art. 90 ust. 3 lit. c) Niedopełnienie obowiązku dokładnego zapisu szacunkowych ilości w granicach dopuszczalnego marginesu tolerancji, zgodnie z art. 14 ust. 3 i 4 oraz art. 21 ust. 3 niniejszego rozporządzenia oraz art. 13 rozporządzenia (UE) 2016/1139.</p>	<p>a) W przypadku gdy ilość produktów rybołówstwa przekraczająca dozwolony margines tolerancji jest równa lub wyższa niż 100 % dopuszczalnego marginesu tolerancji, obliczonego jako dopuszczalna kwota w procentach lub kilogramach lub, w przypadkach objętych art. 14 ust. 4 lit. a), gdy ilość produktów rybołówstwa przekraczająca dozwolony margines tolerancji wynosi 50 % lub więcej dopuszczalnego marginesu tolerancji, obliczonego jako dopuszczalna kwota w procentach;</p> <p>b) niezależnie od kryterium określonego w lit. a), do dnia ... [cztery lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] w odniesieniu do gatunków złowionych w ramach połowów tuńczyka tropikalnego okrężnicą, które są wyładowywane bez sortowania i które stanowią co najmniej 2 % masy wszystkich wyładowanych gatunków i do których art. 14 ust. 4 lit. a) nie ma zastosowania: w przypadku gdy różnica między szacunkami zapisanymi w dzienniku połowowym a ilościami wyładowanymi lub wynikającymi z inspekcji wynosi co najmniej 25 % na gatunek;</p> <p>c) niezależnie od kryterium określonego w lit. a), do dnia ... [cztery lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] w odniesieniu do gatunków objętych art. 13 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1139: w przypadku gdy różnica między szacunkami zapisanymi w dzienniku połowowym a ilościami wyładowanymi lub wynikającymi z inspekcji wynosi co najmniej 25 % na gatunek;</p> <p>d) właściwy organ państwa członkowskiego potwierdził, że dana osoba fizyczna lub osoba prawna dopuściła się poważnego naruszenia na podstawie art. 90 ust. 3 lit. c), lub została uznana za odpowiedzialną za nie, w prawomocnym wyroku lub prawomocnej decyzji wydanych w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy przed datą popełnienia odnośnego naruszenia.</p>

Działanie	Kryteria
<p>art. 90 ust. 3 lit. d)</p> <p>Niedopełnienie obowiązków dotyczących właściwości lub stosowania narzędzi połowowych, dźwiękowych urządzeń odstrasżających, selektywności lub urządzeń do sztucznej koncentracji ryb, w szczególności w odniesieniu do oznaczeń i identyfikacji, obszarów, głębokości, okresów, liczby narzędzi i rozmiaru oczek sieci, lub urządzeń sortujących, separatora wody lub przetwarzania lub nieprzestrzeganie środków w zakresie ograniczania przypadkowych połowów gatunków wrażliwych zgodnie z wymogami przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, chyba że działanie stanowi poważne naruszenie na podstawie art. 90 ust. 2.</p>	<p>a) Biernie narzędzia połowowe i urządzenia do sztucznej koncentracji ryb albo nie mają żadnego prawidłowego oznakowania, albo mają nieprawidłowe oznakowanie, etykietowanie lub związane z nimi cechy, co ma wpływ na ponad połowę narzędzi połowowych lub urządzeń do sztucznej koncentracji ryb;</p> <p>b) nie stosuje się więcej niż 10 % wymaganej liczby akustycznych urządzeń odstrasżających lub więcej niż 10 % wymaganej liczby akustycznych urządzeń odstrasżających nie działa prawidłowo;</p> <p>c) liczba stosowanych biernych narzędzi połowowych i urządzeń do sztucznej koncentracji ryb przekracza o 10 % dopuszczalną liczbę takich narzędzi lub urządzeń;</p> <p>d) rozmiar całości lub części aktywnego narzędzia połowowego przekracza dozwolony rozmiar takiego narzędzia o 10 %;</p> <p>e) cechy selektywności narzędzi wymagane na podstawie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa zostały zmienione poprzez zmniejszenie o 3 mm lub 5 % wielkości tych elementów narzędzia, które decydują o selektywności, takich jak rozmiar oczek, średnica przędzy lub rozmiar haka, w zależności od tego, która z tych wartości jest większa;</p> <p>f) niestosowanie innych metod i urządzeń zgodnie z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa w celu optymalizacji selektywności, takich jak panele ewakuacyjne, kratownice sortujące lub otwory wyjściowe;</p>

Działanie	Kryteria
	<p>g) stosowanie urządzeń, które utrudniają lub w inny sposób skutecznie zmniejszają właściwości narzędzi połowowych lub metod i urządzeń, o których mowa w lit. f);</p> <p>h) znajdujące się na pokładzie statku urządzenia do sortowania lub separator wody są stosowane do gatunków, w odniesieniu do których używanie takich urządzeń jest zakazane i które są objęte uprawnieniami do połowów, planami wieloletnimi, planami inspekcji i kontroli lub obowiązkiem wyładunku;</p> <p>i) narzędzia połowowe są stosowane w miejscu, w którym odległość do brzegu odbiega od dozwolonej odległości o więcej niż 10 % lub w którym głębokość morza odbiega od dozwolonej głębokości;</p> <p>j) właściwy organ państwa członkowskiego potwierdził, że dana osoba fizyczna lub osoba prawna dopuściła się poważnego naruszenia na podstawie art. 90 ust. 3 lit. d), lub została uznana za odpowiedzialną za nie, w prawomocnym wyroku lub prawomocnej decyzji wydanych w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy przed datą popełnienia odnośnego naruszenia.</p>

Działanie	Kryteria
<p>art. 90 ust. 3 lit. e)</p> <p>Niedopełnienie obowiązku wyciągnięcia i zatrzymania na pokładzie statku rybackiego, również w związku z powodowaniem wyślizgiwania się, lub niedopełnienie obowiązku wyładunku lub, w stosownych przypadkach, przeładunku lub przekazania gatunków objętych obowiązkiem wyładunku, w tym połowów o rozmiarze mniejszym niż minimalny rozmiar do celów ochrony, będące naruszeniem przepisów wspólnej polityki rybołówstwa mających zastosowanie do połowów lub danych obszarów połowowych.</p>	<p>a) Połowy związane z naruszeniem przepisów stanowią wartość równą lub większą niż 1000 EUR lub 10 % całkowitej wartości odnośnych produktów rybołówstwa; lub stanowią ilości równe lub większe niż 200 kg;</p> <p>b) właściwy organ państwa członkowskiego potwierdził, że dana osoba fizyczna lub osoba prawna dopuściła się poważnego naruszenia na podstawie art. 90 ust. 3 lit. e), lub została uznana za odpowiedzialną za nie, w prawomocnym wyroku lub prawomocnej decyzji wydanych w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy przed datą popełnienia odnośnego naruszenia.</p>
<p>art. 90 ust. 3 lit. f)</p> <p>Prowadzenie działalności połowowej na obszarze regionalnej organizacji ds. zarządzania rybołówstwem w sposób niezgodny z mającymi zastosowanie środkami ochrony i zarządzania tej organizacji lub z ich naruszeniem, chyba że działalność ta stanowi poważne naruszenie na podstawie art. 90 ust. 2 lub na podstawie innych liter art. 90 ust. 3.</p>	<p>a) Naruszenie kwalifikuje się jako poważne naruszenie na podstawie mających zastosowanie przepisów regionalnej organizacji ds. zarządzania rybołówstwem;</p> <p>b) właściwy organ państwa członkowskiego potwierdził, że dana osoba fizyczna lub osoba prawna dopuściła się poważnego naruszenia na podstawie art. 90 ust. 3 lit. f), lub została uznana za odpowiedzialną za nie, w prawomocnym wyroku lub prawomocnej decyzji wydanych w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy przed datą popełnienia odnośnego naruszenia.</p>

Działanie	Kryteria
<p>art. 90 ust. 3 lit. g)</p> <p>Udostępnianie na rynku produktów rybołówstwa lub akwakultury z naruszeniem przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, chyba że działalność ta stanowi poważne naruszenie na podstawie art. 90 ust. 2 lub innych liter art. 90 ust. 3.</p>	<p>a) Operatorzy, kapitanowie lub ich przedstawiciele dokonują pierwszej sprzedaży z niezarejestrowanym centrum aukcyjnym, kupującym lub organizacją producentów;</p> <p>b) brak minimalnych obowiązkowych informacji dla konsumenta przewidzianych w art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1379/2013 w odniesieniu do partii o masie równej lub przekraczającej 20 kg lub o wartości równej lub przekraczającej 1000 EUR;</p> <p>c) niepełne informacje dotyczące identyfikowalności w odniesieniu do partii o masie równej lub przekraczającej 20 kg lub o wartości równej lub przekraczającej 1000 EUR;</p> <p>d) produkty są przywożone z naruszeniem rozporządzenia (WE) nr 1005/2008;</p> <p>e) właściwy organ państwa członkowskiego potwierdził, że dana osoba fizyczna lub osoba prawna dopuściła się poważnego naruszenia na podstawie art. 90 ust. 3 lit. g), lub została uznana za odpowiedzialną za nie, w prawomocnym wyroku lub prawomocnej decyzji wydanych w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy przed datą popełnienia odnośnego naruszenia.</p>

Działanie	Kryteria
<p>art. 90 ust. 3 lit. h) Prowadzenie rekreacyjnej działalności połowowej z naruszeniem przepisów wspólnej polityki rybołówstwa lub sprzedawanie produktów rybołówstwa pochodzących z połowów rekreacyjnych.</p>	<p>a) Sprzedaż produktów rybołówstwa pochodzących z połowów rekreacyjnych o wartości równej lub przekraczającej 50 EUR lub w ilościach równych lub przekraczających 10 kg;</p> <p>b) dwa osobniki lub więcej zatrzymanych okazów jest niedozwolonych lub jeden lub więcej osobników należy do gatunków objętych zakazem;</p> <p>c) 25 % lub więcej zatrzymanych okazów nie spełnia wymogów dotyczących minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony;</p> <p>d) zatrzymywanie gatunków w ilościach przekraczających limity ilościowe lub połowowe lub przekraczających mające zastosowanie kwoty o 50%;</p> <p>e) właściwy organ państwa członkowskiego potwierdził, że dana osoba fizyczna lub osoba prawna dopuściła się poważnego naruszenia na podstawie art. 90 ust. 3 lit. h), lub została uznana za odpowiedzialną za nie, w prawomocnym wyroku lub prawomocnej decyzji wydanych w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy przed datą popełnienia odnośnego naruszenia.</p>
<p>art. 90 ust. 3 lit. i) Dopuszczenie się wielokrotnych naruszeń przepisów wspólnej polityki rybołówstwa.</p>	<p>Dopuszczenie się co najmniej trzech naruszeń, o których mowa w art. 90 ust. 3, wykrytych w trakcie tej samej inspekcji, tego samego nadzoru lub dochodzenia, które osobno nie są uznawane za poważne.</p>

Działanie	Kryteria
<p>art. 90 ust. 3 lit. j)</p> <p>Prowadzenie któregokolwiek z działań, o których mowa w art. 90 ust. 2 lit. g), w odniesieniu do statku prowadzącego połowy NNN w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1005/2008, ale niewymienionego w wykazie statków NNN prowadzonym przez Unię lub regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem.</p>	<p>a) Przeładunek ze statku w związku z rejsem połowowym, w przypadku gdy statek ten został wykorzystany do popełnienia poważnego naruszenia, przeładunek na taki statek lub prowadzenie operacji transferu z takim statkiem, udział we wspólnych operacjach połowowych z nim, wspieranie go lub zaopatrywanie;</p> <p>b) właściwy organ państwa członkowskiego potwierdził, że dana osoba fizyczna lub osoba prawna dopuściła się poważnego naruszenia na podstawie art. 90 ust. 3 lit. j), lub została uznana za odpowiedzialną za nie, w prawomocnym wyroku lub prawomocnej decyzji wydanych w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy przed datą popełnienia odnośnego naruszenia.</p>
<p>art. 90 ust. 3 lit. k)</p> <p>Wykorzystywanie mocy silnika przekraczającej maksymalną ciągłą moc silnika certyfikowaną i zarejestrowaną w rejestrze floty rybackiej państwa członkowskiego.</p>	<p>a) Gdy różnica między mocą zweryfikowaną a mocą certyfikowaną i zarejestrowaną przekracza 20%;</p> <p>b) właściwy organ państwa członkowskiego potwierdził, że dana osoba fizyczna lub osoba prawna dopuściła się poważnego naruszenia na podstawie art. 90 ust. 3 lit. k), lub została uznana za odpowiedzialną za nie, w prawomocnym wyroku lub prawomocnej decyzji wydanych w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy przed datą popełnienia odnośnego naruszenia.</p>
<p>art. 90 ust. 3 lit. l)</p> <p>Wyładunki w portach państw trzecich bez uprzedniego powiadomienia, o którym mowa w art. 19a.</p>	<p>Właściwy organ państwa członkowskiego potwierdził, że dana osoba fizyczna lub osoba prawna dopuściła się naruszenia na podstawie art. 90 ust. 3 lit. l), lub została uznana za odpowiedzialną za nie, w prawomocnym wyroku lub prawomocnej decyzji wydanych w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy przed datą popełnienia odnośnego naruszenia.</p>

Działanie	Kryteria
<p>art. 90 ust. 3 lit. m)</p> <p>Prowadzenie działalności gospodarczej bezpośrednio związanej z połowami NNN, w tym handel produktami rybołówstwa pochodzącymi z połowów NNN, przywóz takich produktów, ich wywóz, przetwarzanie i wprowadzanie takich produktów do obrotu.</p>	<p>a) Nie przedstawiono ani nie przedłożono wszystkich wymaganych prawnie dokumentów;</p> <p>b) dokonanie przywozu, mimo że go odmówiono na podstawie art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008;</p> <p>c) przywóz bez spełnienia art. 16 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008;</p> <p>d) statek został umieszczony w unijnym wykazie statków NNN lub w wykazie takich statków prowadzonym przez regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem;</p> <p>e) właściwy organ państwa członkowskiego potwierdził, że dana osoba fizyczna lub osoba prawna dopuściła się poważnego naruszenia na podstawie art. 90 ust. 3 lit. m), lub została uznana za odpowiedzialną za nie, w prawomocnym wyroku lub prawomocnej decyzji wydanych w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy przed datą popełnienia odnośnego naruszenia.</p>
<p>art. 90 ust. 3 lit. n)</p> <p>Nielegalne zbycie narzędzi połowowych lub narzędzi na morzu ze statku rybackiego.</p>	<p>a) Zbycie jest celowe i powoduje lub może spowodować poważne szkody w środowisku morskim, w tym w żywych zasobach morza i ekosystemach morskich;</p> <p>b) zbycie jest celowe i odbywa się na obszarze ograniczonych połowów;</p> <p>c) zbycie jest celowe i dotyczy narzędzi połowowych zakazanych na podstawie art. 7 ust. 1 lit. a), b), c), d) oraz g) rozporządzenia (UE) 2019/1241.</p>

”.

ZAŁĄCZNIK II

Załącznik II do rozporządzenia (UE) nr 1005/2008 i dodatek do tego załącznika otrzymują
brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK II

Świadectwo połowowe i świadectwo powrotnego wywozu Unii Europejskiej

(i) ŚWIADECTWO POŁOWOWE UNII EUROPEJSKIEJ									
Numer dokumentu					Organ zatwierdzający				
1. Imię i nazwisko / Nazwa			Adres			Telefon Faks			
2. Nazwa statku rybackiego			Bandera – port macierzysty i numer rejestracyjny			Sygnał rozpoznawczy		Numer IMO lub, jeżeli nie dotyczy, inny niepowtarzalny identyfikator statku (w stosownych przypadkach)	
Nr licencji połowowej – Data ważności			Nr zdalnej usługi satelitarnej Nr telefaksu Nr telefonu Adres e mail (jeżeli został wydany)						
Narzędzie połowowe ⁽¹⁾									
3. Opis produktu			Dopuszczalne typy przetwarzania na pokładzie			4. Odniesienia do mających zastosowanie środków ochrony i zarządzania			
Gatunek		Kod produktu	Obszar(y) połowu i data(-y) połowów (od – do) ⁽²⁾		Szacunkowa masa do wylądunku w kg		Masa połowu netto w kg	Zweryfikowana masa po wylądunku (masa połowu netto w kg) ⁽³⁾	
5. Imię i nazwisko kapitana statku rybackiego lub posiadacza licencji połowowej – Podpis									
6. Oświadczenie o przeładunku na morzu Imię i nazwisko kapitana statku rybackiego					Podpis i data		Przeładunek: data/obszar/pozycja		Szacunkowa masa (kg)
Kapitan statku przyjmującego			Podpis		Nazwa statku		Sygnał rozpoznawczy		Numer IMO lub, jeżeli nie dotyczy, inny niepowtarzalny identyfikator statku (w stosownych przypadkach)
7. Upoważnienie do przeładunku lub wylądunku na terenie portu:									
Imię i nazwisko / Nazwa	Organ	Podpis	Adres	Numer telefonu	Port wylądunku (w stosownych przypadkach)	Data wylądunku (w stosownych przypadkach)	Pieczeńć (stempel)		Pieczeńć (stempel)
					Port przeładunku (w stosownych przypadkach)	Data przeładunku (w stosownych przypadkach)	Nazwa i numer rejestracyjny statku przyjmującego Numer IMO lub, jeżeli nie dotyczy, inny niepowtarzalny identyfikator (w stosownych przypadkach) statku przyjmującego		
8. Nazwa (imię i nazwisko) i adres eksportera			Podpis			Data		Pieczeńć	
9. Zatwierdzenie przez organ państwa bandery:									
Imię i nazwisko / Stanowisko			Podpis			Data		Pieczeńć (stempel)	
10. Dane dotyczące transportu: <i>Zob. dodatek</i>									

11. Deklaracja przywózowa:				
Przedsiębiorstwo: nazwa, adres, nr EORI ⁽⁴⁾ i dane kontaktowe importera (proszę podać dane)	Podpis	Data	Pieczęć	
Przedsiębiorstwo: nazwa, adres, nr EORI ⁽⁴⁾ i dane kontaktowe przedstawiciela importera (proszę podać dane)	Podpis	Data	Pieczęć	
Opis produktu	Kod CN		Masa netto w kg	Masa netto produktów rybołówstwa w kg
Dokument na podstawie art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008	Tak / nie (w stosownych przypadkach)	Odniesienia		
Dokument na podstawie art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008	Tak / nie (w stosownych przypadkach)	Odniesienia (Oświadczenie w sprawie przetwarzania – numer(-y) dokumentu(-ów))		
Państwo członkowskie i urząd przywozu				
Środek transportu przy przybyciu (statek powietrzny, pojazd, statek, pociąg)	Nr dokumentu przewozowego	Szacowany czas przybycia (jeżeli zgłoszenia dokonuje się na podstawie art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008)		
Nr deklaracji celnej (jeżeli została wystawiona)	Nr CHED ⁽⁵⁾ (jeżeli dostępny)			
12. Kontrola przywózowa: Organ	Miejsce	Zezwolono na przywóz ⁽⁶⁾	Wstrzymano przywóz ⁽⁶⁾	Zażądano weryfikacji – data
13. Odmowa wydania świadectwa połowowego	Odmówiono wydania świadectwa połowowego na podstawie następujących przepisów rozporządzenia (WE) nr 1005/2008:			⁽⁶⁾
	art. 18 ust. 1 lit. a)			
	art. 18 ust. 1 lit. b))			
	art. 18 ust. 1 lit. c)			
	art. 18 ust. 1 lit. d)			
	art. 18 ust. 1 lit. e)			
	art. 18 ust. 1 lit. f)			
	art. 18 ust. 1 lit. g)			
	art. 18 ust. 2 lit. a)			
	art. 18 ust. 2 lit. b)			
	art. 18 ust. 2 lit. c)			
	art. 18 ust. 2 lit. d)			

(1) Kod do stosowania zgodnie z międzynarodową standardową klasyfikacją statystyczną narzędzi połowowych.

(2) Obszar połowu:

- obszar(-y) FAO; oraz;
- wyłączna(-e) strefa(-y) ekonomiczna(-e) lub pełne morze; oraz
- obszar(-y) odpowiedniej konwencji regionalnej organizacji ds. zarządzania rybołówstwem.

(3) Wypełniać wyłącznie, jeżeli sprawdza się w ramach urzędowej inspekcji.

(4) Rejestracja i identyfikacja przedsiębiorców.

(5) Wspólny zdrowotny dokument wejścia.

(6) Proszę odpowiednio zaznaczyć.

(ii) ŚWIADECTWO POWROTNEGO WYWOZU UNII EUROPEJSKIEJ			
Numer świadectwa	Data	Państwo członkowskie	
1. Opis produktu podlegającego powrotnemu wywozowi		Masa (kg)	
Gatunek	Kod produktu	Różnica w stosunku do całkowitej ilości zadeklarowanej w świadectwie połowowym	
2. Nazwa (imię i nazwisko) podmiotu dokonującego powrotnego wywozu	Adres	Podpis	Data
3. Organ			
Imię i nazwisko / Stanowisko	Podpis	Data	Pieczęć/Stempel
4. Kontrola powrotnego wywozu			
Miejsce	Zezwolono na powrotny wywóz ^(*)	Zażądano weryfikacji ^(*)	Numer i data wydania deklaracji powrotnego wywozu

^(*) Proszę odpowiednio zaznaczyć.

Dodatek

DANE DOTYCZĄCE TRANSPORTU⁽¹⁾

1. Państwo wywozu Port / port lotniczy / inne miejsce wyjazdu	2. Podpis eksportera		3. Punkt docelowy	
Nazwa i bandera statku Numer lotu / numer lotniczego listu przewozowego Przynależność państwowa i numer rejestracyjny pojazdu ciężarowego Numer kolejowego listu przewozowego Numer listu przewozowego Inne dokumenty przewozowe (np. konosament, CMR ⁽²⁾ , lotniczy list przewozowy)	Numer(-y) kontenerów załączono wykaz	Imię i nazwisko / Nazwa	Adres	Podpis

⁽¹⁾ W przypadku stosowania kilku środków transportu lub kilku przesyłek informacje dotyczące transportu należy podawać dla każdego środka transportu stosowanego dla każdej przesyłki.

⁽²⁾ Umowa międzynarodowego przewozu drogowego towarów.”.